ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК

5 динара

БРОЈ 1283

30. 7. 1976. ● ИЗЛАЗИ ПЕТКОМ ● ГОДИНА XXXVII

КОМПЛЕТАН СТРИП **МУМИЈА** /II ДЕО/

ЖИВОТОПИСИ ПОЗНАТИХ ПИСАЦА:

ЧАРЛС ДИКЕНС

СТРАНЕ 24-25.

Ripley **Веровали или не!**

Римски јунак

ГАЈ МУЦИЈЕ

Отишао је у етрурски табор да убије етрурског краља Порсену који је хтео да врати протераног римског краља Тарквинија Охолог. Када је заробљен сагорео је себи десну руку да би доказао своју храброст. Зато је добио надимак Сцевола – Левак /508. пре н. ере/

Камена

ПТИЦА ГРАБЉИВИЦА

у близини Лебоа вајарско је дело природе

ЈАЈЕ

са 5 жуманаца нашла је Џен Дрејк из Колумбије /САД/.

Ову

ТВРЂАВУ

у Сузи, у Ирану

Саградили су француски археолози од цигала и стубова нађених у рушевинама једног града старог 2000 година.

СЕВЕРЕН ГОНТО

(1830-1910)

Из Шалона, у Француској, читао је током 50 година сваког дана исту књигу из историје Римског царства.

ЈЕСТЕ ЛИ ВЕЋ ЧУЛИ ДА...

● у XVIII веку у Енглеској је владао необичан обичај по коме су остављени вереници имали право да изазову на двобој неверника или неверницу. Девојке су од оружја имале камен у

чарапи, а мушкарци кратке тољаге. Међутим, мушкарци су морали приликом двобоја да седе у чабру с једном руком везаном иза леђа.

● у писаним споменицима на нашем језику кафа се први пут помиње сто и више година после отварања кафана у Цариграду. Реч „кафа“ први је код нас забележио Нико Кувељић, дубровачки повереник у Новом. У свом писму од 6. јуна 1678. године он из Новог извештава дубровачку властелу да је примио послани поклон — кафу — за новске диздаре.

● тела умрлих спартанских краљева, као и тело Александра Македонског, конзервирана су у меду. Конзервирајућа својства меда и воска била су позната и старим Скитима и Персијанцима.

● мада пси имају много осетљивији слух од људи и њима се догађа да оглуве. То је случај и са Леди, једним кокер-шпанијелом из Ханглингтон парка

у Калифорнији, која носи апарат специјално конструисан за наглуве псе.

● Фрејзер у савезној америчкој држави Минесоти јединствен је град на свету. У њему нема ни школе, ни робних кућа, ни поште, чак ни гаража ни бензинских пумпи.

● један британски проналазач нада се да ће ускоро бити богат човек. Наиме, он је пронашао апарат у који кад се убаци један пени испушта нежан женски глас који каже: „Добро јутро, драги моји!“ Овај проналазач сматра да су људи последњих година све тмурнији и да једно лепо „Добро јутро!“ може да развесели човека за цео дан.

● Мишел Нострадамус, син чувеног француског астролога и лекара, није био ни приближно талентован као његов отац, а ипак је жарко желео да постане пророк. Да би уверио своје суграђане у своје пророчке особине он је предсказао да ће сеоце Пузен страдати од

великог пожара. И заиста, село је ускоро захватио пожар и потпуно га уништио. Касније, свет је сазнао да је пожар подметнуо сам — Мишел Нострадамус.

● једна челичана у Чикагу недавно је поручила каиш од коже дугачак више од 30 метара а широк 1,80 сантиметара. Да би се овај каиш направио било је потребно да се сакупи 260 воловских кожа.

Walt Disney

ПАЈА ПАТАК

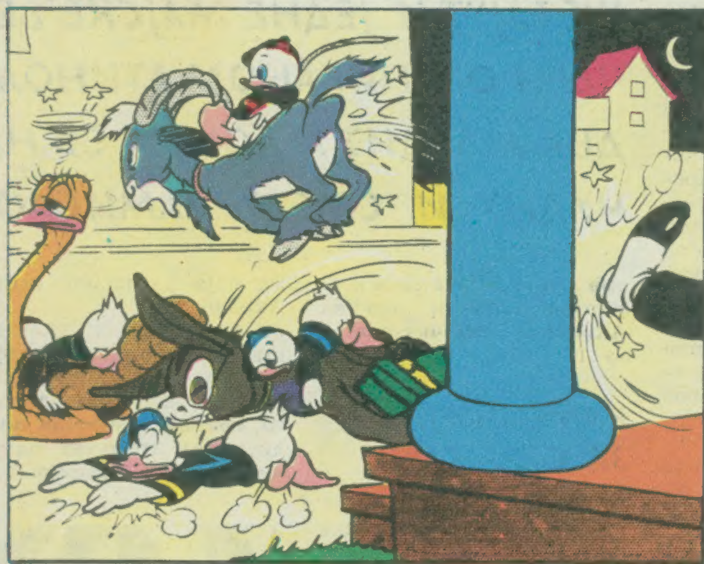

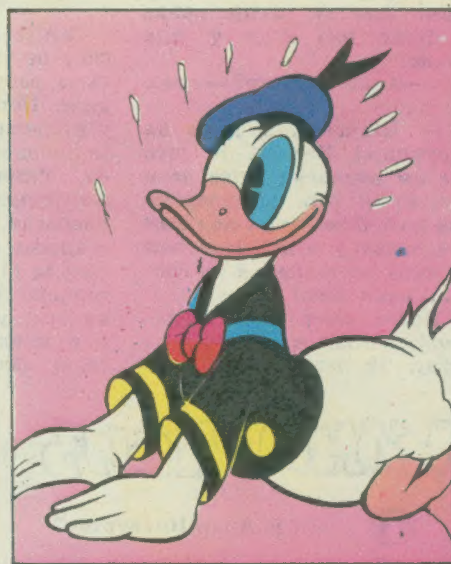

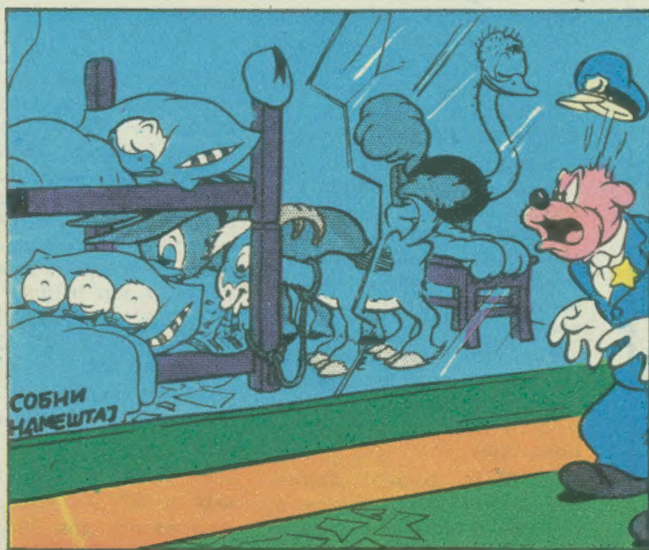

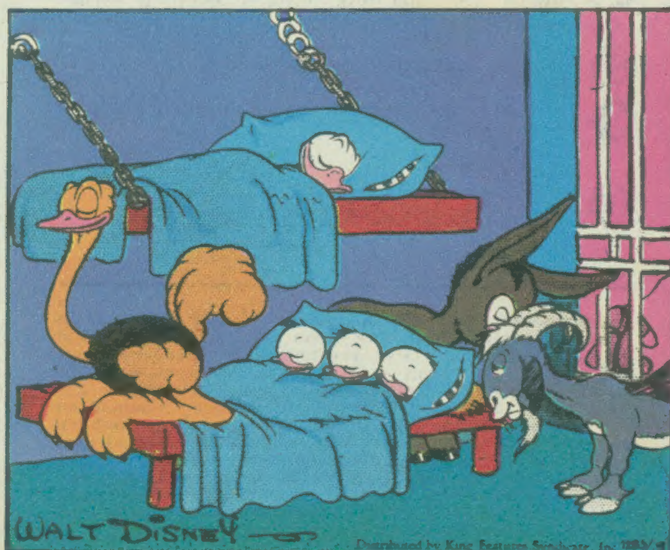

НЕМА МИРА С ДАХИЈАМА

Војводи Миленку Стојковићу наређено је да крене за одбеглим јаничарима на Ада Кале и да се ту обрачуна са њима.

Сунце је већ било високо одскочило када је једног јутра крајем јула 1804. године група од око 2000 коњаника полако кренула са Врачара, благог узвишења поред утврђеног Београда. Пут их је водио према Белим Водама, месту недалеко од Београда. На челу поворке јахали су Карађорђе и прота Матеја Ненадовић.

У једном тренутку Карађорђе заустави коња и позва неколико људи из групе. Ови одмах дођоше.

— Пошли смо да поздравимо Абу-Бећир пашу — рече им Карађорђе. **— Али кад стигнемо у његов логор ви са људима опколите место са три стране! Што је сигурно, сигурно је!**

Људи климнуше главама и окренуше коње.

ЧЕКАЈ, БЕГ-ЂОРЂЕ!

Сусрет српског вожда и Абу-Бећир паше био је само привидно срдачан. Карађорђе је знао да Турчину не сме веровати. Тренутак је, међутим, био такав да је морао да буде стрпљив и лукав. Пошто је поздравио домаћина како је ред налагао, он и прота седоше. Први је проговорио Карађорђе.

— Хвала ти, честити пашо, што си дошао. Ми знамо да цар нама не чини зулума и да је тебе послао да нас умириш. Мука је само што су дахије ноћас побегле низ воду у Ада Кале!

—Како побегле? — трже се паша.

— Шајкама, а како би друкчије! Невоља је што ће им видински паша дати војску и што ће ударити на нас. Нема мира док нам не падну у руке! Зато нам о миру не говори, а ти гледај како ћеш!

После ових речи Карађорђе устаде и крете ка излазу. За њим пође и прота Матеја. На самом излазу заустави их пашин глас.

— Чекај, бег-Ђорђе! Седи!

Карађорђе и прота застадоше и вратише се. Поново су сели. Гледали су у Бећир-пашу и ћутали. Неколико тренутака ћутао је и паша, а онда подиже очи према њима. Знали су да је донео неку одлуку.

— Кога имаш да пошаљеш у Ада Кале да их побије? — упита Карађорђа.

— Војводу Миленка Стојковића — опали као из пушке српски вожд.

— Добро, нек' крене, Од мене ће добити писмо за команданта острва Ибрахим-пашу да му изађе у сусрет и нађе му се при руци — изусти паша и од махну руком. Разговор је био завршен.

И Карађорђе и прота су били задовољни. Нису очекивали да ће тако брзо и тако успешно обавити посао због којег су и дошли. Сада када су имали пашину дозволу да се четворица дахија Аганлија, Кучук Алија, Мула Јусуф и Фочић Мехмед-ага убију, изгледи за мир између Србије и Турске били су већи.

Војвода Миленко Стојковић је са 27 устаника похитао на Ада Кале. Судбина дахија била је у његовим рукама.

СЕЧА КНЕЗОВА

Све је почело после турског неуспеха у аустро-турском рату 1788 — 1791. године. Порта је настојала да у крајевима према Аустрији заведе ред и бољу управу. Укинуто је читлучење, јаничарима је забрањен повратак, а за везира у Београдском пашалуку постављен је Мустафа-паша. Потврђени су ранији органи власти: у селима кнезови, а у кнежинама (неколико села) обор-кнезови. Ферманом из 1796. године утврђени су висина спахијског намета и обавезе према паши, а Турцима забрањен улазак у српска села. Сакупљање пореза вршили су Срби, нахијски кнезови. Они су имали и део судске и управне власти у својим кнежинама.

Изгледало је да је коначно враћен мир у Београдски пашалук. Међутим, Порта није успела да оружјем умири јаничаре па им је почетком 1799. године дозволила повратак у Београдски пашалук а Осман-Пазван-Оглуа поставила за видинског пашу. До фебруара 1802. јаничари су на челу са дахијама Фочић Мехмед-агом, Мула Јусуфом, Аганлијом и Кучук Алијом узели у своје руке целокупну власт у Београдском пашалуку и завели терор какав дотад у Србији није био виђен. Злостављали су чак и Турке, султанове присталице!

Народ је на терор одговорио устанком.

Припреме за први српски устанак текле су брзо. Оружје и муниција набављени су преко српских трговаца из Аустрије.

Дахије су сазнале да Срби припремају устанак. Да би га осујетиле, 4. фебруара 1804. године убили су у Ваљевској нахији на превару Алексу Ненадовића и Илију Бирчанина, а наредних дана велики број истакнутих Срба у Београдском пашалуку. Мула Јусуф је вршио покољ у Грочанској нахији, Кучук Алија у Поморављу а Фочић Мехмед-ага у западној Србији. Ови догађаји познати у историји као сеча кнезова, били су права варница. Устанак је букнуо као пламен ... За вођу је изабран Карађорђе.

Озлоглашене дахије су прво биле изненађене, а затим преплашене величином устанка. Када су устаници однели неколико победа у Пашалуку, дахије су се потпуно повукле у утврђени Београд. Док су јаничар-

ШЕТАЈУЋИ ЈЕДНЕ МАЈСКЕ ВЕЧЕРИ ОКУПИРАНОМ АТИНОМ ДВА МЛАДИЋА ДОШЛА СУ НА ЧУДНУ И СМЕЛУ ЗАМИСАО.

Недеља 27. априла 1941. године осванула је сунчана над Атином. Светлост се као фини прах спуштала на мраморне храмове Акропоља, на паркове, на асфалтни пут који води према мору. У даљини су се назирале планине налик на плавичасту чипку: био би то диван пролећни дан да није била окупација!

Рано ујутру прва два блиндирана возила ушла су у Атину, до тог тренутка отворени град. Кроз пусте улице упутила су се у центар не сусревши никог на свом путу: мада нису били обавештени да ће Немци тога дана ући, Атињани као да су се нагонски повукли и само су кроз прорезе на склопљеним капцима посматрали како та возила најављују крај њиховој слободи. Из многих кућа чуо се радио појачан до краја: емитовао је националну химну.

Блиндирана возила су пошла према Акропољу и док је на радију и даље одјекивала грчка химна, Немци су ту, на највишој атинској тачки, истакли заставу са кукастим крстом.

Око 10 сати химна је одједном замукла, прекинута на пола. Одлучан мушки глас објавио је на немачком:

— Мајн фирер! Данас, 27. априла 1941. године у 8 сати и 10 минута ушли смо у Атину. У 8 сати и 45 минута истакли смо на Акропољу немачку заставу . . .

КАМЕНЧИЋИ ЗА СТРАЖАРЕ

Само месец дана после уласка Немаца, 31. маја, Атињани нису могли да поверују својим очима када су ујутро изишли на улице или погледали кроз прозоре: застава са кукастим крстом није се више вијорила! Тада још нико није знао да су је те ноћи скинула два младића, студенти Манолис Глезос и Апостолос Сантас. Обојица су имала по 25 година и нису припадали никаквом покрету јер отпор у Грчкој још није био организован. Глезос је касније испричао цео тох догађаја који је изненадио и непријатеља и њихове суграђане.

— Лаке, видиш ли исто што и ја? — упитао сам Апостолоса док смо увече 30. маја пролазили испод Акропоља.

Он је одмах схватио шта ми је синуло и пружио ми руку у знак да је „пао договор". **Нас двојица, обични, анонимни људи у том тренутку одлучили смо да учинимо оно**

МИНИ-КВИЗ

1. Ко је Алан Пинкертон?
2. Како се зове омиљени јунак славног писца криминалних романа Жоржа Сименона?
3. Прву фотографију начинио је:
4. Знате ли када је одиграна прва утакмица у ватерполу?
5. Шта значи реч тотем?

ОДГОВОРИ:

1) Алан Пинкертон (1819—1884) основао је у Чикагу 1850. године приватну детективску агенцију чији су се детективи прославили у хватању пљачкаша возова и пони-експреса; 2) Комесар Мегре који се „родио" 1929. године; 3) Француски физичар Нисефор Ниепс (1765 — 1833) радећи на усавршавању литографије први је успео да фиксира слику добијену у мрачној комори, помоћу посребрене бакарне плоче прекривене осетљивим слојем асфалтног лака; 4) Ватерполо, популарно назван „фудбал на води" поникао је у Енглеској. Прва утакмица одиграна је у Лондону 1874. године; 5) Тотем је животиња, биљка или ствар која је предмет обожавања и родовски или племенски симбол код примитивних народа.

ски официри (дахија је, у ствари, официрски чин у јаничарској војсци) чекали да Порта нешто предузме против устаника, Карађорђе је са својом војском стигао до Београда, опколио га и улогорио се на Врачару, недалеко од његових зидина.

Иако је у почетку сматрала да ће јој устанак српског народа помоћи да поново успостави власт у Београдском пашалуку, Порта се због ширења устанка забринула да власт не пређе у руке устаника и да пример Срба не следе и други поробљени народи. Зато је послала у Србију босанског везира Абу-Беһир-пашу са наређењем да изглади сукоб између јаничара и Срба и заведе султанову власт. Он је стигао под Београд крајем јула 1804. године с војском од неколико хиљада људи и улогорио се у Белим Водама.

Видевши да им је глава у торби, дахије су се исте ноћи искрцале из града и са 71 пратиоцем побегле шајкама низ Дунав на острво Ада Кале.

Командант Ада Кале с гунђањем је примио Миленка Стојковића и његове људе када су се 5. августа обрели на острву али је учинио оно што је Беһир-паша од њега тражио. Чим је пала ноћ, повео је српског војводу и неколико његових момака до једне куће. Један прозор на горњем спрату био је осветљен.

ПРИПРЕМИТЕ ПУШКЕ

Ибрахим-паша повуче војводу Миленка у страну и тихо шапну:

— Ту су! Треба им се прићи неопажено јер могу побећи!

Војвода поче тихо да издаје наређења својим момцима. Одједном, на прозору куће појави се нечија глава. Неколико тренутака је зурила у мрак, а онда се брзо повукла са прозора. Светлост у соби је утрнула.

— Опазили су нас! — процеди војвода Миленко момку поред себе. **— Дајте крпе! Скидајте одећу са себе!**

У војводиним рукама брзо се нашло клупко горњих делова одеће његових момака. Хитро га је запалио. Крпе су почеле да се диме. Момци их дохватише и почеше да бацају кроз отворен прозор у собу. У соби је настало комешање.

— Припремите пушке! — наредио је војвода Миленко својим људима. **— Чим се појаве, пуцајте!**

Момци нису дуго чекали на то. Како је који дахија истрчавао из куће, тако га је дочекао плотун. Падали су без речи. Њихове главе војвода Миленко је однео у Београд и предао Карађорђу, а овај београдском паши. Сутрадан су освануле на градским зидинама.

М. С.

★★★★★★★★★★★ Застава је пала! ★★★★★★★★★★★★★

што су сви наши суграђани у души осећали и желели: да скинемо немачку заставу!

Прошли смо кроз боров шумарак на северној страни Акропоља и почели да се веремо по стеновитом тлу, тихо као мачке, један иза другог. Стигли смо до малих, дрвених врата у зиду. На сву срећу, била су отворена. Одгурнули смо их и нашли се у дворишту: десно је Пропилеј, испред нас Партенон, лево Ерехтејон. Задржали смо дах.

Све је, очигледно, пусто. Почели смо да пузимо напред скривајући се иза мермерних рушевина и бацајући с времена на време каменчиће негде на другу страну да бисмо одвратили пажњу стражара ако би наишао туда.

ЗАБОРАВИЛИ НА ОПРЕЗНОСТ

Од јарбола нас је делио још само полукружни зидић који можда заклања стражара. Сад или никад! Потрчали смо према том месту и — није било никога. **Брзо сам се успузао уз јарбол и снажно повукао заставу. Ништа! Била је чврсто закачена. Покушао сам још једном и опет ми није пошло за руком да је стргнем.** На крају снаге пустио сам се низ јарбол и рекао Апостолосу:

— На тебе је ред.

Он је урадио исто, али ни њему није пошло за руком да скине заставу и ја сам поново покушао. Сада је морало да успе, мислио сам, али застава је упорно трпела моје цимање, а време је пролазило. Тада смо се нечега досетили.

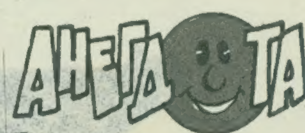
Јарбол је био причвршћен за тле помоћу три челична ужета и, ако успемо да их откачимо, моћи ћемо да га тресемо све док застава не падне. Тако смо урадили и — успело је!

Када је огромно платно пало, луди од радости заборавили смо на сваку опрезност и почели да га газимо. Онда смо перорезом одрезали по један комадић и понели га за успомену. Доцније, када је почео немачки терор, наше мајке спалиле су те крпе.

★ ★ ★

Истрага коју су Немци спровели није донела никаквих резултата: „кривци" нису пронађени. Атина је кажњена увођењем полицијског часа, мада ни сами њени становници нису знали ко је те мајске ноћи скинуо немачку заставу са Акропоља. Прочитали су то много касније, тек 25. марта 1945. године, када је комунистички лист „Ризоспастис" поводом националног празника објавио све појединости овог необичног догађаја.

М. К.

СВИ ЗАДОВОЉНИ

Француски филозоф Мишел Монтењ рекао је једном:

— Очигледно је да су од свих ствари на свету најправедније распоређени памет и поштење.

— На основу чега то закључујете? — запитали су га.

— На основу тога што досад још никад нисам чуо да се неко жали да му разум или поштење недостају.

ЦРНА ГАЗЕЛ

ТЕКСТ: А. РАДКОВИЋ

МЕЛБУРН 1956.

АМЕРИЧКИ РОМЕО И ЧЕХОСЛОВАЧКА ЈУЛИЈА

Позорница првих летњих Олимпијских игара које су се одржале зими био је Мелбурн, од 22. новембра до 8. децембра 1956. Односи између великих сила били су затегнути. Будимпештанска побуна и суецка криза угрожавале су мир.

Док су велике силе чистиле оружје, „Игре мира“ су једном сентименталном романсом оправдале своје постојање, доказујући да љубав међу људима не зна за границе.

Снажни амерички бацач кладива Харолд Коноли огорчено се борио с руским цином Кривоносовим. Њихову борбу је без даха посматрала лепа Олга Фикотова, чехословачка шампионка у бацању диска. Желела је да се деси чудо, па да некако победе обојица. Кривоносов зато што је из социјалистичког табора коме припада и њена земља. Коноли, мада човек из империјалистичког табора, зато што га је заволела као жена. Пошто је била права спортисткиња, дилему је пред својом савешћу решила како треба: нека победи бољи.

Коноли је поставио олимпијски рекорд. Кривоносов му је од срца честитао. Олга Фикотова је пољубила снажног Американца. Од тога дана складно праћена Чехиња и амерички бацач шетали су, с руком у руци, кроз Олимпијско село.

Олимпијада се завршила и они су се растали. Три месеца касније Коноли је дошао у Београд, а из Београда је авионом одлетео у Праг. Двадесет седмог марта 1957. чехословачко Министарство за унутрашње послове дало је дозволу Олги Фикотовој да се уда за Харолда Конолија. Кумови су били Емил и Дана Затопек. Олимпијски Ромео и Јулија сада у САД имају децу.

Олимпијска ватра је још једном растопила лед хладног рата.

У Мелбурну је учествовало 3185 спортиста из 67 земаља. Подељено је 135 златних медаља за победе у 17 спортова. Први пут је наступила заједничка екипа две Немачке и уместо химне свирала се Бетовенова „Химна радости“. **У лакој атлетици САД су освојиле 16 златних, 10 сребрних и 5 бронзаних медаља, а СССР 5 златних, 10 сребрних и 5 бронзаних. У тешкоатлетским дисциплинама, гимнастици и стрељаштву Совјети су далеко надмашили Американце.** Оборено је 27 олимпијских рекорда, а постављена су и четири светска.

Југословени су освојили три сребрне медаље. Фрањо Михалић у маратону и фудбалска и ватерполо екипа.

РИМ 1960.

БОСОНОГИ МАРАТОНАЦ

На „Играма мира“ у Риму се борило 5396 спортиста и спортискиња у 150 дисциплина из 17 спортова. Олимпијада је протекла у знаку огорченог али фер двобоја између САД и СССР-а.

У „краљици спортова“ Американци су освојили 12 златних, 8 сребрних и 6 бронзаних медаља, а такмичари Совјетског Савеза 11 златних, 5 сребрних и 5 бронзаних. У тркама мушкараца једину златну медаљу за САД освојио је Отис Дејвис на 400 метара. Феноменални Немац Армин Хари, победник у трци на 100 м, потврдио је и на овој Олимпијади да Американци нису више господари брзих трка.

У дизању терета, боксу, мачевању, стрељаштву, веслању и кануу Совјетски Савез је освојио 15 златних, 6 сребрних и 4 бронзане медаље, а Американци 4 златне, 7 сребрних и 2 бронзане.

У гимнастици су и овог пута највише медаља освојили совјетски такмичари — 5 златних, 3 сребрне и 3 бронзане — али су највећа сензација били Јапанци са 4 златне, 2 сребрне и 3 бронзане медаље. У женској конкуренцији совјетске гимнастичарке су од 18 медаља освојиле петнаест. **Нарочито се истакла шармантна Лариса Латињина која је после Олимпијаде у Риму у својој витрини већ имала 9 златних, 5 сребрних и 4 бронзане медаље, више него иједан други спортиста на свету.**

У пливању су једино Аустралијанци могли донекле да се мере с Американцима. Први су освојили 11 златних, 7 сребрних и 3 бронзане медаље, а други 5 златних, 5 сребрних и 3 бронзане.

Јунак Олимпијаде била је грациозна, дугонога, витка Вилма Рудолф, „Црна газела“ која је освојила три златне медаље. У трци на 100 м без видљивог напора поставила је нови светски рекорд, у трци на 200 м победила је славну Јуту Хајне, а као последња тркачица у штафети 4X100 м надокнадила је два и по корака заостатка и прва прошла кроз циљ, поставивши још један светски рекорд: 44,5 секунди.

Сензацију је изазвао још један тамнопути спортиста. Етиопљанин Абебе Бикила

А ИЗ ТЕНЕСИЈА

је трчећи босоног победио у најтежој лакоатлетској дисциплини маратону.

У Риму се наши представници нису прославили. Сребрну медаљу освојио је рвач Бранислав Мартиновић. Наша фудбалска репрезентација је у финалу победила Данску и вратила се с олимпијским златом, али су после тога многи протестовали тврдећи да су наше боје бранили професионалци, у чему се нису много варали.

ТОКИО 1964.

У ЗЕМЉИ ИЗЛАЗЕЋЕГ СУНЦА

Олимпијску ватру у Токију упалио је студент Јошиноро Саки из Хирошиме који се родио у часу кад је на његов град пала атомска бомба.

У свему — архитектури, савршенству борилишта, комфору Олимпијског села, саобраћају, организацији такмичења, суђењу — а нарочито у броју нација и такмичара Јапан је далеко надмашио све претходнике. **Деведесет четири земље послале су у Токио 5583 спортиста.**

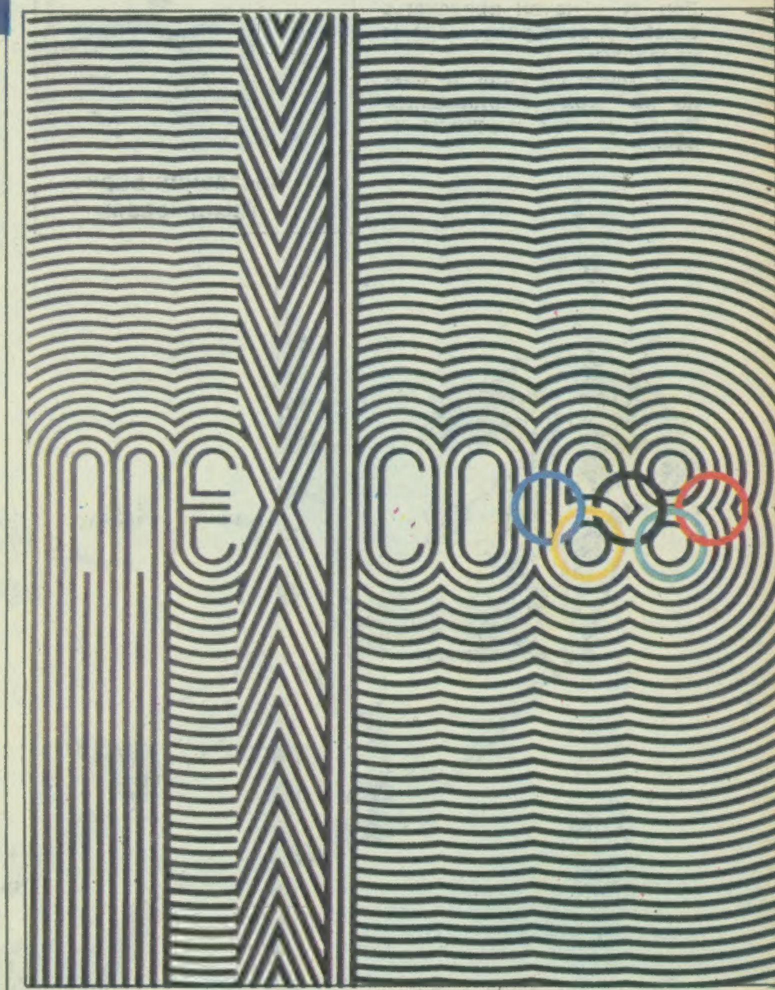
Осамнаеста олимпијада је рекордна по броју рекорда који су на њој постигнути. Само у пливању постављено је 14 светских, 12 европских и 61 олимпијски рекорд. Американци су од 22 златне медаље освојили шеснаест. За сребрну медаљу на 400 м мешовито Американац Сари морао је да плива брже од постојећег светског рекорда 4:47,1 да би освојио сребрну медаљу, а златна је припала његовом земљаку Роту у фантастичном времену 4:45,4. Најбољи пливач у Токију Американац Дон Шолендер освојио је четири златне медаље. 100 и 400 м слободно, 4X100 метара. Аустралијанка Даун Фрејзер која је победила у тркама на 100 м слободно на Олимпијадама у Мелбурну и Риму, освојила је и у Јапану трећу златну медаљу у тој дисциплини, поставивши нови светски рекорд — 59,5.

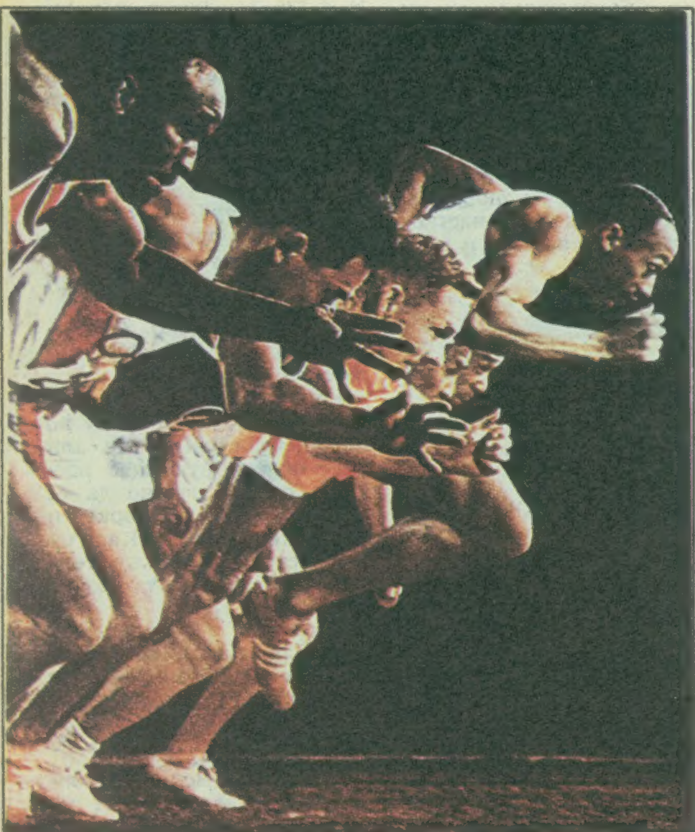
Од 22 златне медаље у лакој атлетици САД су освојиле равно половину. Тешко би било рећи ко је био највећи лакоатлетичар у Токију, али је свакако један од најбољих био „Стари велики човек", Американац Ал Ертер, који је после победа у бацању диска на Олимпијадама 1956, и 1960. и у Токију освојио златну медаљу олимпијским рекордом од 61 м, да би четири године касније у Мексику освојио и четврту.

Колико се спорт брзо развија доказало је надметање „јаких мушкараца" у дизању терета: постављено је 15 светских и 145 олимпијских рекорда. Победник у тробоју у перо-категорији Јапанац Јошинобу Миаке поставио је светски рекорд: 397,5 килограма. Тај терет је за 25 кг тежи од терета који је подигао освајач златне медаље 1928 у тешкој категорији, Немац Страсбергер који је био дупло тежи од Миаке.

У гимнастичком вишебоју најзад је Јапанац Јукио Ендо „одузео" златну медаљу совјетским такмичарима, Јапанци су победили и у екипном такмичењу.

Наш шампион Церар освојио је златну медаљу на коњу с хватаљкама и бронзану на вратилу. Рвачи Бранислав Симић и Бранислав Мартиновић вратили су се с медаљама; први са златном, а други с бронзаном. Екипа Југославије освојила је сребрну медаљу у ватерполу.

МЕКСИКО СИТИ 1968.

ТАМО ГДЕ ЛЕТЕ КОНДОРИ

Кад је Интернационални олимпијски комитет одлучио да се XIX Олимпијада одржи у граду који лежи на 2000 м надморске висине, родила се парола: „Тркање се са смрћу!" Биолози и лекари су сматрали да због смањења кисеоника, спортистима ипак неће претити смрт, али су исто тако веровали да ће резултати у земљи Маријача бити далеко испод оних у нормалним условима. Опрезни Мексиканци су све спортске терене снабдели боцама с кисеоником за хитну помоћ и те су боце на крајевима напорних трка и на тешкоатлетским теренима и те како помогле изнуреним такмичарима, али су изванредни резултати оповргли песимизам стручњака. Лакоатлетичари су поставили 15 светских и 36 олимпијских рекорда. „Скок столећа" Боба Бимона од 8,90 м удаљ који је за више од пола метра премашио стари рекорд и пробој „непрелазне границе" од 10 сек. на 100 м црног Американца Хајнса многи су после Мексика приписали баш разређеном ваздуху.

У Мексику је учествовало 6626 спортиста из 125 земаља.

Први пут у историји је једна жена, Енрикета Базилио Сотело, унела олимпијску бакљу у стадион.

Први пут су учествовале одвојено и две Немачке, Западна и Источна...

У тркама су доминирали „обојени" атлетичари: од 11 тркачких дисциплина само су у две победили белци: Аустралијанац Ралф Дубел на 800 м и Енглез Хемери на 400 м с препонама. На 100 м се у финале није пробио ниједан белац. У свим тркама изнад 800 м златне медаље су освојили Африканци: на 500 м Тунижанин Мухамед Гамуди, на 10000 м Кенијац Нафтали Тему и Кенијац Амос Бивот на 300 м с препрекама, Етиопљанин Мамо Волде у маратону. Догодила се сензација: Кенија је освојила више медаља (3 златне, 4 сребрне и

НАСТАВАК НА СТР. 9

БУРНИ ДАН НА ШАРИ

Изненада, усред рада, жичара је отказала. Окачене о челичну жицу високо изнад земље, столице са излетницима почеле су све већом брзином да клизе уназад, низ планину!

Дан је био леп. Зелени пашњаци Шаре добијали су на сунцу неки чудан прелив боја. Наставници математике из Македоније окупљени на тродневном саветовању у зимском центру на Поповој шапки просто нису могли да одоле лепоти околине. Док су у паузи предавања седели у ресторану, неко је предложио:

— Добро би било да одемо на врх Церипашина. Време је као поручено за излет!

Заставник Борис Темелковски

Сви су поздравили идеју и већ око подне четрдесетак људи тискало се у кућици полазне станице ски-лифта.

Настао је тајац

На Попову шапку стиже се путничком жичаром од Тетова, у затвореним кабинама. Међутим, то није крајња висинска тачка Шаре. Далеко више је врх Церипашина до којег се долази ски-лифтом од Попове шапке. Овом жичаром излетници се превозе седећи у столицама које се крећу једна иза друге на растојању од десетак метара окачене о челичну жицу.

Жичара је дугачка 1664 метра и веома поуздана. Али, баш тога дана, 17. септембра 1975. године, када су наставници пошли на излет, њен механизам изненада се, усред рада, покварио!

Квар је први приметио радник који је опслуживао жичару. Тог тренутка колона од четрдесет излетника смештених у столице већ се била развукла у дужини од готово шест метара. Последњи из колоне управо је излазио из станичне кућице.

Клопарање механизма нагло је замукло. Тајац је трајао неколико секунди, а онда је дебела челична жица, уместо према врху Церипашина, почела да клизи уназад! Заједно с њом враћале су се низ планину и столице са излетницима, прво полако, а потом све брже.

Они који су били на зачељу колоне, сада су улетели у станичну кућицу — први! Срећом, приликом успињања нису били далеко одмакли, убрзање их готово није ни захватило, па су некако успели да искоче. То је пошло за руком шесторици. Некако се искобељао и седми излетник. Адем Адеми, наставник из Тетова. Но, када је хтео да стане на ноге, на њега је налетео Иван Коцев из Кочана који је придолазио као осми. Својом столицом погодио је Адемија право у главу и на месту га убио!

Од столице до столице

Радник на жичари стајао је као одузет. Чим се прибрао, притиснуо је електрично дугме за кочење жичаре, али оно „није прихватило“! Секунди су мучевито пролазили. Избезумљени човек скочио је на мотор и повукао полугу ручне кочнице. Са зебњом је очекивао шта ће се догодити. Срце му је заиграло од радости када је уз шкрипу и цвиљење жичара полако стала.

Тридесет и двоје наставника остало је да виси у столицама ски-лифта на висини која је на појединим местима била равна висини четороспратне зграде!

Пуким случајем, баш у часу заустављања ски-лифта, из Војног дома у суседству пошли су на ручак у оближњи хотел управник Дома, заставник прве класе Борис Темелковски, капетан Слободан Милошевић и водник Петроније Ђосић. Видели су келнера из хотела како им трчи у сусрет и маше. Због удаљености разабрали су само реч: „Помагајте!“

Несреће на Поповој шапки су ретке, али кад наиђу, немилосрдне су! Тројица људи схватила су да се збива нешто озбиљно. Без оклевања су потрчали према станичној згради жичаре. Тамо су јауци и запомагање одзвањали просторијом.

Темелковски се одмах вратио у Војни дом по групу војника. Када је пристигао с њима, његови другови већ су колико-толико смирили окупљене људе.

Требало је радити брзо. Заставник је објаснио војницима како се могу спасти излетници. За то време капетан Милошевић и водник Ђосић грабили су пешке пут врха Церипашина, од столице до столице, и смиривали уплашене наставнике. Обавештавали су их да помоћ долази и молили да буду мирни.

Над понором

„Наоружани“ конопцима, војници су ишли од наставника до наставника и спуштали на земљу једног по једног.

— Спасавање је било једноставно — сећа се заставник Темелковски, добродушан, стамен педесетогодишњак. Делује тромо. Ко би рекао да је то онај исти човек који је за само два часа спасао са својим војницима тридесет и два живота.

— Ми смо добацивали људима конопац, они су га везивали око груди, други његов крај провукли између седишта и металног наслона за руке, а затим бацили нама. Ми смо тада наш крај конопца попуштали, њихов крај с њима би се спуштао и они би се ускоро нашли на земљи!

Све би, међутим, било лако да су наставници били прибрани. Боро Блажевски, обамро од страха, није хтео ни да чује да га тако спусте. Желео је да остане у столици па шта буде!.. Средовечна професорка из Скопља показала је више храбрости, али јој се при спуштању конопац заглавио у седишту. Ноге су јој висиле у ваздуху а омча све више стезала око тела. Тражећи излаз заставник Темелковски није ни приметио када се војник Јанез Смолич успентрао уз бетонски стуб жичаре и служећи се рукама, окачен о жицу кренуо изнад амбиса према професоркиној столици.

— Јанез, враћај се! — повикао је Темелковски љутито угледавши га.

Војник је послушао старешину. Добацили су му конопац. Осигуран њиме, али опет окачен рукама о жицу, успео је некако да се довуче до професорке и ослободио је замке. Када су је спустили на земљу, тело јој се тресло као у грозници.

Последњи је спуштен и престрављени Боро Блажевски. Речи захвалности навирале су му као бујица.

Заставник Борис Темелковски и данас живи на Шари. Јанез Смолич је одслужио војни рок и вратио се кући у Словенију са плакетом „Подвиг војника 75.“. Кућама су отишли и остали војници из заставникове спасилачке групе. На Поповој шапки остала је прича о њима.

М. Тодоровић

ЗАНИМЉИВОСТИ

НОВА ВРСТА ДИВЉАЧИ

Један швајцарски пацифиста дао је следећу изјаву:

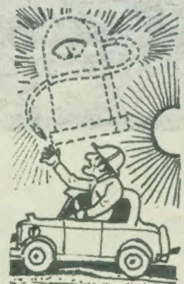
»Атомска бомба начинила је од људи нову врсту дивљачи која се највише плаши управо — човека!«

ФАТАМОРГАНА

На једној бензинској пумпи постављеној на почетну пустиње Сахаре истакнут је следећи рекламни натпис:

»Купите овде бензин, јер су све следеће бензинске станице на које ћете наићи — фатаморгана!«

ЦРНА ГАЗЕЛА ИЗ ТЕНЕСИЈА

1 бронзану) него СССР (3 златне, 1 сребрна и 3 бронзане).

Американац Дик Фосбери је демонстрирао нов стил у скоку увис: прелазио је летвицу окренут леђима према земљи. Кад је прескочивши 2,24 м освојио златну медаљу, свима је било јасно да је Американац открио нову технику којој припада будућност. После Олимпијаде Фосбери је добио читав низ претећих писама од родитеља чији су синови, покушавајући да скачу његовим стилом, повредили кичме.

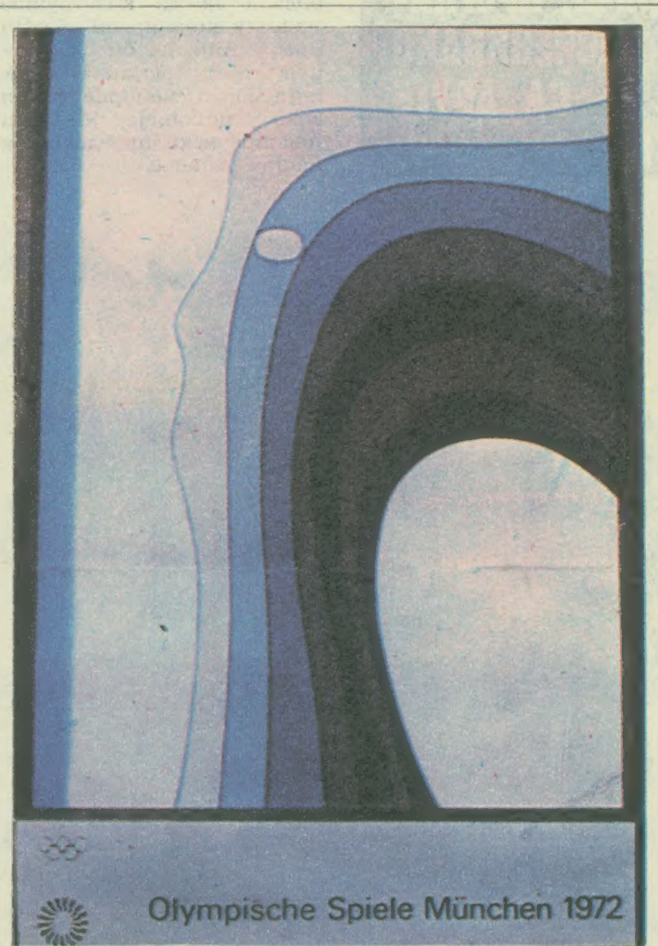
У 29 пливачких дисциплина Американци су поставили фантастичан рекорд; освојили су 23 златне, 15 сребрних и 20 бронзаних медаља.

Јапанци су доказали да су постали најбољи гимнастичари света: Савао Като је победио у вишебоју; Акинори Накајама је победио на круговима, на вратилу и на разбоју; Јапанцима је припала и златна медаља у екипном надметању.

Југословени су постигли до тада највећи успех. Ђурђа Бјеђов освојила је златну медаљу на 100 м и бронзану на 200 м пливања прсним стилом. Мирослав Церар је освојио и другу златну медаљу на коњу с хватаљкама; ватерполо екипа је победила у финалу тим СССР-а; кошаркаши су освојили сребрну медаљу; рвач Стеван Хорват је освојио сребрну медаљу у рвању; две бронзане медаље освојили су рвач Бранислав Симић и боксер Звонко Вујин.

МИНХЕН 1972.

„ПРИНЦЕЗА" НАСЛЕЂУЈЕ КРАЉИЦУ

Минхен је надмашио све рекорде: 8547 учесника из 124 земље. Због расне дискриминације је Родезији је уочи отварања Олимпијаде забрањено учешће.

„Принцеза спортова" — пливање бацила је коначно у засенак „краљицу спортова" — лаку атлетику. У 32 пливачке дисциплине постављено је 30 светских и 84 олимпијска рекорда. Американци су освојили 19 златних, 13 сребрних и 13 бронзаних медаља, а другопласирани Аустралијанци 5 златних, 3 сребрне и 2 бронзане. **Јунак Олимпијаде био је чудесни Марк Спиц: освојио је 7 златних медаља и поставио 7 светских рекорда.** Такав подвиг није направио ниједан пливач пре њега.

Двадесет трогодишњи Украјинац Валериј Борзов био је највећа сензација „краљице спортова". У две најбрже трке освојио је златне медаље. Његов земљак Николај Авилов проглашен је „краљем лакоатлетичара" победио је над моћно у десетобоју, поставивши светски рекорд — 8454 бодова. Први пут Американци нису победили у скоку с мотком. Победио је Волфганг Нордвиг из ДР Немачке скоком од 5,50 а светски рекордер Боб Сигрен морао се задовољити сребрном медаљом.

У кошарци Американци први пут нису победили на олимпијском турниру. После драматичне игре пуне инцидената савладали су их совјетски кошаркаши — 51:50. Американци се нису понели спортски. У знак протеста против наводно лошег суђења нису дошли да приме сребрне медаље. На турниру је дошло до још једног скандала. После изненађујуће победе над Југословенима, Порторикански нису дисквалификовани иако је утврђено да је један њихов играч (који је био подвргнут антидопинг контроли) био допингован, али наши играчи више нису имали нерава да наставе трку за једном од медаља.

У 158 дисциплина СССР су освојиле 42 златне, 24 сребрних и 20 бронзаних медаља, САД 28 златних, 28 сребрних и 26 бронзаних, а НДР 19 златних, 20 сребрних и 21 бронзану медаљу.

Црну сенку на Олимпијаду бацио је терористички напад на Олимпијско село у којем је убијено 11 израелских спортиста.

Наш Мате Парлов суперирно је освојио златну медаљу. И рукометаши су оправдали наде: у финалу су сигурно савладали јаки тим ЧССР-а са 21:16. Рвач Јосип Чорак освојио је сребрну медаљу, а рвач Милан Ненадић и боксер Звонко Вујин бронзане медаље.

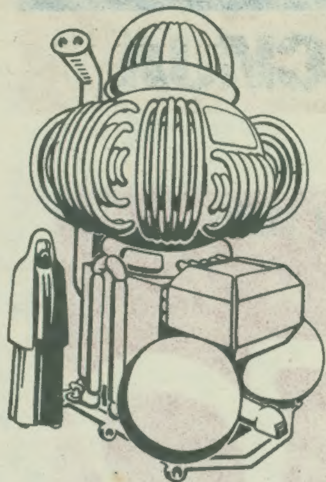
МОНТРЕАЛ 1976.

СУТРА СЕ СВЕЧАНО ЗАТВАРАЈУ 21. ОЛИМПИЈСКЕ ИГРЕ КОЈЕ СЕ ОД 17. ЈУЛА ОДРЖАВАЈУ У МОНТРЕАЛУ. НАЈБОЉИ СПОРТИСТИ ИЗ ЦЕЛОГ СВЕТА ТАКМИЧИЛИ СУ СЕ У 22 СПОРТА, А МЕЂУ ЊИМА ЈЕ ОВЕ ГОДИНЕ БИЛО 88 ЈУГОСЛОВЕНА.

КРАЈ

ДРЕВНИ АСТРОНАУТИ

ОВАКО ЈЕ ЏОРЏ САСУН ЗАМИСЛИО МАШИНУ ЗА ПРОИЗВОДЊУ МАНЕ КОЈА ЈЕ ИЗ СВЕМИРА ПОСЛАНА НА ЗЕМЉУ И МОНТИРАНА У СИРИЈСКОЈ ПУСТИЊИ.

ПОШИЉКА С МАРСА

ИЗГЛАДНЕЛИМ ЉУДИМА, ПРОГНАНИМ У ПУСТИЊУ, НЕОЧЕКИВАНО ЈЕ СТИГЛА ПОМОЋ — СА ДРУГЕ ПЛАНЕТЕ!

Када је око 1250. пре нове ере фараон Рамзес II прогнао Израелце из Египта у Синајску пустињу, ови су успели да преживе наредних 40 година, без воде, хране и под јарким сунцем — само захваљујући ванземаљским бићима. Измученим људима које је предводио Мојсије они су послали необичне машине за производњу хране, у земљи су отварали бунаре у тренуцима када је жеђ постајала несносна, усмеравали лет птица на њихове логоре...

Богови нису били људи, нити су имали њихов облик, свемоћна бића биле су — машине направљене на другим планетама!

— Библијске легенде о Мојсију и његовој моћи крију истину о посетама ванземаљских цивилизација нашој планети — тврди британски инжењер Џорџ Сасун.

Мана — божја храна

Према Библији, Израелци су подигли устанак у Египту јер су били главна радна снага Рамзесу II правом манијаку у грађењу пирамида и храмова који је захтевао да се избришу сва урезана имена са дотада направљених грађевина и на њима испише његово. Побунивши се против кулука, Израелци су опљачкали египатске куће а затим побегли у пустињу, где су остали скоро пола века. О том њиховом боравку постоји и овакав запис:

... Сунце је пекло немилосрдно, али су глад и жеђ за људе били највећа мука... Једног дана са истока долете јато препелица, изнемоглих од дугог пута, које су се спустиле на логор па су људи лако могли и голим рукама да их ухвате. Настаде грозничава врева, букнуше ватре и убрзо се рашири мирис меса печеног на ражњу. Сити Израелци легоше да спавају захваљујући се Мојсију што дотера те птице и утоли им глад. А када су се изјутра пробудили нису могли да поверују својим очима — докле год је поглед допирао пустиња је била прекривена као снег белим лоптицама, сличним зрнима града. Мојсије је стајао на улазу у свој шатор и с победоносним изразом на лицу саопштио људима да је то МАНА — божја храна, коју им шаље уместо хлеба.

Да би се уверили у те његове речи, људи почеше да скупљају и једу те необичне лоптице које су биле укусне као медени колачи. Наредних година искључиво су се хранили маном, јер за само један дан сваки човек је могао да скупи онолико тих необичних укусних куглица колико му је било потребно да утоли глад...

Џорџ Сасун је убеђен да је мана производ машине направљене негде у свемиру. Интелигентна бића са других планета угледала су прогнане људе у пустињи, сажалила се над њиховом судбином и „одлучила" да им омогуће да преживе.

Да би доказао ту могућност, овај инжењер је недавно конструисао машину која од простог шећера, преко низа процеса, може да направи исту ту ману, „божју храну".

Хумани свемирци

Слична машина, направљена негде у свемиру пре скоро 3.000 година, на непознат начин била је допремљена на Земљу, монтирана на пустињском песку и на принципу „перпетум мобиле" производила беле, укусне хранљиве куглице. Дневно је избацивала и неколико стотина килограма хране тако да људи никада у њој нису оскудевали. А када се прогонство завршило, свемирци су однели, или што је још вероватније — уништили машину. Џорџ Сусен веома жали што нису оставили макар и један њен делић који би посведочио о њиховој посети.

— Можда је и пустињски песак затрпао ту машину коју су људи обожавали као бога, јер их је сјајним оклопом застрашивала — каже он. — Они су и Мојсију дали необичну способност: могао је ударцем штапа да раствори стену из које би тада потекла вода или да затровано језеро пречисти и тако напоји жедне људе.

За сваку похвалу је што је легенда о мани заинтересовала Сасуна и инспирисала га да конструише машину која прави „божји хлеб". Али, да би одгонетнуо тајну настанка мане, није морао свемирце да призива у помоћ, јер је наука још пре неколико деценија нашла решење.

Зоолог Хебрејског универзитета у Јерусалиму Боденхајмер нашао је 1927. године на Синајском полуострву необичну биљку која је припадала врсти **тамарикса**. Приметио је да она на стаблу испушта белу течност чим је неки инсект убоде или огребе, и тако запушава „рану". После извесног времена необична бела маса очврсне на ваздуху, отпадне с биљке и ветар је разноси по пустињи.

Бедуини знају за „навику" ове биљке, па сакупљају те куглице које употребљавају уместо колача, организују и читаве „бербе" божје мане. За само један дан човек може да накупи и килограм и по, као по Библији, што је довољно да утоли глад. Та смола може се купити и на уличним тезгама многих источњачких градова, цена јој је веома ниска, а ниједан продавац до сада није изјавио да је видео свемирски брод са хуманим Марсовцима како из њега просипају ову посластицу по пустињи, а још мање необичну машину која је производи и тек тако разбацује по пустињи. Научници тврде да је Мојсије знао за њену хранљивост.

Мојсије као хемичар

Што се тиче препелица које су слетеле на логор захваљујући божанској моћи, познато је да се у пролеће ове птице враћају из Африке у Европу и исцрпљене од дугог путовања спуштају се у пустињу да се одморе. Тако их и данас људи хватају голим рукама.

Али, како је Мојсије једним ударцем штапа створио извор у брду? И за то постоји објашњење: после дуготрајних суша, у подножју пустињских брда скупља се кишница која се задржава на кречњачкој подлози па је чак и благ ударац довољан да разбије танку кору од сасушеног песка. А онда — вода потече у млазу!

Према библијској легенди, у пустињи Сур, Израелци су почели да пију воду на једном извору, али су убрзо схватили да је горка и неукусна. Тада је Мојсије притекао у помоћ, у воду је бацио неку грану и она је одједном постала питка. Хемијском анализом утврђено је да у пустињи Сур, у околини Мере и данас постоје горки извори, јер вода садржи веома мали проценат — калцијум фосфата. Кад јој се дода оксална киселина, фосфат се таложи на дну и вода губи горчину.

Бедуини знају за ову „тајну", па „заслађују" горке изворе жбунастом биљком „левах", јер њен сок садржи доста оксалне киселине. То исто чинио је и Мојсије!

Б. Јеремић

ИЗ СЛАВНИХ ДАНА НОБ-е

Само ти седи, нарedниче!

Воловска кола прекривена кукурузовином испод које су били сакривени ранци мирно су изашла из Чачка и полако кренула пут села. Неочекивано, појавио се командир жандармеријске станице.

Једног дана јула 1941. године Ратко Митровић, секретар Окружног комитета за Чачак, дошао је у оближње село Ратаре код Ратка Шибинца, такође партијског радника. Извињавајући се домаћину што због послова не може дуже да остане у граду, замолио га је да пређу у суседну одају где би могли да разговарају насамо.

— Пронађи воловска кола и са Тимотијем Радојчићем иди сутра у Чачак код Драгана Вранића — рекао је Митровић Шибинцу. **— Он ће ти дати неке ствари. Дотерај их у село Дучаловиће. Пази, ствари не смеју да падну непријатељу у руке по цену твог живота! То би било све! Касније ћу ти рећи више...**

НЕОБИЧАН ТЕРЕТ

Већ у зору Радојчић и Шибинац били су у Пиварској улици у Чачку у којој је становао Драган Вранић. Преузели су неколико ранаца тешких као камен и добро завезаних, пажљиво их ставили у кола и прекрили кукурузовином и покривцима за волове. Терајући волове испред себе, Шибинац је мирно кренуо кроз град. Држао се споредних улица, стрепећи да не бане немачка патрола. Како су се раније договорили, на изласку из града, у близини кафане „Белви", сачекао га је Радојчић.

Пут су наставили заједно. Један је водио волове, а други их терао. По сунцу које је неподношљиво пекло волови су се тромо вукли дижући прашину. Нигде није било ни живе душе. Изненада, пред Дучаловићима однекуд се појави командир жандармеријске станице у селу Марковици, наредник Радомир Јанковић.

— Хоћеш ли кроз Марковицу? — упита наредник Шибинца.

— Хоћу! — одговори Шибинац.

— Баш добро, да не идем сам! — рече жандар, попе се у кола и седе на ранце. Пошто су га жуљали, померио се према крају кола.

Сељани се погледаше. Шта ако жандар почне да чепрка по шаши, напипа ранце и затражи да погледа шта се у њима налази, помисли Радојчић.

— Шта је, људи, побогу, што не крећете?! — прену се наредник.

— Само ти, седи, наредниче! Мало смо одахнули! — добаци му Шибинац и ошину волове.

ТАЈНА ЈЕ ОТКРИВЕНА

Разговор са командиром жандармеријске станице водио се о свакодневним стварима, пољским радовима, летини, пијаци. Уз пут су срели немачку моторизовану колону. Жандар је строго војнички поздравио Немце, онако с кола. Отпоздравили су му не заустављајући се.

Пут до Марковице прошао је без проблема. Када су стигли у село, наредник се захвали двојици сељана и гегајући оде у станицу.

Необични ранци однесени су у једну кућу изван села, у којој је живео неки поп из Чачка. Неколико дана раније Радојчић ју је закупио, наводно, за своје рођака из Београда, људе којима је због болешљивости чист ваздух био неопходан. Тако су му другови наложили да уради.

Радојчић и Шибинац су били срећни што су задатак успешно обавили, мада нису ништа схватали.

Ускоро су у Дучаловиће стигли „гости" из Београда, а затим и Ратко Митровић. Чим је дошао, позвао је Шибинца и Радојчића и за молио их да донесу ранце. Кад су они то учинили, Митровић се доброћудно насмејао. С њим у соби седели су непознати људи.

— Сада ћу вам рећи шта сте возили из Чачка. Но, прво да вас упознам с нашим „гостима". Ово су професор Павле Савић, његова супруга Бранка и радио-телеграфист Чеда Македонац. Они ће руководити радио-станицом Централног комитета Комунистичке партије Југославије, а она је, управо, ту, пред вашим ногама, у тим ранцима!.. Вас двојица ћете помагати професору и његовим сарадницима, надам се — успешно!

Шибинац и Радојчић се погледаше. Сад им је тек било јасно на чему је седео несрећни жандармеријски наредник. Паде им на памет да је он, у ствари, био оружана пратња пошиљке, и то пошиљке Централног комитета! Кратко време поћуташе, а онда прснуше у смех.

М. Тодоровић

БРОДОВИ КОЈИ РОНЕ

ИКАР НА ПОДМОРНИЦИ

Давнашњи сан човека да плови и испод површине мора озбиљније је почео да се остварује тек у 17. веку. Наиме, холандски лекар Корнелијус ван Дребел поринуо је 1620. године прву подморницу, сграђену од дрвета и обложену кожом. Покретала се на 12 весала и могла је да зарони на дубину од 3 до 5 метара. Тако је, први пут од 5. века п.н.е., од када потичу први подаци о покушајима израде подморнице, човек заиста сишао под воду у средству које је, истина, само подсећало на касније, савремене подморнице.

Дребел је први направио успешну подморницу, иако су и пре њега многи покушавали да зароне под воду. То је желео и енглески математичар Вилијам Берн 1580. године, али он је остао само на покушају. У 17. и 18. веку јавља се много конструктора, међу којима су најпознатији Француз Де Сон и Енглези Џон Деј и Симонс. Деј се при пробама свог пројекта за подводну вожњу и утопио, па се сматра првом жртвом подморничарства — Икаром пловидбе под водом. Значајну улогу при стварању сложенијих и бољих типова подморница, нарочито ратних, имали су Рус Никонов и Американац Бушнел. Ратну подморницу Никонов је конструисао 1724, а Бушнел 1776. године. И рад познатог америчког научника и конструктора Роберта Фултона такође је веома значајан за усавршавање подморница.

То су били пионири израда подморница. После њих, а нарочито у току два светска рата, па све до данас подморнице су тако усавршене да представљају право чудо технике, вештине људских руку и ума и — разорног дејства разних оружја ко јим су снабдевене.

Исто тако развили су се посебни типови подморница, с различитом наменом. Данашње подморнице могу да плове на атомски погон, и, између осталог, имају пројектиле који из дубине узлећу до стратосфере, поново падају у воду и непогрешиво погађају сваки циљ.

Изузетан успех у конструисању подморница направили су наши поморски и војни стручњаци стварањем тзв. „џепне подморнице", дугачке свега неколико метара. Ова подморница може да се неопажено привуче сваком броду и да зађе и у најмању увалу или подводну пећину!

(На следећим странама доносимо неколико типова француских подморница)

БРОДОВИ КОЈИ РОНЕ

III — ПРЕСЕК ПОДМОРНИЦЕ

11. централни цилиндар, 12 и 13. коморе које се пуне водом приликом зарањања или ваздухом приликом израњања, 14. улаз за воду, 15. пречишћивач, 16. коморе за одржавање равнотеже, 17. отвор кроз који стално протиче вода, 18. перископ;

IV — ТОРПЕДА

19. класични торпедо, 20. део са упаљачем, 21. комора са ваздухом, 22. запаљива смеса, 23. мотор, 24. жироскоп, 25. електрични торпедо, 26. мотор, 27. комора са ваздухом, 28. батерије, 29. појачивач, 30. запаљива смеса, 31. упаљач, 32. експлозивна глава;

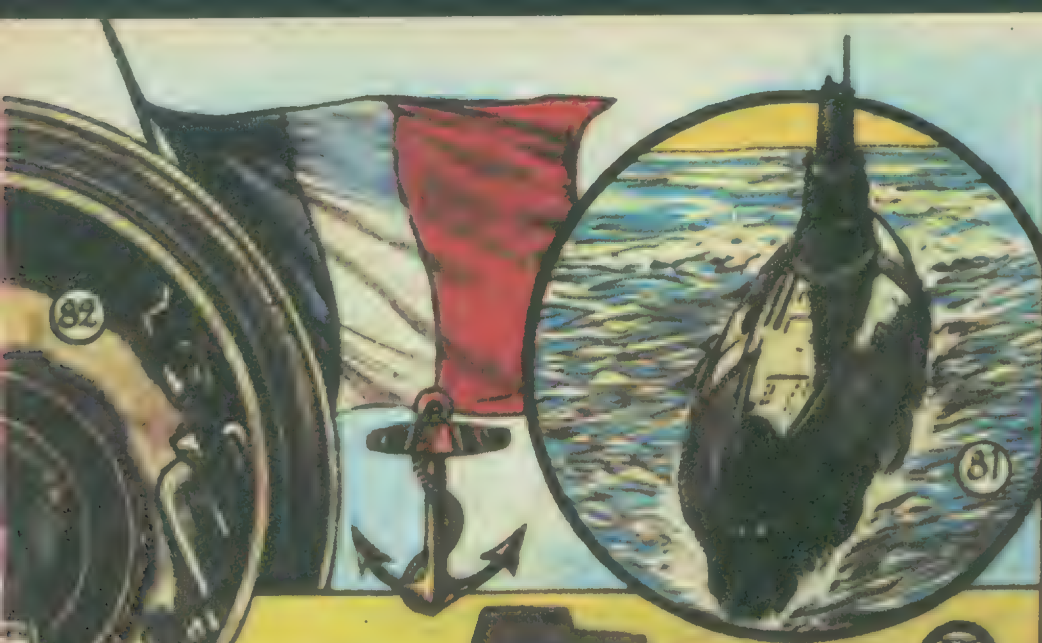
V — ШЕМА РАДИО-ОДЕЉЕЊА

33. модулатор, 34. ехометар, 35. одређивач даљине, 36. претпојачало, 37. одашиљачко-пријемни релеј, 38. пријемник, 39. одређивач азимута, 40. оријентационе команде, 41. ултразвучни осцилатор, 42. слушалице и микрофон;

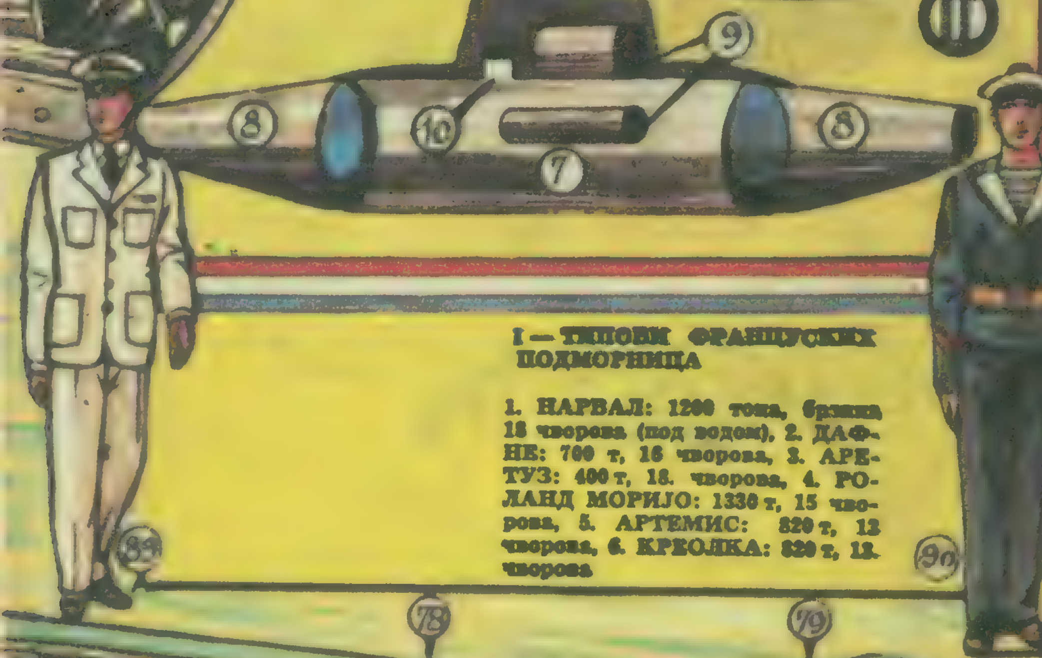
VI — ПРЕСЕК ВАЗДУШНЕ КОМОРЕ

43. довод свежег ваздуха, 44. ослобађање гасова, 45. довод гасова, 46. аутоматски затварач, 47. кормило, 48. елиса, 49. дубинско кормило, 50. осовина елисе, 51. електромотори, 52. машина, 53. командна табла, 54. дизел-мотори, 55. додатни мотори, 56. одвод гасова, 57. коморе за ваздух, 58. отвор коморе, 59. отвор затворен плочом, 60, радио-антена, 61. катарка, 62. купатило, 63. перископ, 64. радио-просторија, 65. детекција звука, 66. перископске цеви, 67. мазут, 68. хладњаци, 69. машиниста, 70. магацини, 71. официрска кабина, 72. просторија за особље подморнице, 73. пано, 74. резервна торпеда, 75. цеви за избацивање торпеда, 76. заповедник торпедног одељења, 77. складишта, 78. одељак за баласт, 79, стабилизатор, 80. акумулатори, 81. подморница на површини, 82. торбе са спасилачком опремом, 83. радарски пулт, 83 А, график азимута, 84. поклопци електро-мотора, 85. морнар, 86. командант код перископа, 87. механичар, 88. морнар на раду, 89. спаваоница за морнаре, 89 А. први официр.

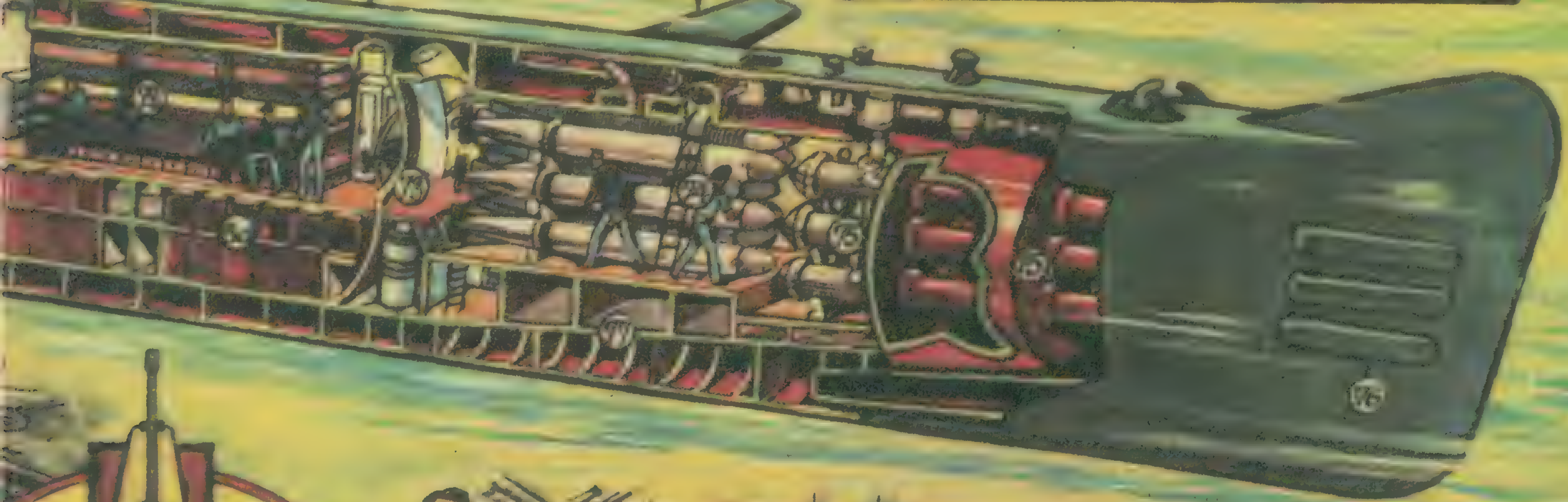

I — ТИПОВИ ФРАНЦУСКИХ ПОДМОРНИЦА

1. НАРВАЛ: 1200 тона, брзина 18 чворова (под водом), 2. ДАФНЕ: 700 т, 16 чворова, 3. АРЕТУЗ: 400 т, 18. чворова, 4. РОЛАНД МОРИЈО: 1330 т, 15 чворова, 5. АРТЕМИС: 820 т, 13 чворова, 6. КРЕОЛКА: 820 т, 12. чворова

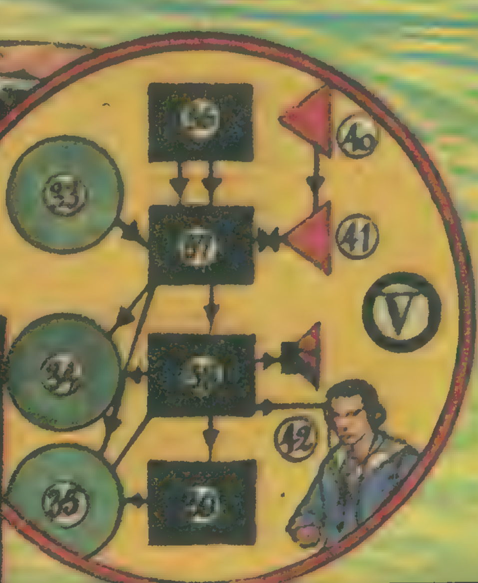
II — КОНСТРУКЦИЈА ПОДМОРНИЦЕ

7. дебела метална шкољка са централним цилиндром, 8. врх вретенастог облика, 9. коморе за одржавање равнотеже, 10. резервоар горива;

ПОПЛАВА

Ни ја ни мој муж Лен нисмо обратили пажњу на речи нашег седмогодишњег сина који је узбуђено причао да се море у луци прелива преко докова.

Мој муж Лен био је ватрени навијач фудбалског клуба из Норвича, али већ месецима, откад смо се доселили у градић Клеј, није био ни на једној утакмици. **А онда, у недељу 22. марта 1953. године, изгледало је да му се срећа најзад осмехнула: деца су била здрава као дрен, нико нам није долазио у госте и заиста није било разлога да одбије позив свог пријатеља Мартина да с њим оде на утакмицу у Норвич.**

Мада је јутро обећавало сунчан и леп дан, око подне над Клејом су почели да се скупљају облаци. Додуше, то није било ништа необично за овај градић где су изненадне промене времена биле готово свакодневна појава. И док је ветар који је почео да дува завијао кроз напупеле гране дрвећа, у собу у којој сам пеглала Ленову кошуљу упао је наш најстарији син, седмогодишњи Глен.

— Мама, — повикао је још с врата **— море у луци се прелива преко докова!**

Ни ја ни Лен нисмо обратили пажњу на његове речи: ја сам журила да завршим пеглање кошуље а он је гланцао ципеле. Сваког тренутка требало је да стигне Мартин.

Злослутна грмљавина

Тек што је Лен отишао, мислим да је било око два часа по подне, почела је права олуја од које се наша кућица на самој ивици мочваре што се пружала уз Северно море тресла као да је од карата. **Још од детињства мрзела сам олује а грмљавине се плашила више него ичег. Тог страха нисам се ослободила ни сада кад сам постала мајка тројице дечака и зато кад је почело да грми стављах чепове у уши. Покушавала сам да сву пажњу усредсредим на веш који сам пеглала а не на невреме које је напољу беснело. Па ипак, у једном тренутку учини ми се да чујем неки глас напољу. И заиста, неки човек у кабаници од непромочивог платна идући средином улице викао је што га грло носи:**

— Поплава! Износите ствари на спрат!

Претрнух. Овде смо живели одскора и нисам појма имала шта у случају поплаве треба да предузмем. Баш у том тренутку у кућу упаде наша пријатељица Ен Вокер:

— Не брини ништа, Ирис, догађало се то и раније — покуша да ме охрабри. Њене речи мало ме умирише, кад се са улице поново зачу:

— Вода надолази! Бежите ка горњем делу града!

Ен и ја се згледасмо, неме. На брзину обукосмо дечаке и изиђосмо на улицу на којој је вода већ допирала до чланака. Носећи у наручју Клифа и Гарија повијала сам се под налетима ветра и стрепела да ме не сруши. Гацајући за мном, Ен је чврсто држала за руку Глена.

У Ениној кући, окружена њеном бројном породицом, осетих се много боље, али не задуго. У кућу изненада дође власница перионице у којој смо радили Лен и ја и замоли ме да јој помогнем да рубље које је било на прању изнесемо на спрат. Позајмих од Ен чизме и кишни мантил и изађох напоље, у олују.

Последњих 500 метара

Око пет часова по подне најзад је сав веш био на сигурном и ја поново кренух пут Енине куће.

Кад сам изишла на улицу, на њој није било никог осим мене. Већ то је било довољно да ме обузме страх али не и да ме спречи да се вратим Ениној кући. Плашила сам се да се деца не узнемире кад примете да ме нема.

Нисам направила ни неколико корака а чизме су ми већ биле пуне ледене воде. Неколико минута касније ноге су ми биле потпуно укочене и с муком сам их покретала. Па ипак, ишла сам упорно даље.

Вода која је непрестано надолазила из залива већ ми је допирала до струка а до Енине куће ми је преостало још око 500 метара. **Облаци су били тако ниски да ми се чинило да могу да их дохватим руком а муње су сустизале једна другу.**

Не знам колико сам дуго ишла кроз ледену воду која је сваког тренутка постајала све дубља кад сам одједном осетила како ми се магли пред очима и да немам више снаге да се борим. **Очајнички сам тражила погледом неко дрво или било шта за шта бих могла да се ухватим и одупрем се струји која ме је носила. Узалуд. Нигде није било ничег осим воде која се пенушала и носила грање, тарабе, извальена врата.** Да се бар њих дочепам, помислих и пођох ка најближим. Међутим, слабост коју сам осећала обузимала ме је све више, колена ми попустише и ја грчевито раширих прсте хватајући се за — воду! Више се ничег не сећам.

★★★

Чувши преко радија вест да је Клеј поплављен, Лен и Мартин су пожурили да се врате у градић. Међутим, пошто због надошле воде нису могли да се пробију до Ленове куће, били су приморани да сврате у гостионицу где су чули необичну причу. **Гледајући кроз прозор једне од соба на спрату, гостионичар је угледао тело жене, препуштене воденој стихији.** Начинио је од једних врата сплав и успео да стигне до ње пре него што је потонула. Уз много муке успео је да је извуче из воде и на сплаву пребаци до гостионице.

Леновом запрепашћењу није било краја када је препознао своју жену Ирис!

О. В.

НАГРАДА ЗА НЕУСПЕХ

Римски цар Публије Галијен (218—268) био је велики ратник. Непрестано је ратовао против варварских племена која су угрожавала границе Римског Царства, а позната је његова победа над Галима код Наисуса, данашњег Ниша.

Када је једном Галијен присуствовао борбама у арени, неки ловац требало је да убије бика, али никако му то није полазило за руком, мада су бика пуштали пред њега десет пута. Цар му је онда послао венац. У арени је настало комешање и негодовање јер Римљани који су волели крваве призоре нису давали утешне награде! Цар је тада објаснио свој поступак речима:

— Тешко је бика толико пута не погодити!

Галијен је и у другим приликама показао да уме да буде великодушан на духовит начин. Када је неки трговац његовој жени продао стаклиће као драгуље и Галијен открио подвалу, наредио је да трговца баце у арену пред лава. И када је кавез отворен, из њега је, на

свеопште изненађење, уместо лава истрчао — петлић! Галијен се слатко смејао збуњеном трговцу који је још дрхтао од страха.

— За фалсификовање, добио је то исто! — објаснио је цар присутнима.

ПАЖЊА! ПАЖЊА!

У СВАКОМ БРОЈУ
ВАШЕГ ОМИЉЕНОГ ЛИСТА

Denis

ВЕЛИКА НАГРАДНА ИГРА

СКРИВЕНИ ЗНАК

Ваш је задатак да детаљно прегледате свој примерак „Дениса" трагајући за СКРИВЕНИМ ЗНАКОМ који ће вам донети као награду ПОРТАБЛ-ТЕЛЕВИЗОР.

Не очајавајте ако одмах нисте нашли СКРИВЕНИ ЗНАК јер смо га добро сакрили и нипошто не бацајте лист! Тек када објавимо како ЗНАК изгледа и на којој се страници налази, можете бити сигурни да ли сте добили нашу главну награду — један од портабл-телевизора који поклањамо читаоцима!

Пажња! у сваком броју „Дениса" неколико примерака ће бити обележено СКРИВЕНИМ ЗНАКОМ који ће налазачима донети драгоцене награде.

ПОРТАБЛ-ТЕЛЕВИЗОРЕ

Не заборавите да у среду купите нови број „Дениса" и потражите СКРИВЕНИ ЗНАК! Можда ће баш ваш примерак бити обележен, можда ћете баш ви бити један од добитника ПОРТАБЛ-ТЕЛЕВИЗОРА.

Сваке друге среде у „Денису" велика игра са много награда.

„Утешне" награде су „Денисове" мајице!

СКРИВЕНИ ЗНАК

ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК

ЈЕ ПРИПРЕМИО ЗА ВАС

ВАШ ОМИЉЕНИ ЈУНАК И СТАРИ ЗНАНАЦ СА ТВ ЕКРАНА

пера детлић

У КЊИГАМА - СЛИКОВНИЦАМА

ДОЖИВЉАЈИ ПЕРЕ ДЕТЛИЋА I—III
ПЕРА ДЕТЛИЋ И ГУСАРСКО БЛАГО
ПЕРА ДЕТЛИЋ И ВУК
ПЕРА ДЕТЛИЋ И МЕДА ДРВОСЕЧА

Први пут на нашем језику, ћирилицом, појављују се ове књиге-сликовнице о Пери Детлићу, његовим сестрићима и пријатељима, о њиховим пустоловинама и доживљајима. Књиге су у луксузном, тврдом пластифицираном повезу, у потпуности штампане у боји, илустроване од прве до последње странице! Цена је приступачна: 210 динара за све три књиге-сликовнице које ћете платити тек када их поштар донесе.

Комплет ДОЖИВЉАЈИ ПЕРЕ ДЕТЛИЋА, (I—III књига) можете да добијете ако испуните наруџбеницу, залепите је на полеђину дописнице и пошаљете на адресу: »Политикин забавник«, Македонска 29, 11001 Београд

ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК

НАРУЏБЕНИЦА

ОВИМ неопозиво наручујем ДОЖИВЉАЈЕ ПЕРЕ ДЕТЛИЋА, I—III по цени од 210.— динара. — Износ ћу платити поштару када ми донесе комплет на адресу

____

(Име, очево име и презиме)

____

(Поштански број и место)

____

(Улица и број стана)

____

(Потпис купца)

АФЕРА поштанске кочије

Када је угледала лице оптуженог, жена је добила хистеричан напад усред суднице и признала своју грешку.

Један од четири сумњива госта вратио се у крчму по заборављену сабљу

Рано поподне 27. априла 1796. године кренула је из дворишта париске поште кочија за Лион. Тога дана носила је изузетно значајну пошиљку: четрнаест пломбираних сандука у којима се налазило седам милиона франака. Влада Директоријума једва је успела да прикупи тај новац за потребе Наполеонове војске која је управо у Италији односила значајне победе.

У кочији су се налазила само три човека: кочијаш Нанто, поштар Ексофион, коме је ово било последње путовање пред пензију, и један путник који није носио никакав пртљаг.

ПЉАЧКА И ЗЛОЧИН

Била је већ увелико прошла поноћ када је један кочијаш ушао у двориште одморишта у Мелену. Тамо је затекао двојицу другова који су нервозно премеравали корацима плочник с краја на крај.

— **Питам се шта се могло догодити с том проклетом лионском кочијом. Кладим се да стоји у Лијесену...** — рече један од њих.

— **У Лијесену?** — зачуди се дошљак. — **Не, ја управо долазим одатле и чуо сам да је отишла још у десет сати!**

Људи су се згледали. Одмах је било јасно шта је могло да буде узрок толиког закашњења. У ова несигурна времена, пљачке поштанских кочија нису биле никаква реткост, кочијаши и поштари у правом смислу речи носили су главу у торби. А овога пута пошиљка у лионској кочији представљала је изузетно добар залогај!

Не чекајући ни часа, два кочијаша ускочише у седла и галопом одјурише путем којим је кочија имала да стигне. Није им требало дуго до места трагедије: **на мрачном заокрету једне шуме стајала су кола, отворених врата, са стварима разбацаним свуда около. Кочијаш и поштар лежали су унакажени, у локви крви и без знакова живота. Од оног путника није било ни трага ни гласа.**

Недостајала су и три поштанска коња. Један, који је био слеп пронађен је одмах, а друга два вероватно су злочинци узели да однесу плен.

У ЗАО ЧАС!

Истрага је одмах утврдила да су вече уочи пљачке четири човека вечерала у оближњој крчми. Један је био упадљиве појаве, плав и висок. Заборавио је сабљу у крчми и враћао се по њу: крчмарица је одлично упамтила и описала његов лик.

Затим су се јавили многи сведоци који су видели како у саму зору следећег дана пет натоварених коњаника улазе у Париз. То је значило да се плен, па можда и сами пљачкаши још налазе у граду.

Испитујући париске изнајмљиваче коња, полиција је убрзо ушла у траг једном од бандита, извесном Етјену Куриолу који се представљао као трговац на велико. Када је ухваћен, код њега је заиста пронађен један део опљачканог новца и неке ствари из кочије, по чему је утврђено да је био учесник трагичног догађаја од 27. априла.

Куриол је становао у Паризу заједно са неким Бријером и Геноом. Полиција је ухапсила и Бријера, а стан запечатила. Кад се Гено, који је био на путу док се ово догађало, вратио кући и нашао затарабљена врата, пошао је пријатељу, кројачу Андреу Лесирку.

Андре није био код куће, али његов рођак Жозеф Лесирк, који је иначе живео у месту Дуе са женом и троје деце, налазио се у посети код њега. Гено му исприча како је затекао врата свог стана запечаћена и упитао га да ли би пошао с њим у суд да се распита о чему је реч. Жозеф који није имао другог посла, пристао је. У зао час!

ИМА АЛИБИ

У судској чекаоници налазиле су се и две сељанке. Лесирк и Гено су сели и ћаскали очекујући да судија позове Геноа. У једном тренутку млађа од две жене повуче дежурног полицајца за рукав:

— **Ухапсите одмах овог плавокосог, то је пљачкаш, препознала сам га!**

Жена је повукла полицајца за руку: »Препознајем злочинца, ухапсите га!«

Та сељанка била је крчмарица код које су лопови вечерали и она је усплахирено тврдила да је Лесирк човек који је заборавио сабљу. Друга жена, њена мајка, била је исто тако сигурна да препознаје злочинца, пошто се и сама налазила у крчми оног дана.

Када је судија упитао Лесирка зашто је дошао, овај одговори сасвим једноставно да „само прави друштво Геноу“, што је звучало прилично чудно у овим новим околностима. А када се установило да Жозеф Лесирк нема код себе званичних исправа, ствари су се окренуле лоше по њега.

Лесирк и Гено задржани су у затвору, а отежавајућа околност по њих била је што Гено познаје Куриола и Бријера, па чак и неког Ришера кога је у међувремену полиција ухватила као саучесника у пљачки. Лесирк је стално понављао да он са свим тим нема везе, али ништа му није вредело: оптужен је за пљачку и убиство.

Суђење је почело 2. августа 1796. године.

Лесирк је много рачунао на сведочење свог париског пријатеља златара Леграна код кога се налазио баш у време пљачке.

ЗАКАСНЕЛА ПРАВДА

— **Чиме можете да докажете да је оптужени Жозеф Лесирк био с вама у време злочина?** — упитао је бранилац златара.

— **Тог поподнева примио сам важну испоруку накита и могу то да потврдим ставком у мојим књигама под тим датумом...**

Златарева књига кренула је од руке до руке и његов исказ очигледно је био истинит. Када је дошла до судије, овај је узвикнуо:

— **А не! Овде се јасно види да је датум преправљен!**

— **Да** — збунио се зла-

тар — **био сам погрешно датум, па сам поправио.**

У то више нико није био спреман да поверује. Лесиркова жена, која се налазила у судници, онесвестила се када је прочитана смртна пресуда. Узалуд се очајни Лесирк заклињао да је невин и узалуд је Куриол који је заиста учествовао у пљачки тврдио да Лесирк говори истину. Суд је остао при донетој одлуци.

Жозеф Лесирк уложио је жалбу чак и Директоријуму. Етјен Куриол признао је имена правих криваца међу којима је навео извесног Дибоска за којег је тврдио да невероватно личи на Лесирка. Али, правда је била неумољива.

Три дана после погубљења Жозефа Лесирка инспектор Симеон који је водио случај лионске кочије примио је службено писмо из Безансона у којем се говори о неком Дибоску који се представљао као трговац и који је недавно побегао из затвора. Тај Дибоск толико је личио на Лесирка да се Симеону учинило да халуцинира!

Прошло је неколико месеци док је Дибоск ухваћен и изведен пред суд. Када је угледала његово лице, крчмарица која је позвана да сведочи добила је хистеричан напад.

— **Осудила сам невиног човека** — вриштала је пред судом.

Дибоск је осуђен и гиљотиниран.

Годинама су жена и деца невино погубљеног Лесирка покушавали да га рехабилитују. Нису успели јер сви могући судови тврдили су да немају правних и непобитних доказа о његовој невиности.

М. К.

НАУЧНО У КРАЂУ

ЈЕДАН ПРОГРАМЕР ДОСЕТИО СЕ КАКО ДА СЕ ПОМОЋУ ПРЕЦИЗНИХ РАЧУНСКИХ МАШИНА ЛАКО И БРЗО ОБОГАТИ

Када су пре тридесет и пет година конструисани компјутери, машине које имају бољу меморију од људских мозгова, сви су веровали да ће служити искључиво за рачунање. Али, у њихову намену се умешао и бизнис, па компјутери данас понајмање служе за решавање компликованих рачунских радњи. **Уместо тога, много више се користе за сабирање пазара по продавницама, бројање гледалаца на утакмицама или у биоскопским салама, као и за — игру.**

Читава нова генерација „видеоапарата" са екранима креће у освајачки поход на пољу коцке и забаве. После завршних предавања, уместо да иду у паркове да се играју, ђаци у већим америчким градовима утрчавају у „салуне" за забаву где за нешто ситниша могу да победе или изгубе партију шаха од Фишера или Карпова: **компјутер украшен разнобојним сијалицама програмиран је да вуче потезе баш као ови велемајстори.**

НАМЕРНЕ ГРЕШКЕ

Могућности компјутера готово су неисцрпне. Тако се недавно у Америци појавила нова врста криминала којем је веома тешко ући у траг јер ове електронске машине више него верно следе упутства програмера!

Један од њих, Американац Елдон Ројс, још 1963. године досетио се како да ревност и прецизност компјутера искористи да се обогати. У трговачкој компанији у којој је радио постојала је једна оваква машина чије је једино задужење било да прати пад и пораст цена на тржишту воћа и поврћа. Те свакодневне измене брзо и благовремено могао је да контролише само компјутер.

На перфорираној траци за програмирање Ројс је видео своју шансу: на њој је намерно направио грешку тако да је свим производима који су продавани широм Њујорка повећао цене а затим одбио већи проценат за порез, таксе, промет, маржу... Цент тамо, цент овамо и Ројс је у сарадњи са благајником згрнуо читаво богатство, компјутер је на завршном рачуну ипак откуцао позитиван биланс захваљујући многобројним компликованим математичким операцијама. Према оној народној „и вуци сити и овце на броју", овај програмер је за 6 година стекао око милион и по долара а благајник готово исто толико. А када су ипак откривени, за своју досетљивост сваки је добио по десет година затвора.

Њихов случај је био први ове врсте у Америци. Кад се зна да у овој држави, за електронским рачунарима ради преко два милиона људи, онда једино преостаје да се апелује на њихову свест. Јер, шта би се догодило кад би сви они почели да следе Ројсов пример.

Грешка која се намерно програмира у компјутер толико се иситни да постаје готово неприметна.

БЕЗ КРИВИЦЕ — КРИВ!

У овој врсти криминала постоји само једна незгода: када се машина програмира да погрешно рачуна више не може да се заустави. Њено поновно исправно рачунање изазвало би сумњу код надлежних јер би нагло дошло до пораста процента у профиту компаније. У таквим случајевима, кад се крадљивац покаје због својих греха, не преостаје му друго него да купи нови компјутер!

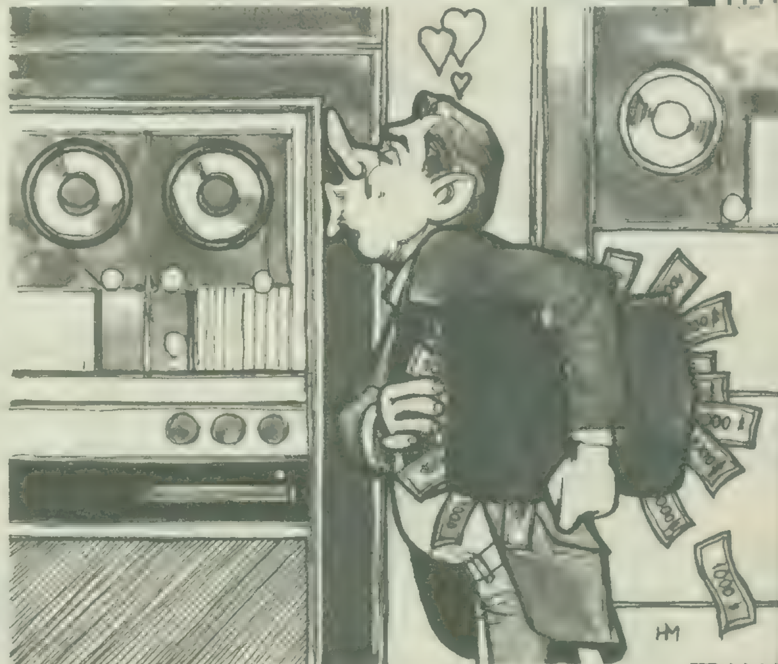
Едвард Бриц, стручњак за електронске машине, недавно је изјавио да се на овај начин у Америци годишње украде 1.000 милијарди долара, и да на један откривен случај, десет неопажено прође. И поред великих казни предвиђених за оне који се ухвате у преступу, ова врста криминала не јењава. Један од разлога је и то што више компаније користе услуге једног компјутера или центра, па чак и то што неке од ових машина могу и преко телефона да се програмирају.

У систему банкарског пословања могућности за овакву превару су и највеће. Ти компјутери прерачунавају на хиљаде ситних операција, а ако неки штедиша и примети грешку, често намерно направљену, тада уследи лаконски одговор: „Извините, компјутер је погрешио!"

ГЛУПИ КОМПЈУТЕР

Недавно је један књиговођа тако програмирао компјутер да је овај, све проценте које банка наплаћује штедишама, пренео на његов „лични конто". Ипак, случај једног човека који је и поред истраге остао анониман је најинтересантнији: у вашингтонској банци искористио је „збуњеност" компјутера који је „заборавио" да у својој меморији депонује његов потпис, па му је и без тога исплаћивао новац. Тај човек се снабдевао са разлитим банковним формуларима на којима је уписао цифре од 1.000 до 10.000 долара и подметао их међу формуларе улагача. Новац са чекова штедиша, који су се налазили испред његових, непотписаних формулара, аутоматски је пребациван на његов конто тако да је за само три дана успео да „заради" 100.000 долара. А затим је са свог рачуна који је био обележен само бројем подигао све што је на њега „добри, глупи компјутер" уложио и гасо из меморије ове машине избрисао све трагове.

Понекад се дешава да читава група криминалаца улаже новац преко одређеног компјутера или купи један који намерно поквари а затим га даје у најам разним компанијама. Тако је једна вашингтонска компанија за промет и продају аутомобила, користећи се оваквим компјутерима, после две године имала 2 милијарде долара непокривених губитака. Али, управа се досетила: решила је да овај губитак, настао због нечијег изванредно добро смишљеног поткрадања, надокнади од фирме код које је била осигурана. Компанија је овој фирми, слала лажне адресе својих клијената и наплаћивала штете за несреће које су се наводно догодиле. А када је превара откривена, сазнало се да је од 97.000 полиса за осигурање 63.000 било лажних.

Многи конструктори компјутера труде се да доскоче овим криминалцима технолошког доба, па праве такве рачунске машине којима само један човек може да изда наредбу. Али, никад се не зна да ли ће и он једног дана пожелети да купи „ролс ројс" или вилу на Беверли Хилсу.

Б. Ј.

ПРИРОДА

НАТПРИРОДНИ МАЧАК

Мачак Пух, стар две године, показао је заиста необичне особине, кад су се његове газде, један брачни пар, преселили из Њумена (Џорџија, САД) у Северну Каролину. Мачка су предали суседу, али је он ускоро нестао. У међувремену, брачни пар се поново преселио, овога пута у Велфорд (Јужна Каролина), иначе, место удаљено од Њумена 320 км. Годину дана касније мачак се појавио у Велфорду и шапама загребао на врата својих бивших газда. Ови су били запањени. Научни институт у Дурхаму намерава да мачка узме на испитивање да би се објаснило како је успео да пронађе своје господаре у месту које је било свима непознато.

БИМ И БУМ

JOE MUSIAL

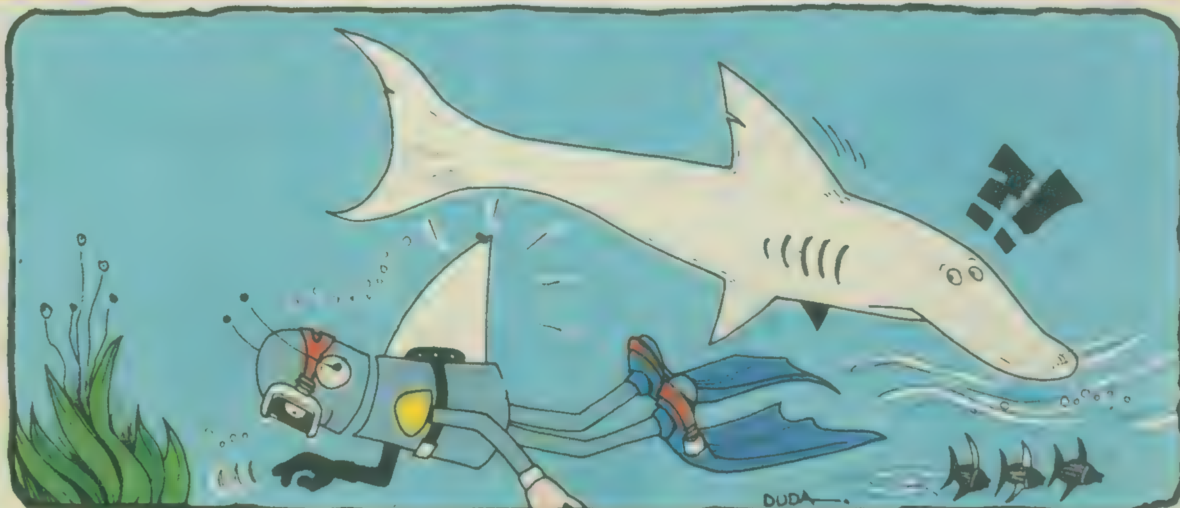

ШРАФКО

МУМИЈА II ДЕО

Око поноћи нека врата су зашкрипала...

Нешто се догађа у приземљу...

Бренда навлачи кућну хаљину и силази да види шта се догађа...
Хеј, има ли кога тамо доле?

Одједном, почео се ширити одвратан задах мемле...

Исти задах као и оне ноћи кад је отац био нападнут...

Кад се Бренда окре-нула, пред њом је била одвратна појава...
Не!

Меци му не могу ништа... То је немогућно... Ужас!
2
1283

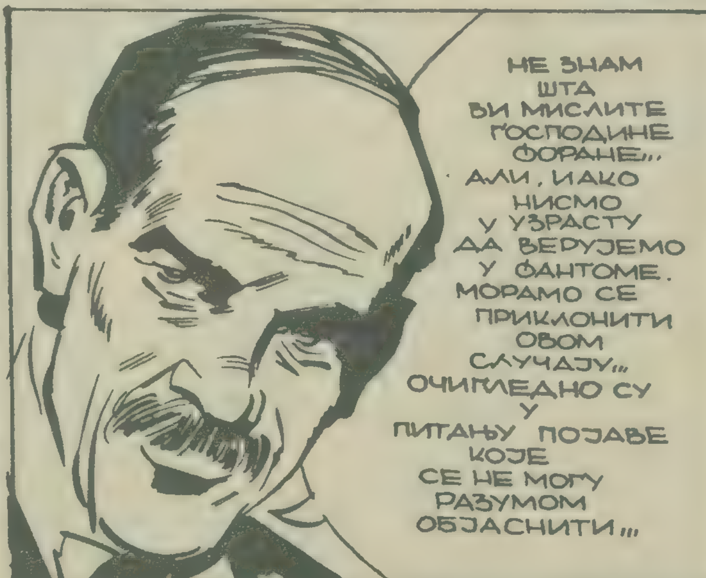

Бренда се од страха онесвестила...

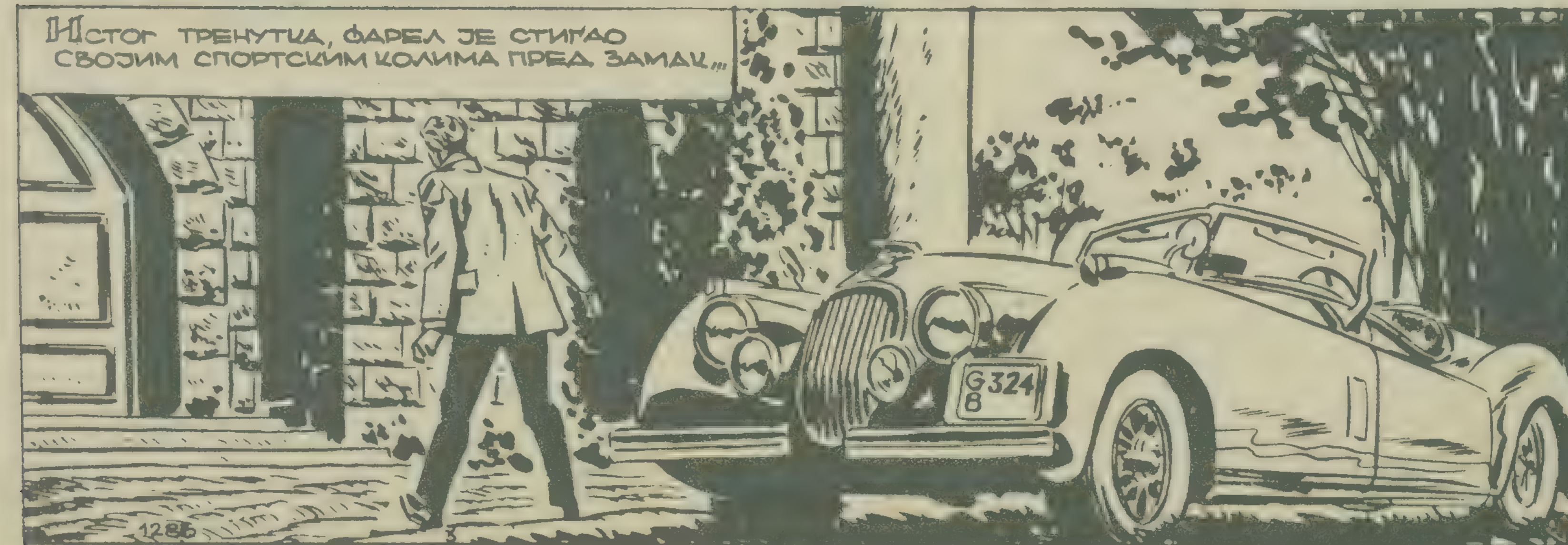

Мало касније у светлости муња, мрачна силуета се удаљила...

Сутрадан, када се послуга вратила...
ОХ! МИС БРЕНДА!
О, НЕ!..

Мало касније...
ОСЕЋАМ СЕ ДЕЛИМИЧНО ОДГОВОРНИМ ЗБОГ ОНОГ ШТО СЕ ДЕСИЛО!
НИЈЕ ТО ВАША ГРЕШКА, ГОСПОДИНЕ ФОРАНЕ...

ЧУДНО СВЕ СЕ ПОДУДАРА С РАНИЈИМ ПОЈАВАМА ТОГ ТАЈАНСТВЕНОГ БИЋА...

НЕ ЗНАМ ШТА ВИ МИСЛИТЕ ГОСПОДИНЕ ФОРАНЕ... АЛИ, ИАКО НИСМО У УЗРАСТУ ДА ВЕРУЈЕМО У ФАНТОМЕ. МОРАМО СЕ ПРИКЛОНИТИ ОВОМ СЛУЧАЈУ... ОЧИГЛЕДНО СУ У ПИТАЊУ ПОЈАВЕ КОЈЕ СЕ НЕ МОГУ РАЗУМОМ ОБЈАСНИТИ...

Истог тренутка, Фарел је стигао својим спортским колима пред замак...
G 324 B

ФАРЕЛ ВЕСНО УЛАЗИ...
ФАРЕЛЕ, БЕЗ СЦЕНА, МОЛИМ ВАС!
УМАЛО ДА ИЗГУБИТЕ ЖИВОТ ЗБОГ ОВОГА...

ФОРАН МИРНО ИЗМИЧЕ ФАРЕЛОВОЈ ПЕСНИЦИ
НАУЧИЋУ ЈА ВАС!..
ЧЕМУ ФАРЕЛЕ?

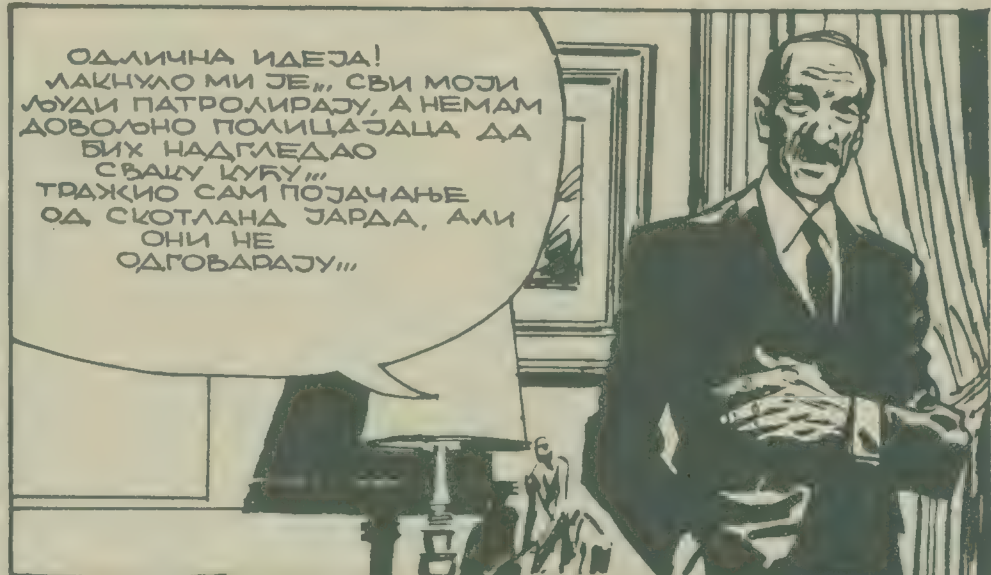

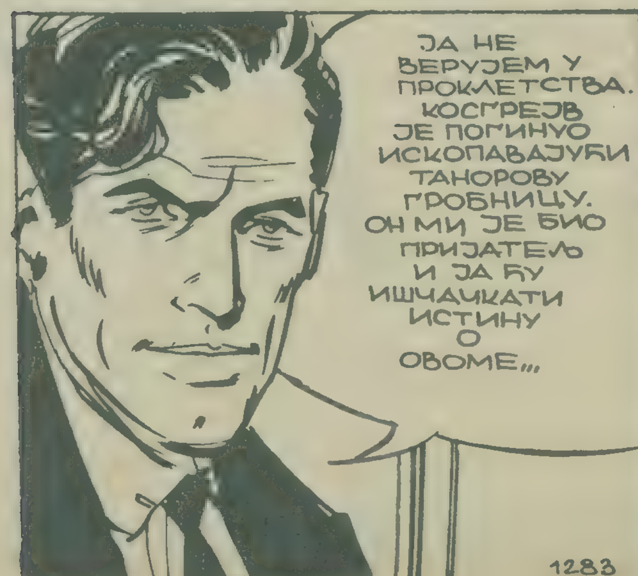

ХТЕО БИХ ДА ЗНАМ ГДЕ СЕ НАЛАЗИО ГОСПОДИН ФАРЕЛ ПРОШЛЕ НОЋИ ИЗМЕЂУ 11 И ЈЕДНОГ ЧАСА ПОСЛЕ ПОНОЋИ...
ТО ВАМ МОГУ РЕЋИ, ГОСПОДИНЕ ФОРАНЕ...

ГОСПОДИН ФАРЕЛ НИЈЕ НАПУШТАО КУЋУ У ТОКУ НОЋИ. МОЈИ ЉУДИ ГА БУДНО ПРАТЕ...
СВЕ ШТО СЕ ДОГАЂА ВЕОМА ЈЕ ЧУДНО...

ЈА СЕ ПЛАШИМ... ЗНАМ ДА ЈЕ ТО БЕСМИСЛЕНО АЛИ ВЕРУЈЕМ ДА НЕШТО НАТПРИРОДНО ЛЕБДИ ОКО НАС... ПРЕСЕЛИЋУ СЕ У СЕЛО КОД ТЕТАКА...
РАЗУМЕМ ВАС БРЕНДА...

ОДЛИЧНА ИДЕЈА! ЛАКНУЛО МИ ЈЕ... СВИ МОЈИ ЉУДИ ПАТРОЛИРАЈУ, А НЕМАМ ДОВОЉНО ПОЛИЦАЈАЦА ДА БИХ НАДГЛЕДАО СВАКУ КУЋУ... ТРАЖИО САМ ПОЈАЧАЊЕ ОД СКОТЛАНД ЈАРДА, АЛИ ОНИ НЕ ОДГОВАРАЈУ...

КАСНИЈЕ У ИНСПЕКТОРОВОЈ КАНЦЕЛАРИЈИ...

ОСИГУРАВАЈУЋЕ ДРУШТВО МОРАЋЕ ДА ПЛАТИ ОДШТЕТУ ЗА ЗБИРКУ ЂИНЂУВА КОЈУ ЈЕ ПОЖАР УНИШТИО!
ШТО ВИШЕ СКАНДАЛА ОКО ОВЕ ПРИЧЕ О МУМИЈИ, ТО БОЉЕ ЗА ФАРЕЛА...

ЈА НЕ ВЕРУЈЕМ У ПРОКЛЕТСТВА. КОСГРЕЈВ ЈЕ ПОГИНУО ИСКОПАВАЈУЋИ ТАНОРОВУ ГРОБНИЦУ. ОН МИ ЈЕ БИО ПРИЈАТЕЉ И ЈА ЋУ ИШЧАЧКАТИ ИСТИНУ О ОВОМЕ...
1283

СУТРА ЋЕ СТИЋИ ЉУДИ ИЗ СКОТЛАНД ЈАРДА. НЕ ПРЕУЗИМАЈТЕ ДОТЛЕ НИКАКАВ ВЕЛИКИ РИЗИК. НЕ БИХ ЖЕЛЕО ДА ВАМ СЕ БИЛО ШТА ДОГОДИ У ШКОТСКОЈ!
НЕ БОЈТЕ СЕ ИНСПЕКТОРЕ... ПРОШЕТАЋУ МАЛО И РАНО ЋУ ЛЕЋИ... ДО ВИЂЕЊА!

КАДА ЈЕ ПАО МРАК, ФОРАН СЕ ВРАЋА У ПРЕНОЋИШТЕ ПУСТИМ СЕОСКИМ УЛИЦАМА...

ИЗНЕНАДА...
ХМ! ПРАТЕ МЕ, СИГУРАН САМ!..

БАТ КОРАКА ПРЕСТАО ЈЕ ЧИМ САМ СТАО... НЕМА СУМЊЕ...
BAR

ВЕОМА ОПРЕЗНО, ФОРАН НАСТАВЉА ПУТ...

ОДЈЕДНОМ, ЈЕДАН КАМЕН ОБАВИЈЕН ПАПИРОМ, ДОЛЕТЕО ЈЕ ОДНЕКУД...
ЕТО ТИ САД!..

ФОРАН СЕ САГНУО И УЗЕО ЦЕДУЉУ...
ПОРУКА...
БИЛО БИ ОПАСНО ДА НАС ВИДЕ ЗАЈЕДНО. ЗНАМ ГДЕ СЕ КРИЈЕ МУМИЈА. ЧЕКАМ ВАС НА РАСКРСНИЦИ НА ИЗЛАЗУ ИЗ СЕЛА. МОЛИМ ВАС НЕ ОБРАЋАЈТЕ СЕ ПОЛИЦИЈИ. „ОНИ" ЋЕ МЕ УБИТИ!

ФОРАН РАЗМИШЉА НЕКОЛИКО ТРЕНУТАКА. ОКОЛО ЈЕ МРАЧНО И ПУСТО...
G 1283

ДЕСНОМ РУКОМ, ФОРАН СТЕЖЕ РЕВОЛВЕР У ЏЕПУ...
ИДЕМ! СУВИШЕ САМ ЗАГАЗИО ДА БИХ СЕ МОГАО ПОВУЋИ!..

ФОРАН ОДЛУЧНО КРЕЋЕ ПРЕМА МЕСТУ КОЈЕ ЈЕ ОДРЕДИО ТАЈАНСТВЕНИ ПИСАЦ ПОРУКЕ. ИЗА ЊЕГА, ЈЕДНА СЕНКА НЕСТАЈЕ У МРАКУ...

ЧЕТВРТ САТА КАСНИЈЕ, ФОРАН СТИЖЕ НА РАСКРСНИЦУ...
ПИСАЦ ПОРУКЕ МИ ЈЕ ОВДЕ ЗАКАЗАО САСТАНАК...

ДА ЈЕ У ПИТАЊУ ШАЛА, НЕ БИХ СЕ ТОЛИКО ГЊАВИО...

ИЗ ШУМЕ СЕ ЗАЧУО КРИК. ФОРАН ПОТЕЖЕ РЕВОЛВЕР...

АХА! ЕВО ГА!

НЕСТАО ЈЕ!.. СИГУРАН САМ ДА САМ ВИДЕО СИЛУЕТУ КОЈА НОСИ ЉУДСКО ТЕЛО ПРЕКО РАМЕНА... ПАЗИ, ТРАГОВИ КРВИ НА ЛИШЋУ...

ОБЛАЦИ ЗАКЛАЊАЈУ МЕСЕЦ. НЕПОГОДА СЕ ПОЈАЧАЛА. НА ХОРИЗОНТУ СЕ ОЦРТАВА СИЛУЕТА КОЈУ ЈЕ ФОРАН ЗАТЕКАО У ШУМИ...

КРЕНУО ЈЕ КА РУШЕВИНИ СТАРОГА ЗАМКА...

ФОРАН ЈЕ ЈУРНУО КРОЗ ОЛУЈУ...

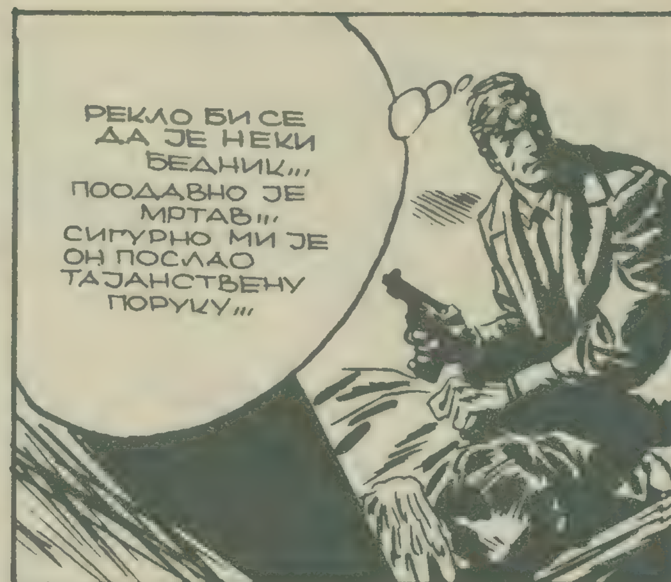

У ХЛАДНОЈ СВЕТЛОСТИ МУЊА, ЗЛОКОБНА СИЛУЕТА ОТМИЧАРА ОЦРТАВАЛА СЕ У БЛИЗИНИ РУШЕВИНА...

...И УСКОРО ЈЕ УШЛА У МРАЧНО ЗДАЊЕ...

ОВОГА ПУТА, ИСТЕРАЋУ НА ЧИСТИНУ ЦЕЛУ ТАЈНУ!

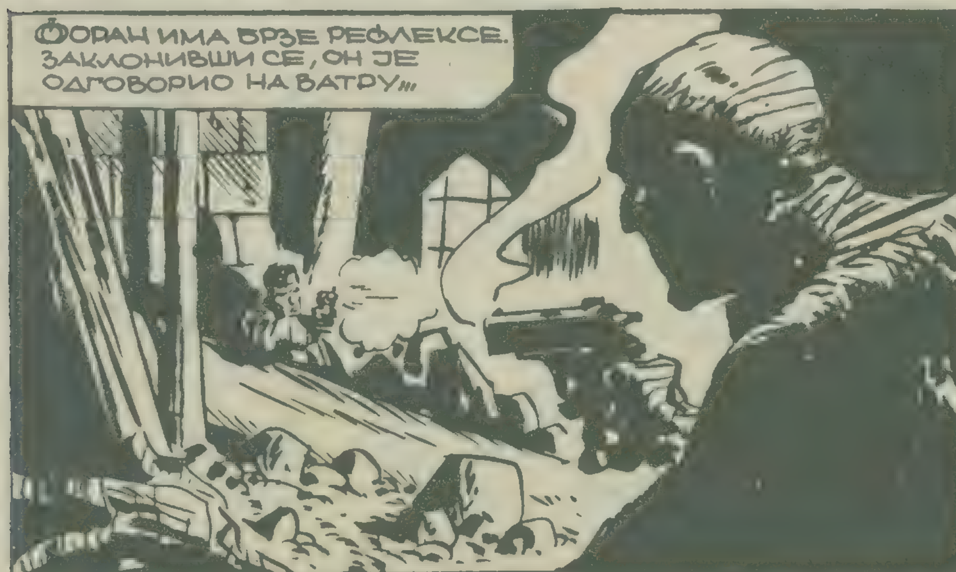

ФОРАН ТАКОЂЕ КРЕЋЕ КРОЗ РУШЕВИНЕ...

ОДЈЕДНОМ...
ЛЕШ... МУМИЈА СЕ ОСЛОБОДИЛА ТЕРЕТА...

РЕКЛО БИ СЕ ДА ЈЕ НЕКИ БЕДНИК... ПООДАВНО ЈЕ МРТАВ... СИГУРНО МИ ЈЕ ОН ПОСЛАО ТАЈАНСТВЕНУ ПОРУКУ...

У ИСТОМ ТРЕНУТКУ У ЈЕДНОМ МРАЧНОМ УГЛУ...

МЕЦИ УДАРАЈУ НЕКОЛИКО САНТИМЕТАРА ОД ФОРАНА...
ПРОКЛЕТСТВО!

ФОРАН ИМА БРЗЕ РЕФЛЕКСЕ. ЗАКЛОНИВШИ СЕ, ОН ЈЕ ОДГОВОРИО НА ВАТРУ...

ЗА МУМИЈУ СУВИШЕ ДОБРО РУКУЈЕ РЕВОЛ-ВЕРОМ...

ФОРАН НАПУШТА ЗАКЛОН ДА ВИ НАШАО ПОГОДНИЈЕ МЕСТО И ДЕМАСКИРАО ПРОТИВНИКА...

НЕМА СУМЊЕ, ТО ЈЕ ПРАВИ ШАНПИОН У ГАЂАЊУ...

БУМ
БУМ

ОВДЕ ЈЕ МНОГО ЗГОДНИЈЕ! ХАЈДЕ МУМИЈО, РАСПАЛИ!

ЕВО ТИ! СПРЖИЋУ ТИ ЗАВОЈЕ!

НЕ ПУЦА? ДА СЕ МУМИЈА НИЈЕ ПРЕПАЛА?..

МУМИЈА ДОБРО ПОЗНАЈЕ РУШЕВИНЕ И ПОКУШАВА ДА СЕ ИЗГУБИ СТЕПЕНИШТЕМ КОЈЕ ВОДИ У ПОДРУМЕ ЗАМКА...

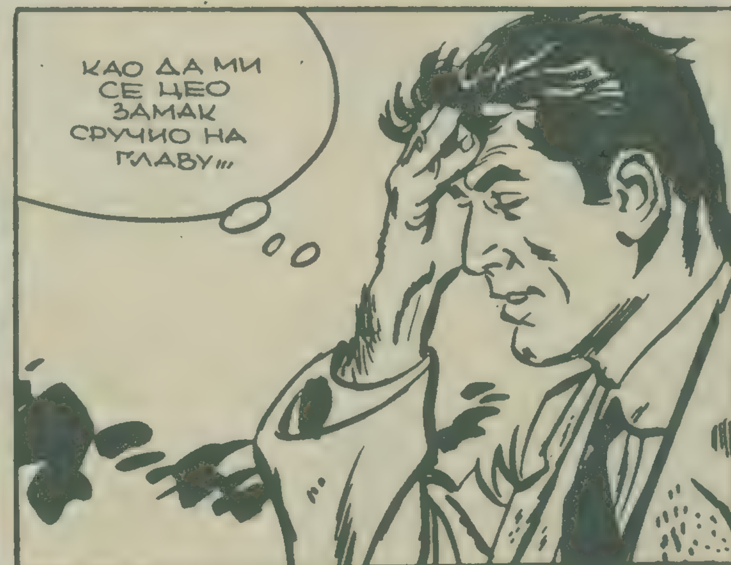

АЛИ ФОРАН ОТКРИВА МАНЕВАР И КРЕЋЕ У ПОТЕРУ ЗА СВОЈИМ МРАЧНИМ ПРОТИВНИКОМ...
НЕЋЕШ МИ ЛАКО ПОБЕЋИ, ПРИКАНЕ

АААХ!
ИЗНЕНАДА, ФОРАН ЈЕ НАПАДНУТ С ЛЕЂА...

ПАО ЈЕ БЕЗ СВЕСТИ...
СРЕДИО САМ ФРАНЦУЗА... ЗАМАЛО ДАТЕ УХВАТИ!

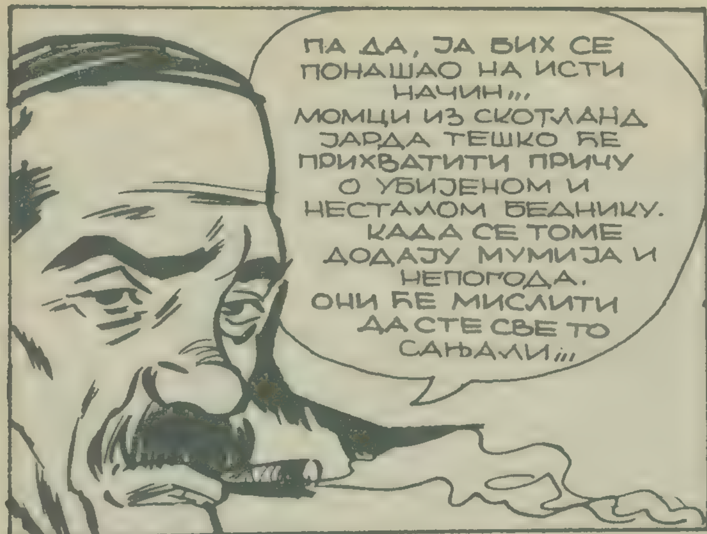

МАЛО КАСНИЈЕ, МУМИЈА И ЊЕН ТАЈАНСТВЕНИ САВЕЗНИК ОДЛАЗЕ ИЗ ЗАМКА...

ФОРАН ЈЕ ДОШАО СЕБИ ТЕК ПРЕД ЗОРУ...
ПОНАШАО САМ СЕ КАО ПОЧЕТНИК...

КАО ДА МИ СЕ ЦЕО ЗАМАК СРУЧИО НА ГЛАВУ...

КАСНИЈЕ, У СЕОСКОЈ ПОЛИЦИЈСКОЈ СТАНИЦИ...
... А КАД САМ ДОШАО СЕБИ ВИШЕ НИЈЕ БИЛО НИКОГА. ЧАК ЈЕ И ЛЕШ НЕСТАО...
ЈА САМ ВАМ СКРЕНУО ПАЖЊУ...

ПОТПУНО СТЕ БИЛИ У ПРАВУ. АЛИ КАД САМ ДОБИО ПОРУКУ...
ИСКУШЕЊЕ ЈЕ БИЛО ВЕЛИКО, ЈЕ Л'ДА?

ПА ДА, ЈА БИХ СЕ ПОНАШАО НА ИСТИ НАЧИН... МОМЦИ ИЗ СКОТЛАНД ЈАРДА ТЕШКО ЋЕ ПРИХВАТИТИ ПРИЧУ О УБИЈЕНОМ И НЕСТАЛОМ БЕДНИКУ. КАДА СЕ ТОМЕ ДОДАЈУ МУМИЈА И НЕПОГОДА. ОНИ ЋЕ МИСЛИТИ ДА СТЕ СВЕ ТО САЊАЛИ...

КАСНИЈЕ...
НЕКО ЈЕ УКЛОНИО ЛЕШ ДОК САМ ЈА БИО У НЕСВЕСТИ. ВИШЕ НЕМА НИЧЕГА НАТПРИРОДНОГ У СВЕМУ ОВОМЕ!

ЖЕЛЕ ДА НАС УПЛАШЕ. АЛИ ЈЕ ШАЛА ПРИЛИЧНО БЕДНА...
АЛИ КО?..

ТЕШКО ЈЕ РЕЋИ, АЛИ ЈА ИМАМ НЕКЕ СУМЊЕ...

ИМАТЕ ЧЕЛИЧНЕ ЖИВЦЕ ГОСПОДИНЕ ФОРАНЕ... НЕ БИ СЕ СВАКО УСУДИО ДА ОДЕ У ТАЈ ЗАМАК ПО НОЋНОЈ НЕПОГОДИ ПРОГОНЕЋИ ПРИВИЂЕЊЕ...
И ЈА СЕ ПЛАШИМ КАО И СВИ ЉУДИ. АЛИ СЕ САВЛАДАВАМ...

У СВАКОМ СЛУЧАЈУ, ОСЕЋАМ СЕ БЕЗБЕДНО ПОКРАЈ ВАС... И СРЕЋНИЈЕ!
И МЕНИ ЈЕ ЛЕПО С ВАМА БРЕНДА!

МАЛО КАСНИЈЕ У СЕЛУ...
ДА ПОПИЈЕМО ТОПЛУ КАФУ...
ОДЛИЧНА ИДЕЈА!
ОСИГУРАЊЕ
ФРИЗЕ
ГАР
1283

У КАФЕУ, РАСПОЛОЖЕЊЕ ПРЕМА ФОРАНУ ЈЕ НЕПРИЈАТЕЉСКО...
ПОГЛЕДАЈТЕ ТУРИСТУ, МОМЦИ! ЖЕЛИ ДА СЕ ПОКАЖЕ ПОСЛЕ НОЋНЕ ШЕТЊЕ У ЗАМКУ!
ОХО! БАШ ЈЕ ДАСА!"

ДВАДЕСЕТ ФУНТИ ОНОМЕ КОЈИ СРЕДИ ТОГА ХВАЛИСАВЦА!
У ЈЕДНОМ УГЛУ САЛЕ, ФАРЕЛ ДОЛИВА УЉЕ НА ВАТРУ...
ЈА САМ ТАЈ!

КАД СВРШИМ СЊИМЕ, МОРАЋЕ ГА СКУПЉАТИ ВИЛАМА! ОДОХ...

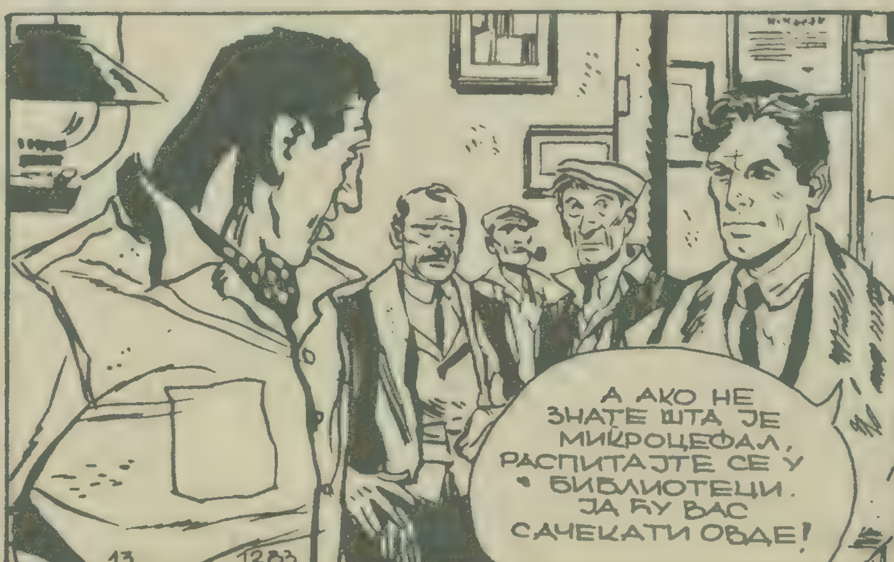

ШТА СЕ ТО ОВДЕ ДОГАЂА? КАО ДА СУ СВИ ОНЕМЕЛИ ЗБОГ НАШЕГ ДОЛАСКА...
ДА ПЛАТИМО БРЗО И ОДЕМО!

ДА ИДЕМО?.. ЗАШТО?
МИСЛИМ ДА БИ ТО БИЛО ПАМЕТНО, ГОСПОДИНЕ...
ХАЈДЕМО, МОЛИМ ВАС!

ПУСТИ МЕНЕ ЏО! ЈА ЋУ УРАЗУМИТИ ТОГ ЈУНАКА
ЧЕКАЈТЕ!

КАЖУ ДА ВИ ПРИЧАТЕ ДА СУ ОВДАШЊИ ЉУДИ ШМОКЉАНИ КОЈИ ВЕРУЈУ У ПРИЧЕ О ДУХОВИМА...
ТО НИСАМ РЕКАО... УОСТАЛОМ, ЈА НИКАД НЕ ГОВОРИМ УОПШТЕНО...

АКО, НА ПРИМЕР КАЖЕМ ВАМА ДА СТЕ МИКРОЦЕФАЛ, ОНДА СЕ ОБРАЋАМ ВАМА ЛИЧНО...
МИКРОЦЕФАЛ?..

А АКО НЕ ЗНАТЕ ШТА ЈЕ МИКРОЦЕФАЛ, РАСПИТАЈТЕ СЕ У БИБЛИОТЕЦИ. ЈА ЋУ ВАС САЧЕКАТИ ОВДЕ!
13
1283

„Микроцефал" је изненада ударио Форана...
НА-ГУТАЋЕШ СЕ ТИ МЕНИ ПРАШИНЕ!

САЧЕКАЈ ДОК ЧОВЕК НАПИШЕ ТЕСТАМЕНТ!

СРЕЋА ЊЕГОВА ШТО ПОСТОЈИ ПЛАСТИЧНА ХИРУРГИЈА!
РАЗДВОЈТЕ ИХ!

Али Форан се не признаје побеђеним. Он је избегао страховит директ с десна...
УХХ!

АААХ!
...Затим један леви. И тада је задао страховит ударац противнику у стомак...

Фораново држање донело му је извесну наклоност присутних...
ОН ЋЕ РАСТУРИТИ ГОРИЛУ ГУДВИНА!
БРАВО!

Форанови ударци, брзи и ефикасни, пљуште као киша...

ОВАЈ СТРАНАЦ ЋЕ САМЛЕТИ НАШЕГ МЕСНОГ ШАМПИОНА, ЗАР НЕ ГОСПОДИНЕ ФАРЕЛЕ?
ИЗГЛЕДА... ГУДВИН ИМА ДОБРЕ ПЕСНИЦЕ АЛИ НЕМА МОЗГА... ОДОХ! ОВА ПРЕДСТАВА МИ ЈЕ ГАДНА!..

УФ!
РАЗОЧАРАО СИ МЕ. ВИШЕ САМ ОЧЕКИВАО ОД ТЕБЕ!

ОШАМУЋЕН, ГУДВИН ПАДА...
КАДА СЕ ПОВРАТИШ, ОТИЂИ ДО БИБЛИОТЕКЕ! РАСПИТАЈ СЕ ШТА ЗНАЧИ „МИКРОЦЕФАЛ"... ВИДЕЋЕШ ДА САМ БИО У ПРАВУ!

ХАЈДЕМО! ОВА КАФАНА СТВАРНО НИЈЕ ПРИЈАТНА!
ДОБРУ СТЕ МУ ЛЕКЦИЈУ ОЧИТАЛИ!

МИСЛИМ ДА САМ ОТКРИО ТАЈНУ УБИСТВА ЗБОГ КОЈЕГ СЕ ОНИ ТАКО ПЛАШЕ... КРИВАЦ ЋЕ УСКОРО СКУПО ПЛА-ТИТИ СВО-ЈУ ГРЕ-ШКУ!

КАСНИЈЕ, БРЕНДА И ФОРАН ВРАЋАЈУ СЕ У ЗАМАК...

КАДА ЈЕ ПАЛА НОЋ, БРЕНДА ДОВОЗИ ФО-РАНА У ПРЕНОЋИШТЕ...
ЛАКУ НОЋ, ПОЛЕ...
ЛАКУ НОЋ, БРЕНДА!

ДОБРО ВЕЧЕ, ГОСПОЂИЦЕ СИМПСОН!
ДОНЕЛИ СУ ЈЕДАН ПАКЕТ ЗА ВАС, ГОСПОДИНЕ ФОРАНЕ!

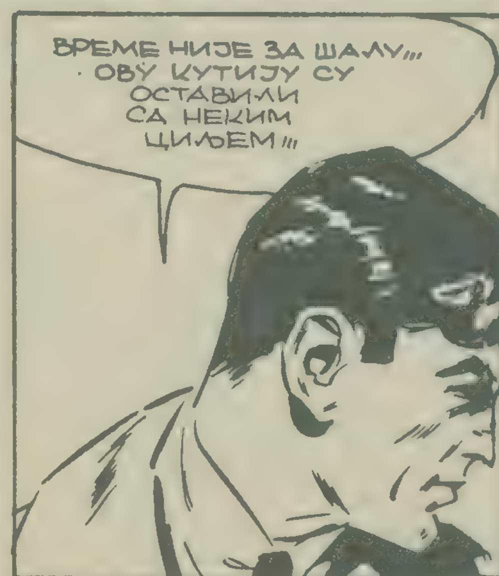
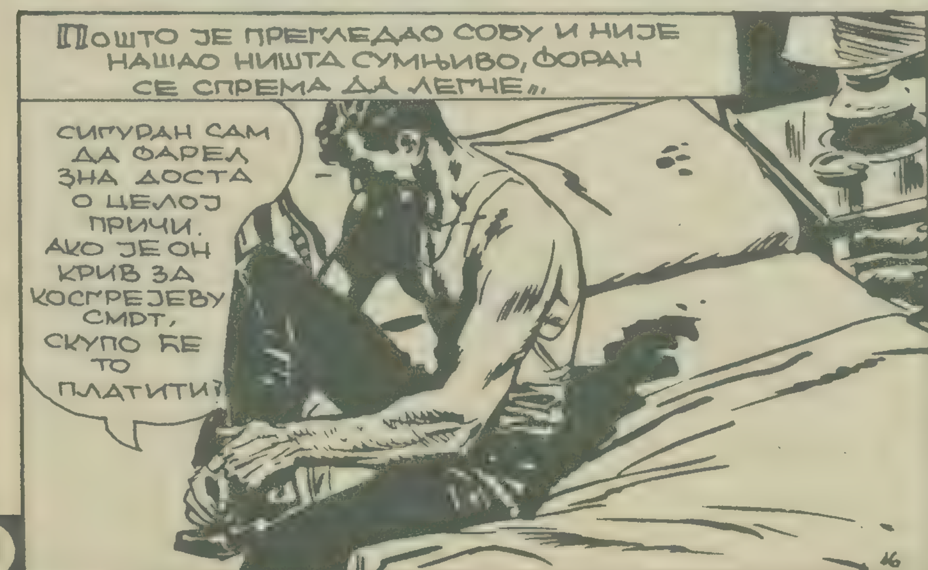

ГДЕ ЈЕ ПАКЕТ, ГОСПОЂИЦЕ СИМПСОН?
У ВАШОЈ СОБИ. ДОНОСИЛАЦ ГА ЈЕ ЛИЧНО ОСТАВИО ТАМО...
У МОЈОЈ СОБИ?

НЕМА НИЧЕГА ЧУДНОГ У ТОМЕ ГОСПОДИНЕ ФОРАНЕ. ОН МИ ЈЕ РЕКАО ДА ЋЕТЕ СЕ ВИ КАСНО ВРАТИТИ И ДА ЈЕ ЈЕДИНИ НАЧИН ДА ВИ ЈОШ ДАНАС ПРИМИТЕ ПАКЕТ АКО ГА ОСТАВИ У ВАШОЈ СОБИ!

АЛА ЈЕ ТЕМПЕРАМЕНТАН!
ТАЈ ПАКЕТ ЈЕ НЕКАКВА НЕСЛАНА ШАЛА СВАКАКО...

ФОРАН УЛЕЋЕ У СВОЈУ СОБУ...
ЕВО И ПАКЕТА! СИГУРНО ЈЕ НЕКА ТЕМПИРАНА БОМБА...

ПА... ПАКЕТ ЈЕ ПРАЗАН! ПРАЗНА КУТИЈА!..

ЧУДНО...

ВРЕМЕ НИЈЕ ЗА ШАЛУ... ОВУ КУТИЈУ СУ ОСТАВИЛИ СА НЕКИМ ЦИЉЕМ...

ПОШТО ЈЕ ПРЕГЛЕДАО СОБУ И НИЈЕ НАШАО НИШТА СУМЊИВО, ФОРАН СЕ СПРЕМА ДА ЛЕГНЕ...
СИГУРАН САМ ДА ФАРЕЛ ЗНА ДОСТА О ЦЕЛОЈ ПРИЧИ. АКО ЈЕ ОН КРИВ ЗА КОСГРЕЈЕВУ СМРТ, СКУПО ЋЕ ТО ПЛАТИТИ?

ОДЈЕДНОМ, СМРТНА ОПАСНОСТ СЕ ПОЈАВИЛА ИСПОД ЈАСТУКА...

ОБА ПУТА СУ НА ТУ НЕОСЕТЉИВУ МУМИЈУ ПУЦАЛИ ФАРЕЛОВИМ РЕВОЛВЕРОМ... ПРВИ ПУТ ЈЕ ПУЦАО ОН, А ДРУГИ ПУТ БРЕНДА ИЗ ОРУЖЈА КОЈЕ ЈОЈ ЈЕ ОН ОСТАВИО... ЧУДНА ПОДУДАРНОСТ...!

ОДЈЕДНОМ...
УФ, КОБРА!

КОБРА, НАЈОПАСНИЈА МЕЂУ ОТРОВНИМ ЗМИЈАМА, СПРЕМА СЕ ДА НАПАДНЕ ФОРАНА...
ФИКСИРА МОЈУ РУКУ... АКО НАГЛО МРДНЕМ, ГОТОВ САМ...

ПОЛАГАНИМ ПОКРЕТИМА РУКЕ ФОРАН ПРИВЛАЧИ ПАЖЊУ ЗМИЈЕ...

... А ЛЕВОМ РУКОМ ПОКУШАВА ДА СЕ ДОЧЕПА РЕВОЛВЕРА НА НОЋНОМ СТОЧИЋУ...

БУМ!

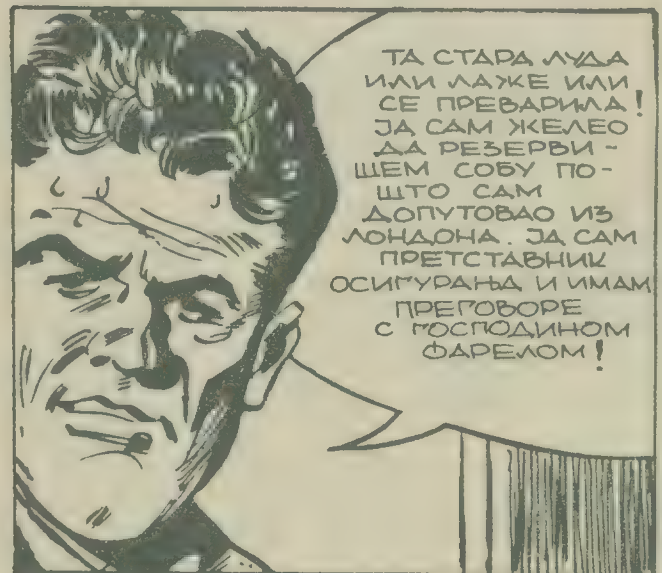

УХ!.. САД МИ ЈЕ ЈАСНО ЗАШТО САМ ДОБИО ПАКЕТ... ЧУДО ЈЕДНО КОЛИКО НЕПРИЈАТЕЉА ИМАМ У ОВОЈ ЗАБИТИ!..

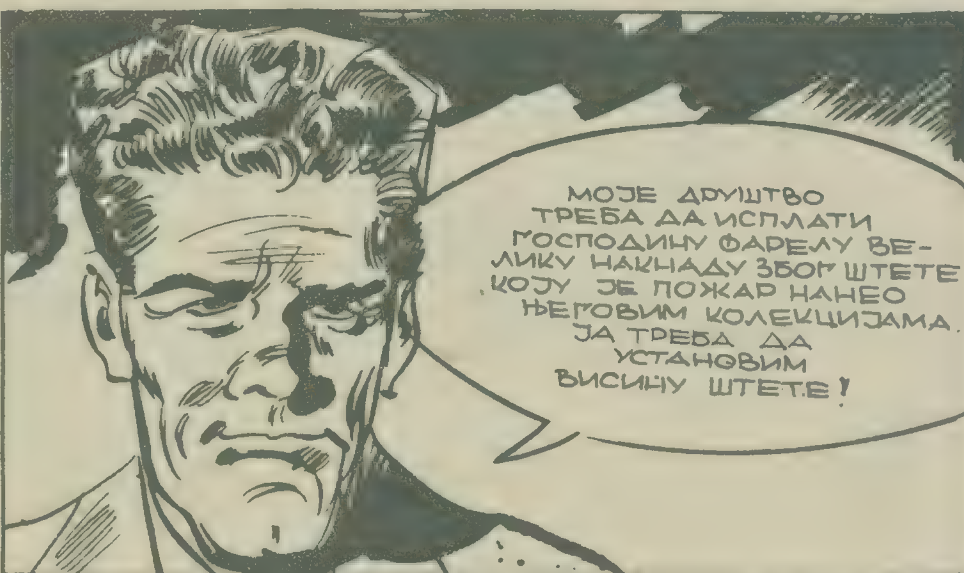

ЗА ТО ВРЕМЕ У ПОЛИЦИЈСКОЈ СТАНИЦИ...

У ВАШЕМ ЈЕ ИНТЕРЕСУ, ПАЛМЕР САВЕТУЈЕМ ВАМ ДА ГОВОРИТЕ!
НЕ ЖЕЛИМ ДА ГОВОРИМ БЕЗ ПРИСУСТВА СВОГА АДВОКАТА!

КАКО ХОЋЕТЕ ПАЛМЕР! У СВАКОМ СЛУЧАЈУ, ЗАТВОРИЋУ ВАС ЗБОГ НОШЕЊА ОРУЖЈА БЕЗ ДОЗВОЛЕ И ЗБОГ СУМЊИВОГ ПОНАШАЊА ПРЕД ВЛАСТИМА. МОЈИ ЉУДИ ВИДЕЛИ СУ КАДА СТЕ ИЗИШЛИ ИЗ ПАНСИОНА У КОЈЕМ СТАНУЈЕ ГОСПОДИН ФОРАН, ЧИЈА ВАС ЈЕ ГАЗДАРИЦА, ГОСПОЂИЦА СИМПСОН...

... ПРЕПОЗНАЛА КАО ДОНОСИОЦА ТАЈАНСТВЕНОГ ПАКЕТА!
ТО НИЈЕ ДОКАЗАНО!

ТА СТАРА ЛУДА ИЛИ ЛАЖЕ ИЛИ СЕ ПРЕВАРИЛА! ЈА САМ ЖЕЛЕО ДА РЕЗЕРВИШЕМ СОБУ ПОШТО САМ ДОПУТОВАО ИЗ ЛОНДОНА. ЈА САМ ПРЕТСТАВНИК ОСИГУРАЊА И ИМАМ ПРЕГОВОРЕ С ГОСПОДИНОМ ФАРЕЛОМ!

МОЈЕ ДРУШТВО ТРЕБА ДА ИСПЛАТИ ГОСПОДИНУ ФАРЕЛУ ВЕЛИКУ НАКНАДУ ЗБОГ ШТЕТЕ КОЈУ ЈЕ ПОЖАР НАНЕО ЊЕГОВИМ КОЛЕКЦИЈАМА. ЈА ТРЕБА ДА УСТАНОВИМ ВИСИНУ ШТЕТЕ!

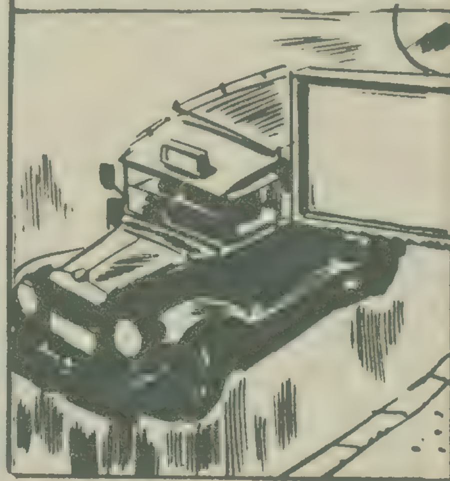

ВРЛО ЗАНИМЉИВО! АЛИ ЋУ ВАС ИПАК ЗАТВОРИТИ!
ЗАШТО?

ПАЛМЕР ЈЕ ПРИТВОРЕН. У МРАКУ ЈЕДНА УБИЛАЧКА РУКА СПРЕМА СЕ ДА МУ ЗАУВЕК ЗАТВОРИ УСТА...

ТАЈАНСТВЕНИ ПРСТ ПОВЛАЧИ ОКИДАЧ. ПАЛМЕР ПАДА МРТАВ...

УЗБУЊЕНИ ПУЦЊЕМ СТРАЖАРИ, ДОТРЧАВАЈУ У ЋЕЛИЈУ...

ОХ! ПА ОН ЈЕ МРТАВ!
АЛИ...

ТОГА ЧАСА ЈЕДАН ТАКСИ СЕ ЗАУСТАВЉА ПРЕД ПОЛИЦИЈСКОМ СТАНИЦОМ...

ИЗ КОЛА, ФОРАН ЗАПАЖА НЕКУ СУМЊИВУ СИЛУЕТУ...
ЗНАЧИ, МОЈЕ СУ СУМЊЕ БИЛЕ ОПРАВДАНЕ!..

ЗАВРШИЋУ ПОСАО КОЈИ ПАЛМЕР НИЈЕ УСПЕО ДА...
ФАРЕЛ!

ПРЕДАЈТЕ СЕ ФАРЕЛЕ! НЕМАТЕ НИКАКВЕ ШАНСЕ! ЈА ЗНАМ СВЕ!

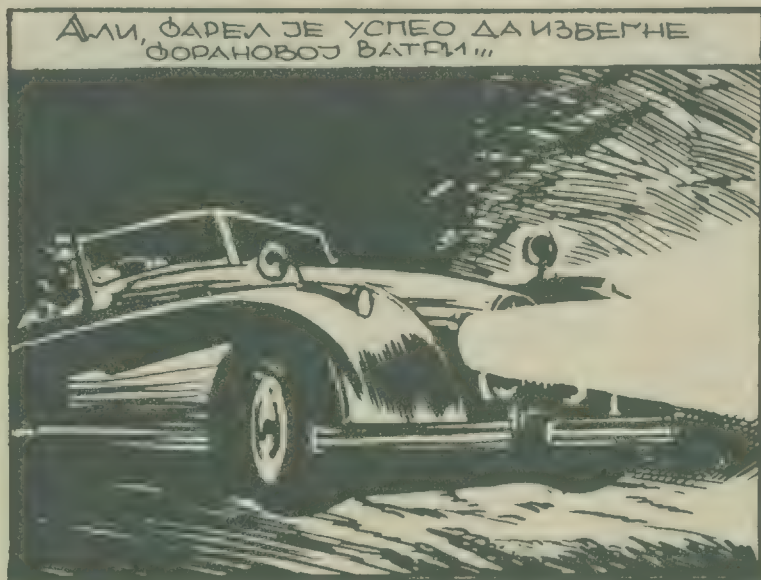

МОРАМ СЕ ОДМАХ ОТАРАСИТИ ОВОГА ФОРАНА, ИНАЧЕ САМ ПРОПАО!..

ПРЕДАЈТЕ СЕ, ФАРЕЛЕ! ИЗГУБЉЕНИ СТЕ!

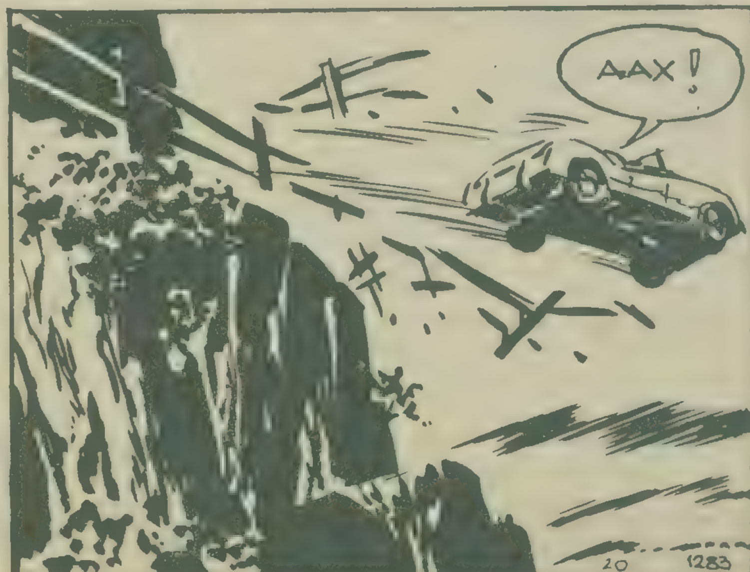

ФАРЕЛ ПРЕКИДА БОРБУ И СКАЧЕ У СВОЈА КОЛА...
НЕЋЕТЕ ВИ МЕНЕ УХВАТИТИ!

ФОРАН ЈЕ СТИГАО ДА ИСПАЛИ МЕТАК У АУТОМОБИЛСКУ ГУМУ...
МОРАО САМ ПОГОДИТИ...

АЛИ, ФАРЕЛ ЈЕ УСПЕО ДА ИЗБЕГНЕ ФОРАНОВОЈ ВАТРИ...

НИКО НЕМА ДОКАЗЕ ПРОТИВ МЕНЕ. КОЛИКО ФОРАНОВО - ЈЕСТЕ, ТОЛИКО МО-ЈЕ-НИЈЕ!

ОДЈЕДНОМ ГУМА ОКРЗНУТА ФОРАНОВИМ МЕТКОМ, ЕКСПЛОДИРА...
СВЕ МУ ГРОМОВЕ!

ААХ!
20 1283

ФАРЕЛ ТРАГИЧНО ЗАВРШАВА...

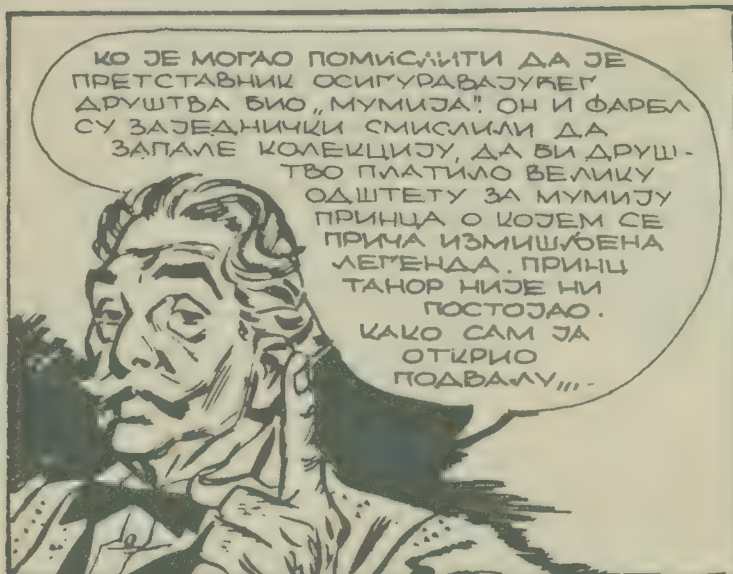

СТРАНАЦ ЈЕ СВЕ РАЗЈАСНИО
ТАЈ ФАРЕЛ МИ СЕ НИКАД НИЈЕ ДОПАДАО...

У БРЕТФИЛДОВОМ ЗАМКУ...

ХВАЛА ВАМ ЗА СВЕ ШТО СТЕ ЗА НАС УЧИНИЛИ ГОСПОДИНЕ ФОРАНЕ!
ЈА САМ ДОШАО ДА РАЗЈАСНИМ ТАЈНУ СМРТИ СВОГА ПРИЈАТЕЉА И НИСАМ СЕ МОГАО ВРАТИТИ НЕ ОБАВЉЕНА ПОСЛА...

КО ЈЕ МОГАО ПОМИСЛИТИ ДА ЈЕ ПРЕТСТАВНИК ОСИГУРАВАЈУЋЕГ ДРУШТВА БИО „МУМИЈА". ОН И ФАРЕЛ СУ ЗАЈЕДНИЧКИ СМИСЛИЛИ ДА ЗАПАЛЕ КОЛЕКЦИЈУ, ДА БИ ДРУШТВО ПЛАТИЛО ВЕЛИКУ ОДШТЕТУ ЗА МУМИЈУ ПРИНЦА О КОЈЕМ СЕ ПРИЧА ИЗМИШЉЕНА ЛЕГЕНДА. ПРИНЦ ТАНОР НИЈЕ НИ ПОСТОЈАО. КАКО САМ ЈА ОТКРИО ПОДВАЛУ...

...ФАРЕЛ ЈЕ ОДМАХ ХТЕО ДА МИ ЗАТВОРИ УСТА ПОКУШАВШИ ДА МЕ ПРЕПЛАШИ. ОН ЈЕ ЗНАО ДА САМ ЈА ЗА ЊЕГА ОПАСАН ПРОТИВНИК!

ОН ЈЕ ЧАК УСПЕО ДА ЦЕЛО СЕЛО ЗАПЛАШИ. БЕЗ ВАС БИ ДОВЕО СВОЈУ ЗАМИСАО ДО КРАЈА!

ДВА ДАНА КАСНИЈЕ, АВИОН НА ЛИНИЈИ ЛОНДОН-ПАРИЗ НАДЛЕЋЕ ЛАМАНШ. ФОРАН СЕ ВРАЋА КУЋИ.
КРАЈ
22
1283

ТАЈНИ АГЕНТ ШЕПРТЉИЋ:

ПОДМИРИВАЊЕ РАЧУНА

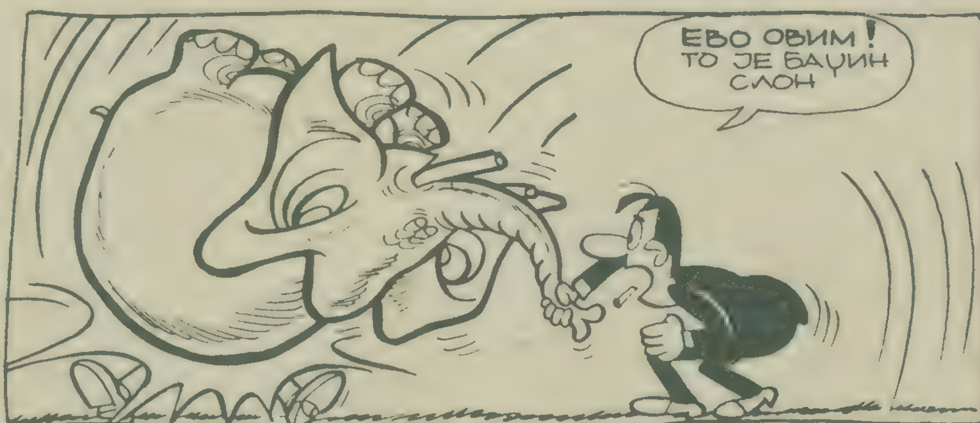

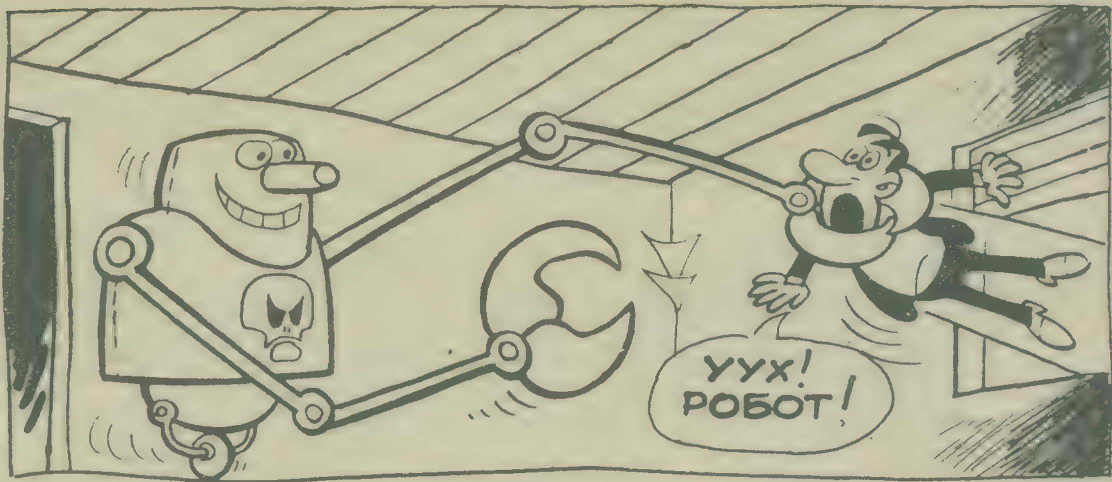

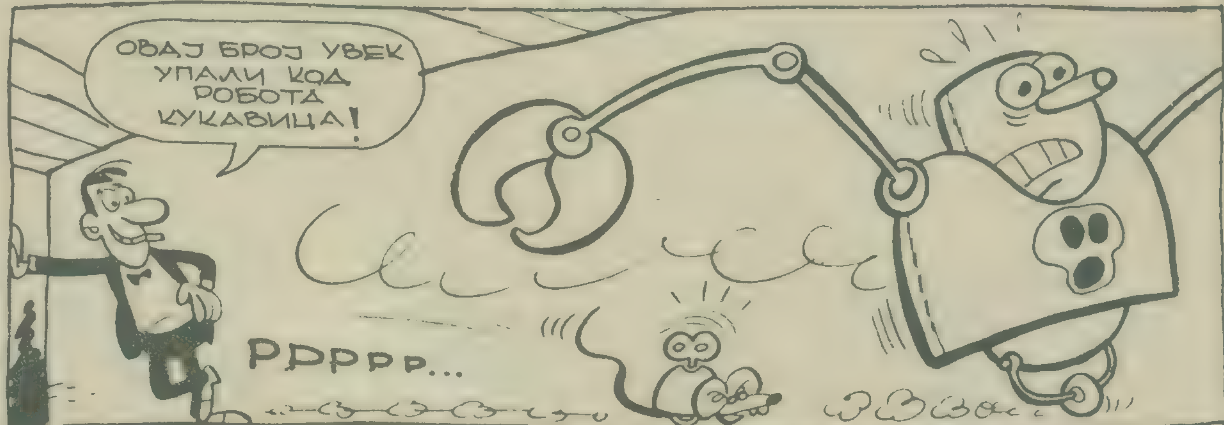

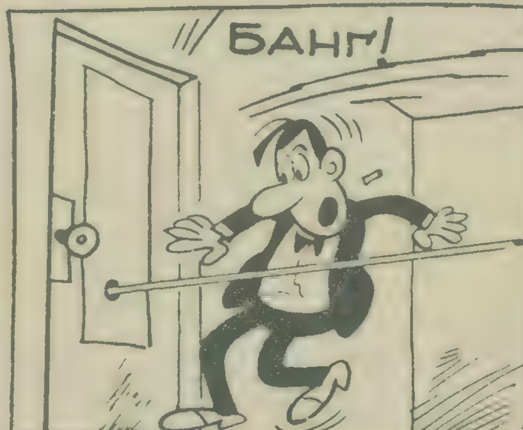

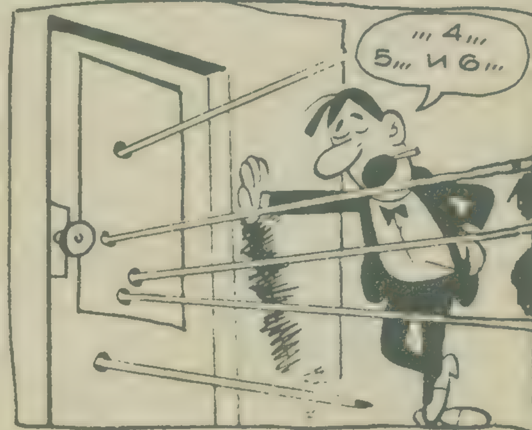

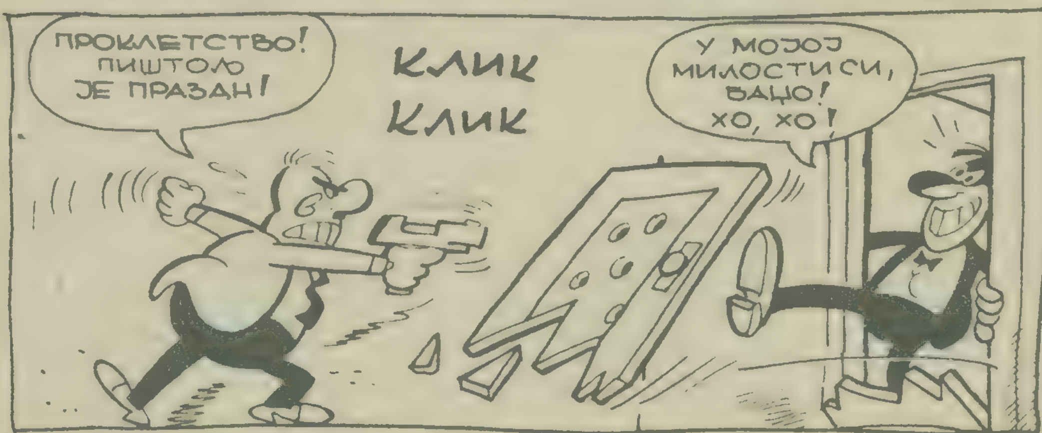

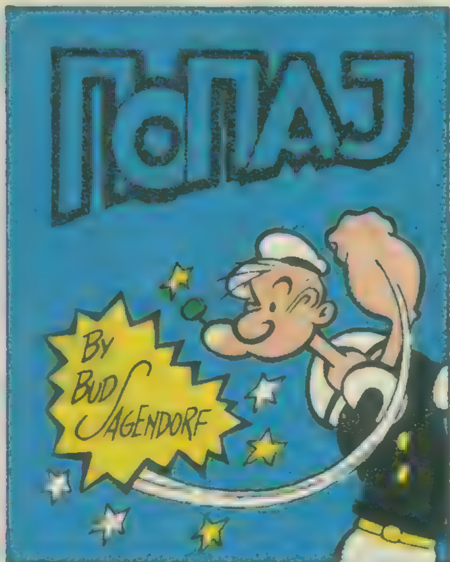

У ИДУЋЕМ БРОЈУ КОМПЛЕТАН СТРИП: **ИНДИЈАНАЦ**

ПОПАЈ
BY BUD SAGENDORF

ГЛЕ, ОЛИВА?
ОТКУД ОНА! А СИНОЋ МИ ЈЕ РЕКЛА ДА ЋЕ ДАНАС ЦЕО ДАН ДА ПЛЕВИ БАШТУ!

САМО САМ СВРАТИЛА ДА ТИ КАЖЕМ ДОБАР ДАН!
ДОБАР ДАН?

ИНАЧЕ САМ ПОШЛА У ВАРОШ!
НЕ... ТО НЕ МОЖЕШ, ОЛИВА!

ГРАД ТИ ЈЕ ПРАВА ЏУНГЛА! ТАЈ СИЛАН САОБРАЋАЈ... ПА СИЛЕЏИЈЕ... ОПАСНО ЈЕ!

ПИХ! БАШ ИДЕМ!

ОТИШЛА ЈЕ ПРЕ НЕКОЛИКО САТИ ...
АХА! ЕВО ЈЕ!

ОХ! ШТА ТИ СЕ ДОГОДИЛО? ИЛ' ЈЕ НЕКАКАВ СИЛЕЏИЈА ИЛ' ТЕ ЗАКАЧИО КАКАВ КАМИОН?
СИРОТА МОЈА, ДЕВОЈЧИЦЕ!

ТРАС

КАКО САМ МОГАО ДА ЗНАМ ДА ЈЕ БИЛА КОД КОЗМЕТИЧАРА И ФРИЗЕРА!
BUD SAGENDORF
1283/19

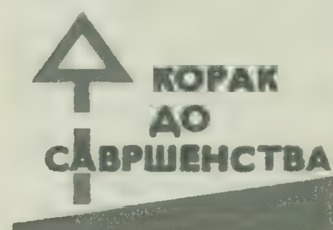

МОД... КОЈЕГ НЕ...

Читаве три године произвођачи луксузних и спортских аутомобила чупали су косе гледајући како, због несташице и скупоће нафте, „мини“ и друга малолитражна кола освајају саобраћај. Неки су пропали на самом прагу препорода. Јер, нови талас нафте преплавио је свет и повратио живот прождрљивим моторима и раскошним каросеријама.

Фирме које су преживеле „сушу“ поново су направиле моделе године. Британски „Ролс Ројс“ ради пуном паром, „Мерцедес-Бенц“ не стиже да испуни поруџбине, фабрика „BMW“ управо је произвела најскупљи, а „Фолксваген“ најбржи аутомобил у својој историји — приказани су на нашим сликама. Надметању у удобности и перформансама опет нема краја, а модели које приказујемо засад су прваци трке.

КОРАК ДО САВРШЕНСТВА

У време када се многима у индустрији великих и брзих аутомобила црно писало, британска фирма **Бристол** није стизала да намири потражњу са три возила недељно, колико је успевала да склопи. Многи наручиоци били су из далеких земаља; у читавом свету зна се да „Бристол“ ради споро да би произвео аутомобил који траје — чак и они који су прешли 160.000 километара препродају се по скупе паре.

Нови **„бристол 412“** необично је прилагодљив временским приликама. Средњи и задњи део крова скидају се сваки за себе, а оба се при великим врућинама могу заменити платненим. Каросерија од лаке нерђајуће легуре смањује тежину возила али разлог што је тако замишљена није у слабости погона: „Крајслеров“ „V“ мотор од 6 цилиндара даје возилу брзину од 160 километара за само 19 секунди и то без трунке напора.

Брз, послушан и тих, бристол 412 има у свакој прилици прецизан управљач и завидно приањање уз тло те му је тешко наћи замерку. Додуше, један корак ипак дели од савршенства његову аутоматску трансмисију: за прелаз у други степен преноса потребно је притиснути дугме што нарочито смета у планинској вожњи. Цена одражава особине овог чудесног возила: **према тренутном курсу фунте стерлинга креће се око 541.500 динара!**

Направљен да траје: **бристол 412**

По свему **симка** осим по имену: **крајслер алпина С**

ЗА ЦЕЛУ ПОРОДИЦУ

Познаваоци аутомобила изненадиће се кад прочитају реч „алпина“ — зна се да је то модел који више нема. У ствари, нов породични аутомобил је **симка 1307/8**, заједничко дело француских инжењера и британских дизајнера, а фабрика **Крајслер** која га производи с оне стране Ламанша назвала га је тако можда из болећивости према ишчезлом возилу. **Крајслер алпина С** није ушао међу аутомобиле године због неких настраних техничких новина већ зато што има све одлике породичног возила: допадљиву каросерију са пет врата — задња се подижу — и уклоњивим задњим седиштима, одбојнике који заиста штите, предњу вучу и проверену механику, независно вешање и електронско паљење мотора ради мањег загађивања ваздуха и веће уштеде горива. Светлосни снопови аутоматски се подешавају при тешком оптерећењу возила, а позади постоји упозоравајућа лампа за маглу.

Ако се заборави помало бучан мотор, **алпина С** понаша се онако како би се од „симке“ и очекивало: живахан је и штедљив, при већој брзини не губи стабилност у кривинама. **Приближна цена му је 76.000 динара.**

ЛЕПОТАН СА ИСТОКА

Спортски четвороцилиндрични мотор **колт селеста 2000** тако тихо преде да би неко неупућен помислио како се унутра крије дванаестоцилиндрична „V“ машина. Тајна је у нарочито постављеним теговима који спречавају вибрације иначе неизбежне и код најбоље усклађених четвороцилиндричних мотора. Мењачка кутија тако је савршена да је удар прста довољан за промену степена преноса а управљач је бољи него на било ком другом јапанском возилу.

Колт селест је и лепотан: свака линија и сваки угао каросерије изведени су чисто, без украса који често оптерећују изглед јапанских аутомобила.

Удобност вожње јамче променљиви нагиб управљача и наслон са осамнест положаја. Модел има само двоја врата али се преклапањем предњих седишта добија простран прилаз задњим. Ова су такође удобна и могу се претворити у ле-

Четири цилиндра чине немогуће: **колт селест 2000**

Поглед на инструменте без мане

ДЕЛ
МА

Најскупљи у историји куће: **BMW 630 C**

лела је искушењу да је улепша и уместо тога усред средила се на практично усавршавање. Један од практичних новитета је аутоматска трансмисија.

Међу осталим новинама су четири халогена фара, мотор који се „гуши" тек при 6200 обртаја у минуту, лепо обликована седишта с покретним наслоном и подупирачем за главу и ручке за придржавање на вратима и крову. Све то допашће се возачу који се дање за управљачем не схвата олако. **Аутоматска трансмисија посебно се наплаћује, те се цена у зависности од тога креће између 96.000 и 112.000 динара.**

ЛИЧНА КАРТА ШАМПИОНА

	Мотор	Седишт.	Димензи.	Потрошња	Убрзање	Макс. брзина
БРИСТОЛ 412	„V", 8 цил. 6556 кубика	4	494 cm 176,5 cm 143,5 cm	16,3 л на 100 км	0—96,5 км за 7,5 сек	225 км/час
КРАЈЗЛЕР АЛПИНА	4 цилиндра 1442 кубика	4/5	424 cm 167,5 cm 139,5 cm	9,4 л на 100 км	0—96,5 км за 13,2 сек	164 км/час
КОЛТ СЕЛЕСТ 2000	4 цилиндра 1995 кубика	2+2	437 cm 160 cm 132 cm	10,8 л на 100 км	0—96,5 км за 12,9 сек	166 км/час
BMW 633 ЦСи	6 цилиндра 3210 кубика	4	475 cm 170 cm 136 cm	12,3-14,1 л на 100 км	0—96,5 км за 7,7 сек	214 км/час
ВОКСХОЛ 2300 ГЛС	4 цилиндра 2279 кубика	4/5	457 cm 169,5 cm 135,5 cm	11,3-11,7 л на 100 км	0—96,5 км за 11,7 сек	165 км/час
ФОЛКСВАГЕН ГОЛФ ГТИ	4 цилиндра 1598 кубика	4	371 cm 160 cm 139,7 cm	9,4 л на 100 км	0—96.5 км за 8,9 сек	180 км/час

стељу спуштањем наслона. На жалост, линија крова жртвована је елеганцији па изнад главе путника нема довољно простора. Најзад, сигурном амортизацијом ее леста били би задовољни и возачи тркачких аутомобила. **Продаје се по цени од око 33.170 динара.**

После другог светског рата фабрика **BMW** била је на рубу пропасти, а британска фирма **Бристол** производила је аутомобиле према њеним нацртима. Данас Бристол избацује 3 а BMW 5.500 одличних возила недељно! Сада се појавио најскупљи BMW свих времена и то у два издања: **630 ЦС** са једним карбуратором и шестоцилиндричним мотором од 3.000 кубика и **630 ЦСи** са мотором од 3210 кубика — новитет међу купеима с ниским доњим постројењем и аеродинамичним перајима који су толико побеђивали на тркама последњих година.

Због чега је нови модел савршенији од ранијих возач ће открити ако га потера брзином од 160 километара на час по врло неравном путу, а онда пусти управљач; аутомобил ће продужити право као стрела. Многе мале измене у систему вешања и механизму управљача довеле су до врхунца ионако завидну стабилност BMW возила. Нови модел намењен је људима који имају новца за раскош али не и времена за спорост.

С обзиром на пустоловну брзину која се намеће умес на новина је и табла за проверу безбедности. На притисак дугмета блеснуће седам лампица и „саопштити" да је све у реду с уљем у мотору, водом, течношћу у кочницама, резервоаром за прање ветробрана, позиционим и стоп-светлима и кочионим механизмом. Кабина има расхладни уређај а кров јој се ствара ручно и електричним путем. **Цена овог угледног придошлице у свет раскошних аутомобила је приближно — 416.000 динара!**

ЗБРКА ОКО ИМЕНА

Инжењери **Фолксвагена** намирисали су повратак моде високих перформанси и зачас произвели **голф ГТИ**, темпераментну верзију малог голф салона и најбржи фолксваген који је икада угледао тржиште. Изглед му одговара — доњи построј је низак а лукови блатобрана, наглашени мат-црном бојом, надвијају се над широким точковима с радијалним гумама плитког рељефа. Када су први пут, још за старије возило, смислили назив „голф", произвођачи нису имали на уму истоимени спорт. Међутим, свету се толико допало да тај назив схвати као симбол брзине, замишљајући притом муњевит лет голфске лоптице, да су творци овога пута попустили општем укусу и такву лоптицу поставили на врх ручице мењача.

Мотор од 1600 кубика типа који покреће и ауди 80 ГТИ неосетан је попут мале турбине и остварује 110 коњских снага при 6100 обртаја у минуту. Али, пошто је довољно снажан већ од 3000 обртаја нaвише нема потребе да возач непрестано милује голфску лоптицу!

Захваљујући, између осталог, јачим опругама **голф ГТИ** належе на пут и изванредно савлађује кривине. **Цена му је око 99.000 динара.** **В. Дожић**

Дивље издање питомог модела: **фолксваген голф ГТИ**

АУТО БЕЗ ШАЛЕ

Британска фирма **Воксхол** одлучила је недавно да своје постојеће моделе обогати новим особинама. Купци су то радо дочекали па је дотерани **воксхол 2300 ГЛС** сада најтраженије возило ове куће. Модел је задржао своју стару каросерију Виктора и Венторе, **налик на ону коју су** истим дизајнери смислили за „Опелов" рекорд-комодоре, али далеко мање привлачну. Воксхолова екипа одолела је искушењу да је улепша

На изглед исти као пре: **воксхол 2300 ГЛС**

DIK BROWNE ХОГАР СТРАШНИ

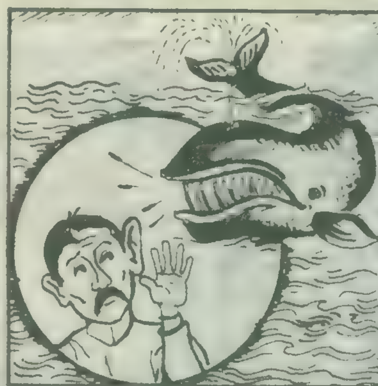

МОЗАИК

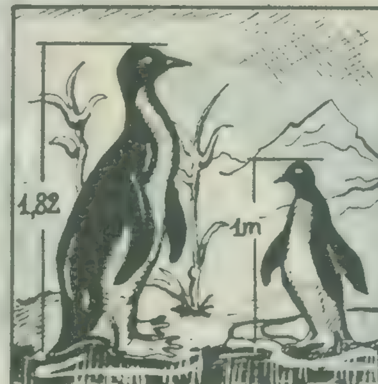
КАКВО СРЦЕ

Океанолози су се још прилично давно заинтересовали за природу загонетних звукова у океанским дубинама који подсећају на шум таласа који се равномерно крећу. Ти звуци најчешће су се могли чути у близини обала Антарктика и у арктичким водама. Тек недавно амерички научник Вокер успео је да открије извор тих шумова: то су откуцаји срца кита. Када овај огромни морски сисар отвара уста, удари његовог срца чују се на велику даљину. Ништа задивљујуће: срце одраслог кита тешко је око 100 килограма, а снага коју развија мерена коњским снагама достиже бројку — десет.

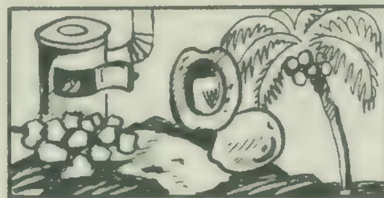
ЏИНОВСКИ ПИНГВИН

Амерички научник Вилијам Цинсмајстер открио је на Антарктику фосилне остатке пингвина високог 182 сантиметра. Поређења ради треба рећи да су данашњи пингвини обично високи један метар или који сантиметар више. Цинсмајстер је такође пронашао фосилне остатке дрвећа са широким лишћем каква данас расту само у пределима са умереном климом. Научници сматрају да су џиновски пингвини живели на Антарктику пре око 55 милиона година.

УГАЉ ОД КОКОСА

Од кокосовог дрвета искоришћава се буквално све: плодови, лишће и корење! Чак се од коре кокосових ораха израђују посуде и украсни предмети.

Недавно је љуска кокосовог ораха нашла још једну примену: од ње су почели да израђују дрвени угаљ који се на светском тржишту све више тражи. Те љуске се све више користе и за производњу активног угља неопходног у многим гранама хемијске индустрије, а такође и за израду филтера у дуванској индустрији. Највећи произвођач кокосовог угља је Шри Ланка: на њу отпада 90 процената укупног светског извоза.

БЛАГО НАДОМАК РУКЕ

На Монмартру, средишту париског боемског живота, постоји једна крчма не већа од обичне собе. У њој, као и у осталим бистроима и ресторанчићима којима се овде не зна број, живот почиње увече а завршава се у зору: пева се, пије, разговара о уметности. И, као што сваки тај бистро има своју више или мање сталну публику и особености, тако и овај, али по нечему је ипак јединствен: сви његови зидови и таваница потпуно су обложени — новчаницама! То је својеврсна нумизматичарска изложба, ту се могу видети све врсте новчаница из ко зна колико земаља и периода. Власник је, разуме се, поносан на ту своју оригиналност и — богатство.

Чарлс Дикенс

ДЕТИЊС

ЛЕПИО ЕТИКЕТЕ — Имао је само 11 година када је свакодневно морао да одлази на посао. **По цео дан лепио је етикете на паковањима пасте за обућу у фабрици једног рођака, пошто су му родитељи били у затвору за дужнике.** Увече се враћао у своју избу да поједе мало хлеба и сира и да онда оде на починак, сам у својој беди. **Био је то, ван сваке сумње најцрњи део живота будућег великог писца Чарлса Дикенса.** Родио се 7. фебруара 1812. године у Ленд-порту, а кад је напунио две године родитељи су одлучили да се преселе у Лондон. Касније ће се још два пута селити: у Четем, па поново у Лондон, када је Чарлс имао десет година. Одмах после тога отац му је запао у дугове и мајка је покушала да издржава десеточлану породицу отворивши неку врсту школе. Али, нико се у њу није уписао и тако су се родитељи нашли у затвору, а Чарлс у фабрици пасте за обућу.

ЗАТВОРСКЕ ПОСЕТЕ — **У она времена и није било неко чудо да деца раде и то у најтежим условима.** Касније се Дикенс с горчином сећао тих дана туге, а у својим највећим романима описаће тежак живот прогоњене и запуштене деце: у „Оливеру Твисту" 1837/38. године, а и у „Давиду Коперфилду" 1849/50. године, који је у великој мери и аутобиографски роман. Ипак, ни у то најтеже доба није пропуштао ниједне недеље да посети родитеље.

ПОСТАЈЕ НОВИНАР — Срећом, они су доста брзо успели да се искупе и изиђу из затвора. Тако је Чарлс могао да се опрости од фабрике и пође у школу. **(Касније ће у роману „Николас Никлби" критиковати суров систем тадашњег енглеског школства).** Када је са 14 година завршио школу, запослио се, прво као чиновник у једној адвокатској канцеларији, а затим као репортер „Морнинг кроникла", задужен за говоре познатих личности.

...СТВО У ФАБРИЦИ

4 **ЧУВЕНО САНДУЧЕ** — Тај посао захтевао је стална путовања и Дикенс је тако имао прилике да среће људе из свих друштвених средина, што ће му много помоћи као писцу. Већ као двадесетогодишњак он је одлучио да се опроба на том пољу. Написао је прву своју шаљиву причицу и потписао је псеудонимом Воз. Чим је био готов, одјурио је до редакције часописа „Месечни магазин" и убацио своју пошиљку у сандуче.

5 **СЛАВА** — На дан изласка „Месечног магазина" Дикенс је пожурио да се дочепа једног од првих примерака што су излазили из штампарске машине и — о чуда! Његова причица била је објављена! Наставио је да пише сличне приче и објављује у истом листу. **Године 1836/37. све те причице су сакупљене у збирку „Бозови скечеви". Исте године појавило се и прво Дикенсово дело „Пиквиков клуб" које га је прославило.**

6 **БРАК И ПИСАЊЕ** — Отприлике у исто време Дикенс се оженио са Кетрин Хогар, ћерком великог лондонског издавача. Са њом је дуго живео веома срећно и имао десеторо деце, али једнога дана није више могао да издржи и породица се распала. Можда је томе криво умногоме баш писање које је Дикенс стављао изнад свега, целог свог живота. **Дела је често јавно читао и то са много успеха, како у Енглеској тако и у САД, увек у добротворне сврхе.**

7 **НИЈЕ ДОВРШИО** — Врхунац његовог књижевног стваралаштва многи виде у роману „Давид Копперфилд", а по богатству ликова, маштовитом језику и финим хумором протканој критици друштва његово стваралаштво спада међу највећа на свету. **Неки га пореде са Толстојем и Достојевским. Поред руских и француских романописаца и Дикенс је доста утицао на наш реалистички роман.** Умро је 9. јуна 1870. не довршивши последњи роман „Едвина Друда".

ХИТ СТРАНА

ПЕСМА за ову недељу

СВИРАЈ МИ, СВИРАЈ

Музика:
Никица Калођера
Текст:
Ивица Крајач
Пева:
Тереза Кесовија

Нека ноћас звона звоне,
нек се свуда пјесма чује,
сретна сам јер знам да љубим!
Нека ноћас глазба свира,
нек се плеше, нек се пјева,
нек се цитав свијет пробуди!

Нек зазвуче виолине,
нек зазвоне мандолине,
пружимо сц сви сад руке!
Желим да нам ту,
вријеме прође к'о у сну,
и да ово буде, наша сретна ноћ.

СВИРАЈ МИ, СВИРАЈ,
нек уз јецање гитаре прође
цијела ноћ!
СВИРАЈ МИ, СВИРАЈ,
сваки звук тих жица, има неку
тајну ноћ!
СВИРАЈ МИ, СВИРАЈ,
гитаро свирај!
О мом срцу ноћас ти ми реци све
што никад нисам знала сама.
Ти си једина што тајну моју зна
о том колико љубим ја.

Нека се ноћас свјетла пале,
нек' се чују смијех и шале,
сретна сам јер знам да љубим!
Нек' се свира, нек' се плеше,
нек' се лица само смјеше,
нек' се читав свијет пробуди!

Брод нек' ноћас нађе луку,
рука нек' потражи руку,
срећу нек' сватко тражи,
Желим да нам ту,
вријеме прође к'о у сну,
и да ово буде наша сретна нос.
СВИРАЈ МИ, СВИРАЈ,
нек' уз јецање гитаре прође
цијела ноћ!
СВИРАЈ МИ, СВИРАЈ,
сваки звук тих жица има неку
тајну ноћ.
СВИРАЈ МИ, СВИРАЈ,
гитаро — свирај!

ТЕРЕЗА КЕСОВИЈА

За протеклих месец дана често смо имали прилике да на радио-програмима чујемо композицију »Свирај ми, свирај« у интерпретацији Терезе Кесовије. Ова песма победница фестивала Сплит 76, писана у стилу већ добро познатих медитеранских шлагера и коректно отпевана, прави је хит ових летњих дана. Говорити о њеном интерпретатору веома је тешко јер су готово све појединости из живота Терезе Кесовије познате. Ипак поменимо да је Тереза рођена у Дубровнику и да се од ране младости заинтересовала за музику, али озбиљну. Студирала је флауту на Музичкој академији у Загребу. У то време примећени су и њени певачки квалитети тако да се Тереза на наговор пријатеља одлучује да прекине са »класиком« и почне да пева. Тако је наша забавна музика добила једну од највећих звезда.

После успеха на домаћим забавно-музичким фестивалима Тереза добија позиве за гостовање у Совјетском Савезу, Пољској, Италији, Финској, Данској, Немачкој, Швајцарској и Шведској. Да би се набројали сви њени хитови било би потребно много више простора па ћемо поменути само један који је Терези отворио врата француске забавне музике. То је »Ноно, мој добри ноно«, победничка песма на Сплитском фестивалу 1966. године. Тереза је наступала и на Светском фестивалу песме у Рио де Жанеиру, а 1970. године у Берну осваја прву награду у Музичном купу Европе. У току одржавања овогодишњег Сплитског фестивала Терези је уручена златна плоча за песму »Њежне струне мандолине« која је прошле године у Сплиту освојила другу награду публике. Овогодишњи тријумф само је још једно признање великој уметници домаће забавне музике.

ФЕРПОРТ КОНВЕНШН (FAIRPORT CONVENTION)

Пре неколико година међу водећим светским саставима налазили су се и чланови групе ФЕИРПОРТ КОНВЕНШН. После вишегодишњег рада и пробијања ка врху, међу члановима састава дошло је изненада до раздора. Уместо да наставе заједнички тамо где су стали, а блистава каријера им се смешила, група почиње да се осипа тако да дуго за њу нисмо ништа чули. Према последњим вестима група је поново на окупу и само је питање дана када ће се појавити с новим хитом. У данашњој постави ФЕИРПОРТ КОНВЕНШНА нема више певача Сенди Дени (Sandy Denny) и Тревор Лукаса (Trevor Lukaca) који су одлучили да свако за себе почне соло каријеру. Они који су их заменили су, по мишљењу оних који су их чули, чак можда и бољи.

РОЛИНГСТОУНСИ (ROLLINGSTONES)

Популарни „Стоунси" су у оквиру овогодишње турније по Европи посетили и нашу земљу. На два концерта одржана у Загребу у препуној Спортској хали, изузетно надахнути Мик Џегер и другови

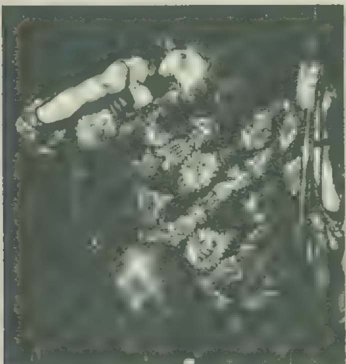
одушевили су све присутне поклонике њихове музике. Мала анкета спроведена међу посетиоцима показала је да су на концерт дошли млади из готово свих крајева наше земље. Међу посетиоцима срели смо младиће и девојке из Скопља, Ниша, Веограда, Новог Сада, Суботице, Осијека, Загреба, Љубљане, Марибора, Сплита, Задра, Сарајева, Вање Луке, Титограда, Бара и других градова. Сви су они били одушевљени шоу-програмом групе која је на овогодишњој турнеји, са изузетком неких немачких градова, добро примљена. За оне који нису били у могућности да присуствују концерту побринула се продуцентска »Suzy« која је готово истовремено издала њихов најновији албум »Black and Blue« (Црно и плаво).

МИДЛ ОФ А РОУД (MIDDLE OF THE ROAD)

Пре нешто више од пет година велику сензацију на готово свим светским топ-листама изазвала је композиција „Чирпи, чир пи. Чип, Чип" (Chirpy, Chirpy, Cheep Cheep) коју је изводила група НАСРЕД ПУТА (MIDDLE OF THE ROAD). Међутим, одмах после тога

КЕЈТ РЕЛФ
(KEITH RELF)

Тридесет трогодишњи Кејт Релф, бивши члан легендарне групе ЈАРДВЕРДСА нађен је прошлог месеца мртав у својој соби. Ова вест потресла је све љубитеље поп-музике, нарочито оне нешто старије који се сећају ЈАРДВЕРДСА као једне од водећих група у периоду од 1963. до 1969. године. Кејт Ралф, који је био певач и према потреби музичар на типкастим инструментима, свирао је заједно с Ериком Клептоном, Џими Пејџоми и Џефом Веком, мада никад није постао славан као они. После распада групе он са Џим Мек Картијем формира фолк-дует који се после годину дана распао. Одмах затим прилази мање познатој групи, РЕНЕСАНС коју убрзо напушта да би оформио свој састав под именом АРМАГЕДОН и снимо једну ЛП плочу. Последњих година о Кејту се није много чуло мада су сви очекивали његов велики повратак поп-сцени. Заједно са својом сестром Џејн, басистом Луисом Кенамом и Џоном Хокином основао је састав НАУ (Now) од кога је, како је говорио пријатељима, много очекивао. Непосредно после његове смрти менаџер групе је изјавио: „Кејт је био велики ентузијаста. Не знам тачно шта је планирао али сам на основу свакодневних вежбања и снимања веровао да група може много да учини".

О смрти Кејта Релфа још нема званичних саопштења. У првим моментима мислио сам да је умро од удара струје пошто је пронађен са гитаром у руци. Касније се пронела вест да је то био срчани удар. Тридесет трогодишњи Кејт оставио је иза себе жену Аверил и два малолетна сина.

СТРАНА ТОП-ЛИСТА У ДОМАЋОЈ ПРОДУКЦИЈИ

1) YESTERDAY — Beatles — ЈУГОТОН
2) YUPI DU — Adriano Celentano — ПГП РТБ
3) SATISFACTION — Rolling stones — ЈУГОТОН
4) SUNSHINE DAY — Osibisa — ЈУГОТОН
5) FERNANDO — Abba — ПГП РТБ
6) RIGHT BACK WHERE WE STARTED — Maxine Nightingale — РТВ ЉУБЉАНА
7) NO REGRETS — Walker Brothers — ПГП РТБ
8) RAIN — Status Quo — ПГП РТБ
9) SAVE YOUR KISSES FOR ME — Brotherhood of Man — СТУДИО Б
10) SAY HELLO — Cocolate Menta Mastic — ПГП РТБ

ЕНГЛЕСКА

1) GIRLS, GIRLS, GIRLS — Sailor
2) RAIN — Status Quo
3) HOT LIPS — Kenny
4) WILD, WILD ANGELS — Smokie
5) GLASS OF CHAMPAGNE — Sailor
6) I,M MANDY FLY ME — 10cc
7) MUSIC — John Miles
8) FERNANDO — Abba
9) THE LIES IN YOUR EYES
10) PINBALL WIZARD — Elton John

ДОМАЋА ЛИСТА

1) КАД ЈЕДНОМ ЗАЖЕЛИШ — Златко Пејаковић — ПГП РТБ

2) ГДЕ СИ БИЛА, ЛЕПА КЕЈО — Сунцокрет — РТВ ЉУБЉАНА
3) НОЋ ТИ ДИРА КОСЕ ЦРНЕ — Мишо Ковач — SUZY
4) ЛУДУЈ С НАМА — Септембар — ЈУГОТОН
5) ПЛЕЈБОЈ — Тихомир Поп Асановић — ЈУГОТОН
6) HALLO, Mr. ELTON JOHN — Зденка Ковачичек — ПГП РТБ
7) НАШОЈ ЉУБАВИ ЈЕ КРАЈ — Оливер Драгојевић — ЈУГОТОН
8) САТЕЛИТ — Смак — РТВ ЉУБЉАНА
9) ЦИЦИБАН — Код — ЈУГОТОН
10) ТАМАРА — Борис Бизетић — РТВ ЉУБЉАНА

НОВЕ ПЛОЧЕ ПГП

БОБА СТЕФАНОВИЋ

Нови албум Бобе Стефановића носи назив „Аутопортрет". Овом плочом, где су се као музичари појавили готово сви чланови бивше КОРНИ ГРУПЕ, певач је желео да се представи својим обо-

жаваоцима композицијама које су код публике и критике имале доста успеха. Поменимо само неке, а пре свих песму са последњег Београдског пролећа „Она, она, она" и добро познати хит овог певача „Моја стара гитара".

BARRY WHITE

Љубитељима поп-музике име Бери Вајта (Barry White) веома је добро познато. Овај певач и музичар специфичне боје гласа представља нам се на малој плочи у издању продукције РТБ својим последњим хитом »You See the Trouble With Me«) Видиш са мном само невоље.

CHOCOLATE MENTA MASTIC

Група ЧОКОЛИТ, МЕНТА, МАСТИЦ (Shocolate Menta Mastic) први пут се представила европској музичкој јавности овог пролећа на Песми Евровизије. Три симпатичне девојке пријатног гласа напречац су освојиле публику тако да је њихова песма снимљена на енглеском под називом »Say Hello« веома брзо доспела на листе популарности.

DONNY & MARIE OSMOND

Брат и сестра Дони и Мери Осмонд, некада чланови познатог састава ОСМОНДС, као со листи постижу у последње време запажене успехе. Њихов последњи хит-сингл са мелодијом Дип парпл (Deep Purple) постиже велик успех и они очекују да им ова плоча постигне златни тираж.

њихова популарност знатно је опала. Шта се то збило? „Наша каријера нијо ни случајно завршена, мада је, признајемо, нешто ослабила", изјавила је недавно новинарима двадесет шестогодишња Сели Кар (Sally Carr), први вокал групе. „У току оне две године ми смо имали девет хитова за које смо, у разним земљама, имали педесет златних плоча. То ипак нешто значи. После тих успеха сматрали смо да треба побољшати квалитет, што наши обожаваоци нису прихватили. У међувремену и ми смо се променили јер смо желели да приватном животу посветимо више слободног времена. То смо и учинили, али сада смо опет заједно. Нова песма којом најављујемо наш повратак је „Сви воле победнике". Она је у нашем старом стилу, комерцијална је, с једноставном мелодијом. Нови члан нашег састава је гитариста Нил Хендерсон (Neil Henderson) који је дошао из групе БЕЈ СИТИ РОЛЕРС јер сматра да они никада неће успети. Сада хоћемо свима, па и њима, да покажемо да смо у стању да будемо у врху без обзира на све.

КИС (KISS)

Енглеска група КИС (Пољубац) којој су доскора многи оспоравали сваку вредност доказала је својом последњом турнејом по Сједињеним Америчким Државама да спада у сам врх светске поп-музике. Дворане у којима су наступали биле су испуњене до последњег места, а шоу програм којим су се представљали био је, према оценама критичара врхунац маштовитости.

У дворани у којој влада тоталан мрак појављује се обасјана снопом светлости једна прилика. Пали седам свећа постављених на различитим деловима позорнице прилази звучнику и почиње да говори: „Желели сте најбоље и — добићете то. Ваша група вечерас је група КИС". У том тренутку салом одјекују страховите експлозије, светиљке се пале и гасе, а четири младића, носећи знак групе КИС, излазе пред публику. У кожним оделима и лицима офарбаним као трагичне маске почињу да свирају гитариста Ејс Фрали (Ace Frehloy), стар 25 година, који својим изгледом подсећа на астронаута, бубњар Питер Крис (Peter Criss), 28 година, обучен и нашминкан као мачка, басиста Џин Симонс (Gene Simmons), 26 година, изгледа као злотвор, док Пол Стенли (Paul Stanly), 24 година, свира ритам-гитару са тамноцрвеним уснама и упадљиво нашминкан. Први утисак је као да су међу публику дошли људи са неке друге планете. Свирају тешки рок-

-ен-рол. После одсвиране треће нумере Хотер ден Хел (Hotter then Hell) Пол поздравља посетиоце, ко-[illegible] обично сви на ногама, и представља остале чланове групе. Док је на програму песма »Fire House« (Ватрена кућа) халом се пролама звук ватрогасних сирена, чланови нестају у диму који обавија бину, а басиста Џин вештим триковима гута и избацује ватру из себе. У следећој песми „100 000 година" Џин одједном почиње да колута очима, маше песницама, и отвара уста како би публика видела да из њих тече крв. И док присутни још нису успели да се поврате од изненађења, иза бине испаљује се 60 светлећих ракета, док гитара Ејса Фрелија, који има своју соло-нумеру, почиње да гори и испаљује ракете. Код песме „Црни дијамант" експлодирају димне бомбе, а Питер Крис бива избачен заједно са својим бубњевима пет метара у висину. У току последње нумере машина која производи вештачки снег прска посетиоце и групу тако да се сви разилазе бели од снега.

Ван сцене та четири младића носе неупадљиву одећу. О свом шоу кажу: „Ми радимо један посао и он није нимало лак. После концерта обично се по неколико дана одмарамо, јер смо потпуно исцрпљени. Много радимо на свим нашим нумерама јер не желимо да нам неко каже да је наша музика само јака бука. као што су некад говорили. Сада, међутим, сви признају да у нашим композицијама има садржаја, да су мелодичније него пре и хармонски савршеније".

Мали извиђачи

ИМПРОВИЗОВАНИ ЛОГОР

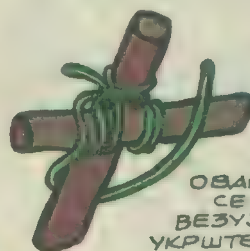

У шуми или пропланку где има дрвећа можете од материјала нађеног у природи да направите прави логор.

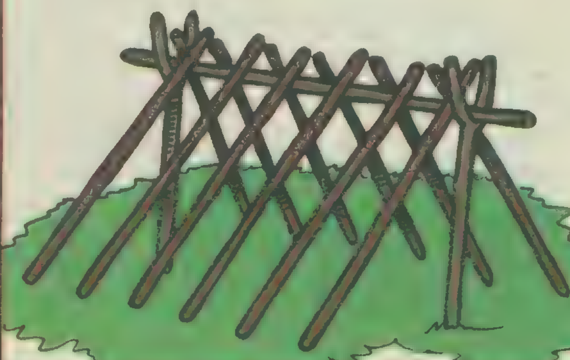
ЗАКЛОН направите овако: рачвасто дрво наслоните на неко стабло а на њега прислоните и изукрштајте грање, као што видите на цртежу. Грање повежите канапом, а са спољне стране заклон покријте гранчицама са пуно лишћа.

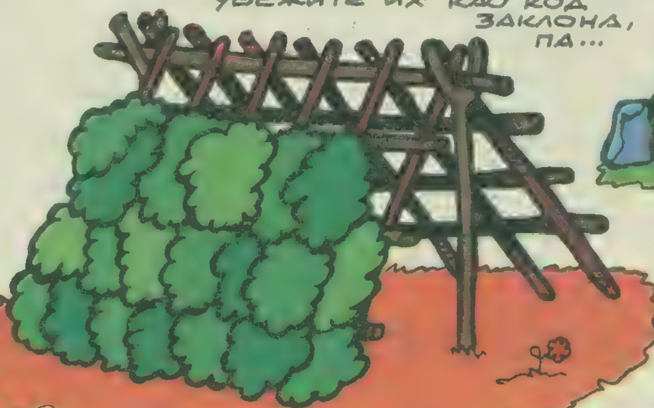

ШАТОР ОД ГРАНА И ЛИШЋА: Две рачвасте гране пободите у земљу, између рачви ставите јачу грану и на њу наслоните тање гране као кров.

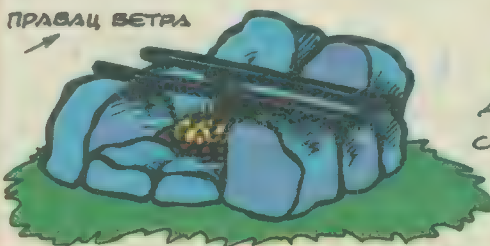
На косо постављене гране причврстите попречно још по три, четири реда грана са сваке стране, увежите их као код заклона, па...

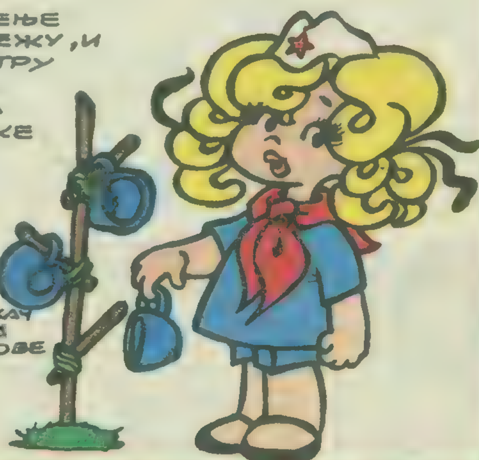

... затим о њих извешајте гране са лишћем док не прекријете цео шатор. Лишћем можете покрити и задњи део шатора.

У логору је потребно и **ОГЊИШТЕ**. Послажите камење као што видите на цртежу, и отворите га према ветру (да би ветар распиривао ватру). Изнад ложишта поставите гвоздене шипке на које ћете стављати посуђе.

У близини места за кување поставите и „чесму". Лимену канту за воду пробушите при дну, направите за тај отвор одговарајући дрвени чеп, а канту вежите на држач направљен од дрвета. Испод канте ископајте канал да би вода лакше отицала.

СТО И КЛУПА: Од јачих грана направите конструкцију стола и клупе као што видите на цртежу. Кроз гране на столу провуците танке еластичне гранчице очишћене од лишћа и добићете површину за ручавање.

Да би околина логора увек била чиста, увежите танке брезове гранчице и добићете метлу.

Уколико у близини нема брезе...

... направите метлу од лишћа.

Пропало вече

— Рик Хоше? Да ли сте вечерас слободни?

На телефону је био мој шеф — виши инспектор париске полиције Жеди.

— Имате ли неки посао за мене?

— Не. Желео сам да једно вече проведемо заједно. Чека нас лепа вечера, а имам и једно изненађење за вас! Дођи ћу по вас па ћемо заједно мојој кући.

Изненађење! Знао је да ја изнад свега волим луле, мора да је дошао до неке изузетне. Уосталом, кад је рекао „изненађење" ни сам није био свестан да ћемо га ускоро и те како имати!...

Кад је стигао пред моја врата, тачно у 7 часова увече, био је мокар као миш. Напољу је већ пола часа пљуштало као из кабла...

— Гадног ли времена! — гунђао је Жеди. — Како је јуче био леп дан и до малочас је изгледало да ће тако и остати...

Његово рђаво расположење претворило се у ужасан бес кад смо стигли у његов стан. Врата су била широм отворена, а ствари у стану испретурание. Очигледно, виши инспектор Жеди имао је нежељеног посетиоца који је са собом понео многе драгоцености...

— Кладим се — беснео је Жеди — да знам ко је ово учинио. То је сигурно онај лупеж Мартино. Кад сам га последњи пут ухватио заклео се да ће ми се осветити! Недавно је изишао из затвора и вероватно је вребао тренутак, искористио то што сам од шест до седам био напољу и направио овај дар-мар... Идемо одмах код њега!

— Какво пријатно изненађење! — тобож љубазно нас је дочекао Мартино Феликс.

Не обазирући се на њега, инспектор је ушао унутра а ја за њим. Одмах му се обратио питањем:

— Где сте се налазили између шест и седам часова вечерас?

— Ја? Око пет часова ишао сам колима да набавим неке ствари за кућу. Вратио сам се десет минута пре шест. А онда су ми дошли ови другари...

Он главом показа на два типа који се, чим смо их погледали, наклонише учтиво. Били су то наши стари знанци. Тед Ћелави и Велики Луј.

... Играли смо карте и нисмо се мицали из ове собе — настављао је Мартино.

Претрес у његовом стану није дао жељене резултате. Бесни и нерасположени кренули смо ка излазу. Мартино нас је учтиво испратио до врата. А напољу је био прави потоп...

— Немате кола, господо? — примети Мартино. — Ако хоћете одвешћу вас ја...

Инспектор Жеди хтеде да одбије али се предомисли: време је заиста било ужасно. Два минута касније, налазили смо се у Мартиноовом „ситроену". Мотор поче да ради и истовремено се укључише и брисачи и почеше свој монотони рад. Мартино даде гас кад га заповеднички глас вишег инспектора Жедија заустави.

— Мартино, станите! Хапсим вас због недозвољеног уласка у мој стан и крађе коју сте у њему починили!...

☆☆☆

Шта мислите, драги читаоци, који је детаљ навео вишег инспектора Жедија да потврди своје сумње да је Мартино Феликс заиста провалио у његов стан? Ако знате, честитамо! Уколико нисте расположени за решавање детективских загонетки погледајте наше решење.

РЕШЕЊЕ ЗАГОНЕТКЕ: ПРОПАЛА ВЕЧЕРА

Ви се сигурно сећате да је Мартино Феликс тврдио да се кући вратио пре шест часова, то јест пре него што је почео пљусак и да између шест и седам часова није излазио напоље. Међутим, он је лагао јер кад је упалио мотор у својим колима брисачи, које је заборавио да искључи, аутоматски су почели да раде. Значи, возио је касније, по киши, и он је кривац.

БРАДА НАГРАДА ЗА ХРАБРОСТ

1 **ПРИВИЛЕГИЈА ФАРАОНА — Мисли се да су људи почели да се брију тек на вишем ступњу варварства, када су метали већ** увелико били у употреби. У старим **градовима расутим по средњој и северној Европи нађени су ножеви од бакра за које археолози верују да су људима служили за бријање.** И на Средњем истоку бријање је давно ушло у обичај. Међу старим Египћанима само припадници повлашћених смели су да носе мале, четвртасте браде, док су фараони пуштали дуге браде које су брижљиво неговали. Остали Египћани морали су да се брију и то су чинили редовно, сваког јутра.

2 **БРАДАТЕ БОГИЊЕ — Грци су прилично касно почели да се брију.** У ахајском периоду брада је била знак јунаштва и мушкости, што је приказано на вазама из тог периода. **По Плутарховом казивању брада је чак представљала врсту одликовања за јуначка дела, па су удовице из Агроса, осветивши смрт својих мужева, декретом добиле право да носе браде-перике!** Хелени су толико волели браду да су је стављали чак и на лице неких богиња. Најпознатија од ових брадатих богиња била је Венера са Кипра.

3 **ПРЕКО НОЋИ — Први од старих народа одрекли су се браде Асирци, али по наредби њихове краљице-тиранке Семирамиде.** Она се облачила као мушкарац, а пошто се у то време за власуљарство није знало и она није могла да носи лажну браду, наредила је да се преко ноћи сви мушкарци у њеном царству обрију. До тада су Асирци носили дуге браде које су увијали у кике испреплетане златним плетеницама и много се поносили њима.

4 **ПРАЗНИК БРИЈАЊА — Римљани су почели да се брију у 3. веку пре н. е. и бријање је код њих брзо постало обичај.** Брада се носила само кад је неко био у жалости, за разлику од источњачких народа који би тада одсецали браду! Прво бријање дечака у Риму било је равно празнику. Породица је припремала право славље за тај дан, а дечаци су га нестрпљиво ишчекивали. Доцније, за владавине императора Хадријана брада је опет ушла у моду и носила се готово до пропасти Западног римског царства.

6 **НЕОБИЧАН ПОРЕЗ** — Руси су одувек били поносни на своје браде. Међутим, Петар Велики је, у жељи да поштује хирове западне моде, издао наредбу по којој су сви његови поданици осим мужика били дужни да се брију. Како је то изазвало велико незадовољство, он је опет дозволио ношење браде, али је на њих разрезао огроман порез!

5 **ОПЕВАНИ БЕРБЕРИН** — У средњем веку ушао је у употребу челик и бритва је добила свој данашњи облик. После низа разних врста брада," од дуге, какву су носили монаси, све до кратке, нафризиране мускетарске браде, око 1700. године у моду је ушла перика и мушкарци су морали да буду глатко избријани и напудерисани. Најпознатији берберин тог времена постао је Фигаро, лик који су прославили у својим операма Моцарт и Росини.

7 **ПОЛИТИЧКА БРАДА** — У 19. веку у Италији је брада добила политички значај. Следбеници Аустријанаца, који су у то време управљали Италијом, носили су дугачке зулуфе док им је остали део лица био пажљиво избријан. А млади патриоти пуштали су или читаву браду или само „козју“ и тако су бријачнице постале место где се окупљала политичка интелигенција.

8 **РЕВОЛУЦИОНАРАН ИЗУМ** — Почетком 19. века људи почињу да се брију код куће. Испрва је то било тешко, са много посекотина, али када је свет закорачио у 20. век, један изум унео је праву револуцију у бријање: Американац Кинг Камп Жилет направио је сигурну машиницу са серијски произведеним ножићима који су по њему добили назив.

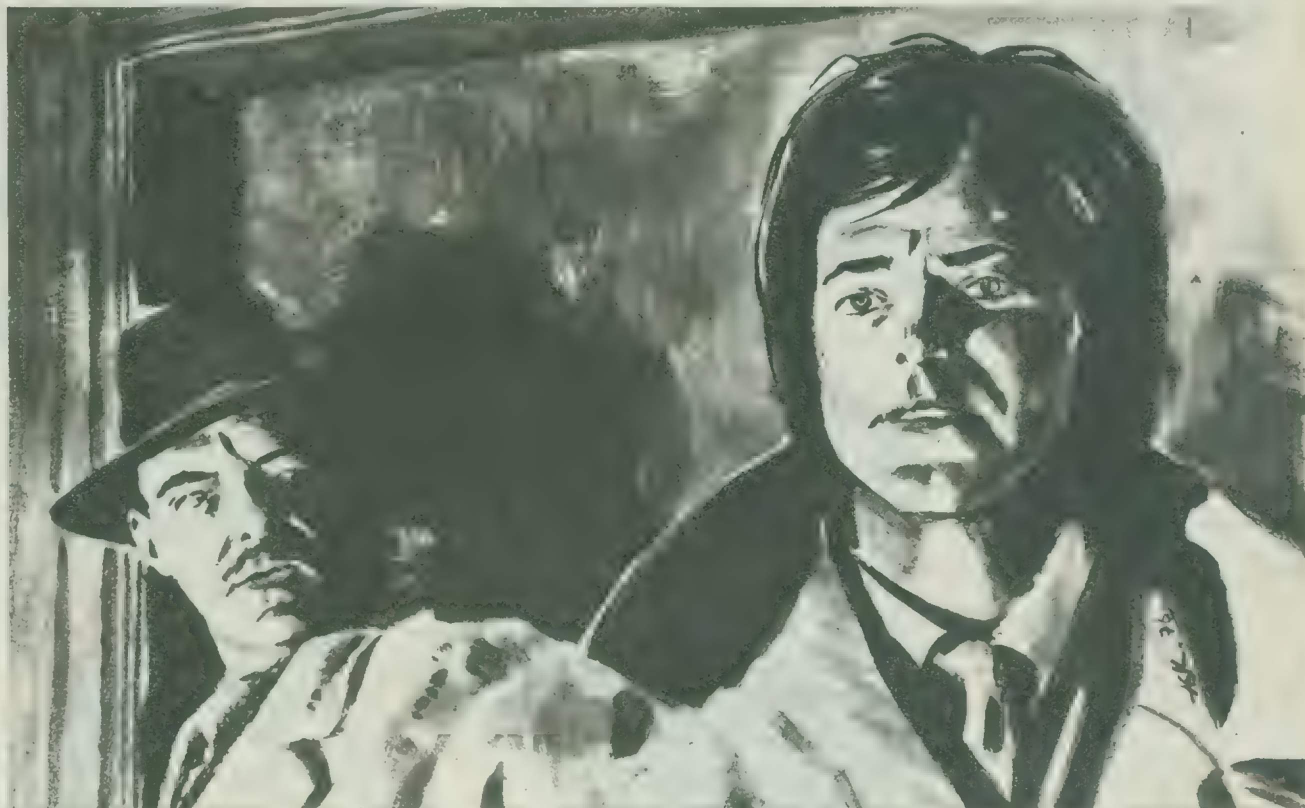
9 **СТАРО И НОВО** — Жилети су се раширили муњевитом брзином па се веома много користе и данас када постоји још савршенији, електрични апарат за бријање. Али, чак и бритва није изашла из употребе јер има мушкараца који сматрају да је баш она најпогодније средство за бријање!

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆ ФАНТАСТИЧНА ПРИЧА ☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

САМО НЕДЕЉОМ

Био сам сигуран да мој послодавац није варалица. Мора да је луд - закључио сам.

☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆ ЛЕОНАРД ТАШНЕТ ☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆☆

Хтео бих да ме посаветујете, адвокате. Веома сам забринут. Никад нисам волео да имам посла са стварима које нису сасвим чисте. Ви ме бар познајете. Нико не може рећи да Хари Бернштајн није исправан човек.

Али, боље ће бити да почнем од почетка.

Свакако вам је познато да сам годинама био власник туристичке агенције „Март" у Њу Фолсу. То је био леп посао. Упознајеш интересантне људе, помажеш им да се проведу. Још бих био тамо, али закон је закон: са 65 година мораш у пензију. И тако...

Голобради директор

Знам, знам, мало сам се удаљио. Дакле, прошле су три године од тада. Досађивао сам се. Било ми је доста биоскопа и телевизије, па сам почео после подне да одлазим у дуге шетње аутомобилом. Једног дана, пролазећи кроз оближњи градић Аурору, чекао сам пред семафором и поглед ми је пао на излог једне туристичке агенције. Звала се „Туристикус". На стакло је била налепљена хартија на којој је писало: „Тражи се помоћник који има искуства у организовању путовања".

Срце ми је поскочило у грудима. Паркирао сам кола и похитао да се пријавим.

Кад сам ушао, намрштио сам се. Свуда је владао неописив неред. Један сто је био претрпан проспектима, а било их је и по поду. За другим столом седео је један голобради младић. На таблици пред њим писало је: Џорџ Вашингтон.

Рекао сам му зашто сам дошао и упитао га коме да се обратим.

— Мени — одговорио је. — Агенција је моја.

Часна реч, хтео сам да се окренем и да одем. Али, савладао сам се и рекао ко сам.

Само што ме није пољубио. Питао је кад могу почети да радим и да ли сам задовољан платом од 300 долара недељно.

Триста долара! Био бих потпуно задовољан и са 150.

— Надам се да ћете овде завести мало реда — рекао је он. — Дакле, прихватате?

Тог тренутка у мени се јавила прва сумња. Не нуди се тек тако триста долара првом који наиђе. Нешто није било у реду.

Ипак, прихватио сам. Ако нећу ја, хоће неко други. Уосталом, увек могу да се повучем.

На дужност сам ступио сутрадан. И одмах сам доживео изненађење: посла је било до гуше. У тој четврти било је доста досељеника из Европе, који су често одлазили у посету старом крају. Било је и оних имућнијих, који су сваки час ишли на излете на Хаваје, у Мексико или у Калифорнију. Никакво чудо што дечак није могао све сам да стигне.

Песак и каменчићи

Био ми је потребан месец дана да све доведем у ред. Загњурен у посао, тек тада сам приметио да се у агенцији нешто чудно догађа.

Џорџ је имао стално муштерије, све саме младиће, ниједну девојку. Сви су некако личили на њега: дуга коса, светао тен и благе, кестењасте очи. Као да су сви били рођаци.

Кад би неко од њих дошао, Џорџ га је уводио у своју приватну канцеларију, коју је увек држао закључану. Тамо су остајали око пола часа. Интересантно је да су сви долазили већ спремни за пут: у високим чизмама и са фотографским апаратом о рамену.

Ја сам долазио на посао у осам ујутро, али Џорџ би већ био тамо. Кад бих увече одлазио кући, он је још остајао. Напуштао је агенцију само у подне, кад је одлазио у банку — и да нешто поједе, претпостављам. Јер, никад га нисам видео да у канцеларији поједе сендвич или попије кафу.

Још нешто. Сваког понедељка ујутро затицао сам га с метлом у руци. Не можете ни да замислите у каквом је стању била просторија. Свуда песак, осушено блато, разнобојни каменчићи. Као да су се играла деца. Неколико пута сам га упитао шта се то овде догађа недељом, али он се само осмехивао...

Имајте стрпљења, адвокате, врло је важно да стекнете потпуну слику... Дакле, почео сам да помишљам да ту нису чиста посла. Али, кад сам то рекао својој жени Естели, стала је да ме грди што забадам нос у ствари које ме се не тичу. Посао ми се допада, имам добру плату, па шта хоћу више!

Једног дана, док је Џорџ био у банци, отворио сам једну од његових фиока и угледао фотографски апарат какав су носиле оне његове муштерије. Радознало сам га разгледао. Није био јапански, како сам мислио; на њему су били неки чудни знаци. Принео сам га оку и, ни сам не знам како, притиснуо окидач.

Тада сам схватио да то није фото-апарат, већ нека врста пројектора. Пред мојим очима почеле су да промичу слике у боји. У почетку су то биле разне животиње: слонови, камиле, жирафе. Затим једна купачица у бикинију, па онда читава ревија лепотица оскудно одевених.

Али, право изненађење чекало ме је на крају. Сад је то била нека непозната средина, са чудним бићима као из фантастичних филмова. Видео сам и некакво црвено и жуто жбуње које је ходало. Не шалим се, адвокате. Ходало је заиста.

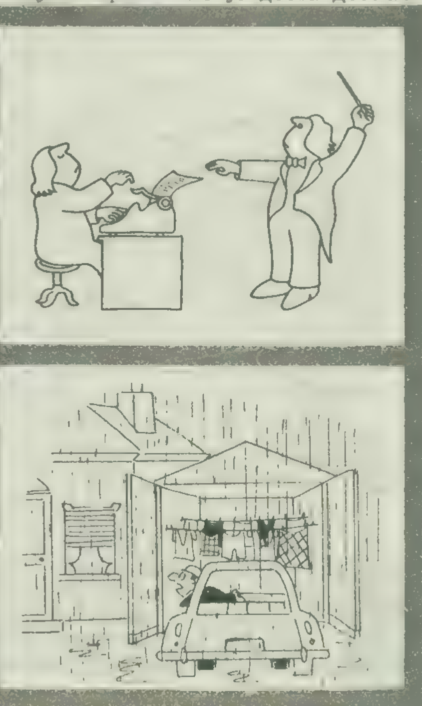
Ставио сам пројектор у фиоку и вратио се свом послу.

Радознао и упоран

Следеће недеље ујутро казао сам жени да морам да посвршавам неке заостале послове и кренуо у Аурору. Паркирао сам кола близу агенције и чекао.

ХУМОР без речи

Око 10.30 стигао је први посетилац, неки младић, висок и плавокос. Закуцао је на врата и Џорџ му је отворио. После десет минута закуцао је други... До 13 часова стигло их је тачно десет. Били су углавном у фармеркама и кошуљама живих боја. Што се тиче лица, сви су ми изгледали једнаки.

Нисам могао видети шта се догађа унутра, јер су биле навучене завесе, али знам да нико од њих није изишао. Чекао сам. Време је пролазило, али ја сам био упоран.

Око 16 часова врата су се најзад отворила и изашао је један младић. За њим, у размацима од по десет минута, изишло их је још једанаест. То нису били они што су раније ушли. Ови су били друкчије обучени и нижи растом.

Моја радозналост је била на врхунцу. Морао сам ући у агенцију под било којим изговором. Прикупио сам храброст и закуцао.

Џорџ се изненадио кад ме је угледао. Рекао сам да сам заборавио наочари и да бих хтео да их узмем.

Ушао сам и угледао тачно оно што сам очекивао. Под је био покривен песком, каменчићима и блатом. На неким местима блато је било још влажно. Одакле ли је само доспело кад у овом крају киша није падала већ недељама? Претварао сам се да тражим наочари (које су ми биле у џепу).

— Можда сте их ви случајно узели и однели у своју приватну канцеларију — рекао сам.

— Не верујем — одговорио је Џорџ — али да погледам.

Отворио је то своје светилиште и, први пут, бацио сам поглед унутра. Поред писаћег стола и две столице, тамо је била још само једна велика бела каса, која се пружала од пода до таванице, са пет точкића за комбинације. Никад у животу нисам видео белу касу. Личила је на фрижидер.

Извинио сам се Џорџу што сам га узнемирио, рекао да су ми наочари сигурно негде у кући и отишао. Али, пре тога сам кришом подигао с пода два каменчића и стрпао их у џеп. Показаћу их шураку Арчибалду, који је јувелир.

Толико сам био нестрпљив да нешто сазнам да сам на повратку прво свратио код Арчибалда.

Кад сам му пружио каменчиће, разрогачио је очи.

— Где си их нашао? — узвикнуо је. — Ово су рубин и смарагд!

Замолио сам Арчија да о овоме никоме не прича, чак ни Естели, и вратио се кући.

На три планете

Сутрадан сам, као и обично, затекао Џорџа с метлом. Сагнуо сам се и подигао с пода прегршт каменчића.

— Знате ли колико ово вреди? — упитао сам.

— Знам — одговорио је — али шта да радим с тим? Да их изнесем на продају, дошло би до катастрофалног пада цена. Боље је овако.

Отишао је да затвори врата и да навуче завесе.

— Седите, Хари — рекао је. — Морам да вам се поверим... Кад сам отворио агенцију, мислио сам да ћу моћи све сам да обављам. Нисам очекивао толико интересовање за земаљске излете. Ово је у ствари станица за галактичка путовања, а туристи су бића са других планета.

Наставио је да прича о космосу и о сунчаним системима, али ја га више нисам слушао. Он је био рођени лажљивац, или му је научна фантастика завртела мозак.

— ... Недеља је дан лансирања. Туристи из других светова доносе прљавштину на ђоновима својих чизама, али шта се ту може? Узалуд сам им говорио...

Којешта, помислио сам, али сам се направио да му верујем и упитао га где се налази рампа за лансирање.

— Овде. Видели сте је, зар не? — Отворио је врата своје канцеларије. — Мислили сте да је каса... Шта бисте рекли о једном лепом путовању до Снафуа? Или до Пршема? Само, морате чекати до недеље. Могу вам удесити пристајање на три планете. Заслужили сте то својим преданим радом.

Гледао ме је тако као да очекује да ћу почети да скачем од радости. Али, ја сам мирно одговорио:

— Не знам, Џорџ. Морам прво да питам жену. Можда би и она желела да пође са мном.

Одмахнуо је главом.

— Али не бесплатно. Можда са 50 одсто попуста. Ако немате довољно новца за карту, даћу вам пет хиљада долара. Више не могу, јер сам последњих недеља имао велике трошкове.

Естели ни реч

Обратите пажњу, адвокате: рекао је да ће ми дати, а не позајмити. То је било превише. Рекао сам да ћу видети и похитао право до вас.

Ви се смешкате. Сигурно мислите да сам померио памећу. Али, кунем вам се да сам испричао целу истину. Ви сте паметан и искусан човек. У својој каријери имали сте посла са свакаквим људима. Знаћете сигурно где спада човек који драго камење баца у канту за смеће. Да је варалица, покушао би да га прода. Можда је луд? Да ли треба да га пријавим полицији?...

Да, да, у праву сте, адвокате. Правићу се да узимам озбиљно његову понуду. Рећи ћу му да желим да путујем на три планете. А кад се покаже да такво путовање постоји само у његовој машти, покушаћу да га наговорим да оде до неког доброг психијатра...

Хвала, адвокате, велико вам хвала... Шта, нећете да вам платим? Али, узео сам вам доста времена. Примите бар овај рубина... за успомену. Арчи каже да вреди... Естели, наравно, ништа нећу рећи. Казаћу да и следеће недеље морам да радим прековремено... До виђења, адвокате, јавићу вам се после путовања... Шта кажете: да добро обришем обућу на повратку? Хоћу, не брините. Ха-ха-ха!

ЈЕДНА АЛИ ВРЕДНА

Мудар није онај ко много зна, него онај чија су знања корисна.
(Есхил)

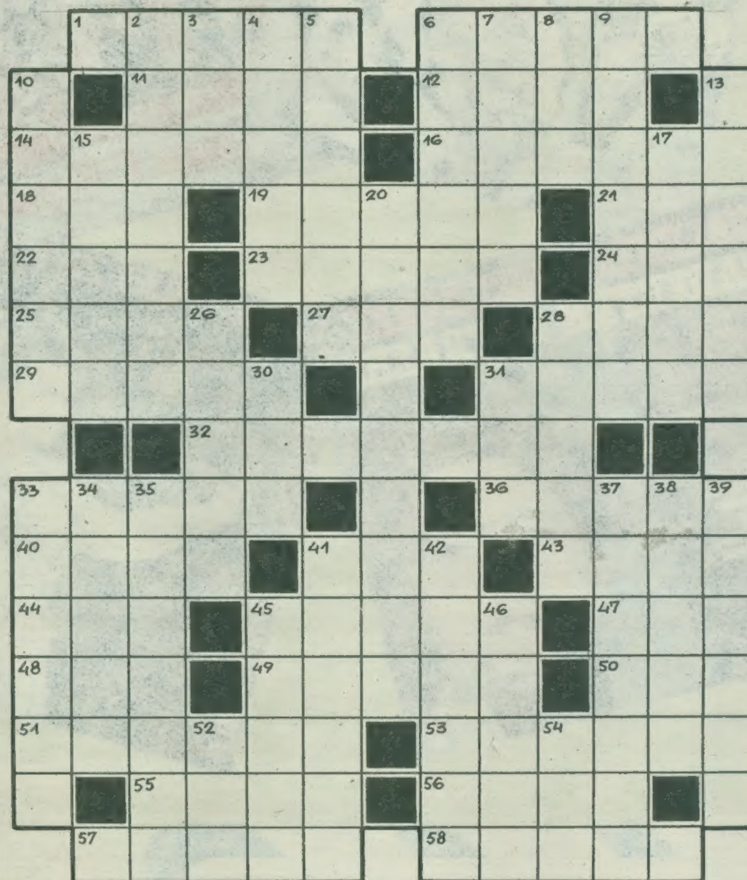
укрштене речи

ВОДОРАВНО:

1) Лагани поветарац, 6) освежавајуће пиће, 11) музички инструмент, 12) река у Европи, 14) није дубок, 16) острво код Дубровника, 18) део ципеле, 19) мужевљев брат, 21) мушко име од миља (Александар), 22) стара турска титула, 23) град у Грчкој, 24) швајцарски народни јунак (Виљем), 25) неприкосновеност, 27) врста папагаја, 28) марка познатих јапанских електронских апарата, 29) становници највећег полуострва на свету, 31) филмско платно, 32) очевидна истина, 35) древни народни музички инструмент, 36) мираз, прћија, 40) град у СССР-у, 41) грађевинско индустријски комбинат (скр.), 43) корално острво, 44) име глумице Гарднер, 45) спортски чамац, 47) шериф са Дивљег запада (Вајат), 48) јужно воће, 49) врста спортисте (мн.), 50) луцкасти краљ из истоимене позоришне комедије, 51) покрајина у северној Индији, 53) леп, диван, 55) део купатила, 56) место за ослушкивање, осматрање, 57) врста великог тропског гуштера, 58) припадник монголског племена.

УСПРАВНО:

2) Личност из источњачке бајке, 3) модна лудост, 4) врста морске рибе, 5) балистички пројектил, 6) део тела (мн.), 7) свечана одећа, 8) наше острво, 9) врста салате, 10) уплаћивање, 13) паста за обућу, 15) шумар, 17) уцењивање, 20) држава у САД, 26) запаљење, 28) музичка лествица, 30) летовалиште код Опатије, 31) личност из Флоберовог дела (Бовари), 33) француска новчана јединица, 34) такмац, 35) некадашња царевина у средњој Европи, 37) безбожник, 38) платнена врећа, 39) алпски ловци, 41) врста птице, 42) врста капе, 45) део школског прибора, 46) грчка чаробница (мит.), 52) пустиња у Индији, 54) спортски термин.

РЕШЕЊЕ ИЗ ПРОШЛОГ БРОЈА

ВОДОРАВНО: 1) Каста, 6) парип, 11) окулар, 13) лугари, 14) пора, 15) ему, 17) Аден, 18) Ира, 19) снага, 21) ано, 22) тд, 23) мито, 24) рк, 26) ак, а, 27) кота, 28) пила, и, 30) ресто, 32) покорно, 34) Лео, 35) вила, 36) да, 37) бн, 38) каро, 39) мед, 40) саонице, 42) бунар, п, 44) НАТО, 45) були, а, 46) ас, 48) ро, 49) кура, 50 РТВ, 53) Нарта, 55) Аки, 58) Ита, 59) алат, 60) Авенир, 62) нумера, 64) комад, 65) завет.

Издаје и штампа НИП „ПОЛИТИКА" Македонска 29, 11000 Београд. Директор НИП „ПОЛИТИКА" Вукоје Булатовић. Главни и одговорни уредник „ПОЛИТИКИНОГ ЗАБАВНИКА" Живорад Стојановић. Уредници: Крinка Виторовић, телефон 324-191/525, Нурихана Ђозић, телефон 324-483. Технички уредник Владимир Горбунов, телефон 326-620. Секретаријат: телефон 324-191/523. Претплата за нашу земљу, годишња 220,00 дин, полугодишња 110,00 дин, тромесечна 55,00 дин. Претплата за иностранство, годишња 440,00 дин, полугодишња 220,00 дин, тромесечна 110,00 дин. Уплате на текући рачун број 60801-601-822. Годишња претплата у страној валути. ДМ 64.—, Долар 25.—, Фф. 110.—, Шфр. 66.—, Шкр. 108.—, Девизне уплате из иностранства слати преко Београдске банке — Београд на рачун 60811-620-292-32000-000-00054. Поштански фах 124. Телефони. 324-471, централа 324-191 и 325-761. Рукописи, фотографије и цртежи се не враћају. Огласна агенција. Македонска 35/I, тел. 322-711. На основу мишљења Републичког секретаријата за културу СР Србије број 413-2973-02 од 22. I 1973. године не плаћа се порез на промет.

ИЗУЗЕТНА ПРИЛИКА!

СОВЈЕТСКЕ ПЛОЧЕ

СА ВЕЛИКИМ ПОПУСТОМ САМО ПРЕКО ЗАБАВНИКА!

Пружамо вам прилику да преко нашег листа набавите најновије грамофонске плоче из Совјетског Савеза. Избор је велики: од класичне музике и народних песама до циганских романси.

Иако из увоза, плоче се продају по веома ниским ценама за плоче стране производње. Штавише, уместо 70 динара, колико бисте плочу платили у продавници, **преко Забавника је можете добити за 50 динара.** Увозник, Продукција грамофонских плоча РТ Београд, препустила је „Политикином забавнику“ ексклузивно право продаје ових плоча преко поште и по нижој цени. То значи да ће вам наручене плоче бити достављене на кућну адресу и да ћете их платити поштару кад их донесе.

Све плоче су врхунског квалитета, израде и репродукције, снимљене у стерео-техници и на свакој се налази од 10 до 14 мелодија, изузев, наравно, на плочама са класичном музиком.

ПАЖЊА: ваша наруџбина не сме бити мања од 100 динара, што значи најмање две лонг-плеј плоче, јер поштарину не плаћате ви, него ми.

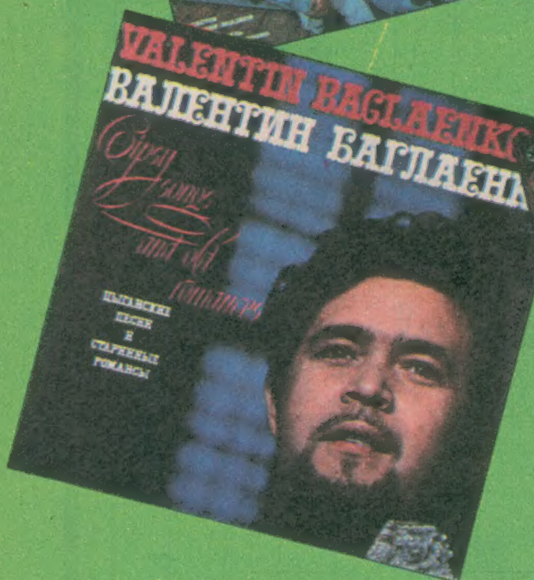
На наруџбеници уместо назива напишите само бројеве плоча које желите. За сваки случај, с обзиром да је количина увезених плоча ограничена, забележите у РЕЗЕРВНУ ЛИСТУ бројеве резервних плоча које ће вам бити послате уколико у складишту нема свих плоча које сте наручили.

Изаберите плоче, испишите њихове бројеве и своје податке на наруџбеницу, залепите је на дописницу и пошаљите на адресу: „Политикин забавник“, 11001 Београд, Македонска 29.

ЕКСКЛУЗИВНО У „ПОЛИТИКИНОМ ЗАБАВНИКУ“

02209
Ф. ШОПЕН: Концерт бр. 1 за клавир и оркестар

02223
С. РАХМАЊИНОВ: Симфонија бр. 2 Изводи велики симфонијски оркестар Московског радија.

02227
ЛЕОНИД КОГАН: Фрагменти за виолину од Г. Хендла; J. Брамса; С. Прокофјева

02707
„ВЕРИОВКА“ — Украјински народни хор изводи руске песме

02735
Ансамбл „ВАРИОВКА“ и Украјински народни ансамбл изводе народне песме. Диригент Антоли Авдиевски

02873
А. Александров — Ансамбл совјетске армије изводи руске народне песме и игре

02965
А. БОРОДИН: „КНЕЗ ИГОР“ Фрагменти из опере изводи хор и оркестар Бољшог театра

02597
ВЕЛЕНТИН БАГЛАЕНКО пева шансоне и романсе

03055
НАНИ БРЕГВАДЗЕ пева руске забавне мелодије

03255
РУСКИ ИНСТРУМЕНТАЛНИ НАРОДНИ АНСАМБЛ изводи познате руске мелодије

03321
ЉУДМИЛА ЗИКИНА пева уз пратњу Инструменталног народног оркестра

04001
АЛЕКСАНДАР СТРЕЛЧЕНКО пева руске народне песме

01747
РУСКИ НАРОДНИ МУЗИЧКИ ИНСТРУМЕНТИ Извођачи: познати руски оркестар и хорови

01881
Т. АЛБИНОНИ; Л. ПРЕДИЕРИ, Г. ТОРЕЛИ, А. ВИВАЛДИ концерти за виолину и оркестар

01923
ВАЛЕНТИН БАГЛАЕНКО пева циганске песме и старе романсе

01545
ПЕТАР ЧАЈКОВСКИ: Симфонија бр. 2 Изводи: Државни симфонијски оркестар СССР

01547
ПЕТАР ЧАЈКОВСКИ: Симфонија бр. 3 Изводи: Државни симфонијски оркестар СССР

04519
ГАЛИНА КАРЕВА пева старе романсе

01733
СЕРГЕЈ РАХМАЊИНОВ: Симфонија бр. 2. Извођач: Оркестар Бољшог театра СССР

01645/48
РУСКА ХОРСКА МУЗИКА ОД XVI ДО XVIII ВЕКА: Изводи: Руски академски хор (2 плоче)

01667
РУСКИ НАРОДНИ ОРКЕСТАР ИЗВОДИ руске народне песме

01689
РУСКИ НАРОДНИ ОРКЕСТАР Н. ОСИПОВА изводи руске народне песме

01699
МОЦАРТ: Симфонија бр. 39 и Симфонија бр. 32 Изводи Московски камерни оркестар

01707
РУСКА БАЛАЛАЈКА Инструментални народни ансамбл изводи руске народне песме

0869
КЛОД ДЕБИСИ: Три ноктурна („Облаци“, „Празници“, „Сирена“)

0871/78
ДМИТРИЈ ШОСТАКОВИЧ: опера „Катарина Измирова“ (четири плоче)

01233
ПЕТАР ЧАЈКОВСКИ: „Франческа да Римини“ АРАМ ХАЧАТУРЈАН: „Gayane“ (фрагменти из балета — игра сабљама итд.)

01321/24
СЕРГЕЈ ПРОКОФЈЕВ: „Иван Грозни“ (музика из филма) Изводи: Московски државни хор, Државни симфонијски оркестар СССР (3 плоче)

01331
ПЕТАР ЧАЈКОВСКИ: концерт № 1 за клавир и оркестар

01377
АЛЕКСАНДАР БОРОДИН: „Из средње Азије“, симфонија бр. 2, „Богатур“, „Половецки марш“.

01417
СЕРГЕЈ РАХМАЊИНОВ: Концерт бр. 4 за клавир и оркестар. Сергеј Прокофјев: концерт бр. 3 за клавир и оркестар Николај Петров — клавир и велики симфонијски оркестар Радио-Москве.

01419
СЕРГЕЈ РАХМАЊИНОВ: Симфонија бр. 1 Изводи: Државни симфонијски оркестар СССР

01451/58
ПЕТАР ЧАЈКОВСКИ: опера „Пикова дама“ Изводи: Хор и оркестар Бољшог театра

04385
РУСКИ НАРОДНИ АКАДЕМСКИ ОРКЕСТАР „ОСИПОВ“ изводи руске народне песме

„ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК“
11001 Београд, Македонска 29

НАРУЏБЕНИЦА

ЗА ГОТОВО неопозиво поручујем плоче под бројевима: ______________________

РЕЗЕРВНА ЛИСТА: ______________________

за укупну суму од ____________ дин. коју ћу платити поштару кад ми их донесе кући (поузећем).

____
(Име и презиме)

____
(Поштански број и место)

____
(Улица и број)

______________ ______________
Датум Потпис

Наруџбеницу попуњава лице које ће платити плочу.

Ексклузивно у »Политикином забавнику«

ПОЛИТИКИН ЗАБАВНИК

Мала пошта

11001 БЕОГРАД
МАКЕДОНСКА 29, П. ФАХ 124

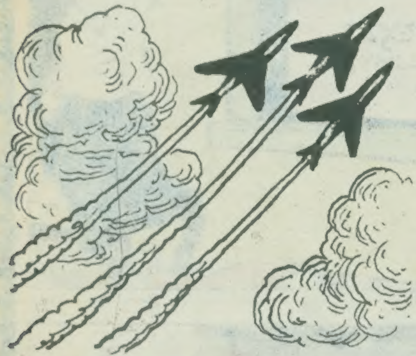
Драги Забавниче,

ОБИЧНА ПАРА

Жељела бих сазнати због чега авиони за собом остављају бијели траг.

Хајра Исовић, Требиње

Бели траг, односно кондензат, како се он стручно зове, заправо је обична водена пара. Настаје та-

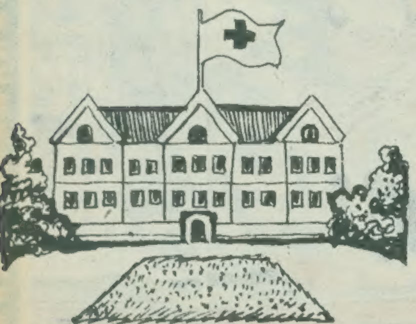
ко што се водоник, од којег се, између осталог, састоје издувни гасови авионских мотора, једини с кисеоником из атмосфере и ствара водену пару.

БОЛНИЦА ЗА ЛЕПРОЗНЕ

Реци ми, ако знаш шта је то лазарет.

Милош Дунан, студент, Зрењанин

По Лазару, кога је Христ по предању излечио од куге, **лазаретом** су назване и средњовековне институције за смештај и лечење болесних од губе и куге. Назив потиче и од болнице светог Лазара у Риму из 7. века. И у многим нашим приморским градовима у средњем веку оснивани су лазарети. Тако се 1435.

године у Котору помиње Болница светог Лазара за лепрозне (Hospitale sancti Lazari sive leprosorum).

У народу је израз лазар постао синоним за богаља, бедника, просјака и сл.

ПИЗА НИЈЕ САМА

Да ли је Криви торањ у Пизи једина грађевина такве врсте у свијету?

Милош Сератлић, Будва

Поред чувеног Кривог торња у Пизи у свету има још 11 таквих грађевина. Тако у Италији, на пример, постоје још две: Крива кула у Болоњи и Криви звоник у Модени. У Совјетском Савезу, такође постоје две „криве" грађевине: кула „Сјујумбек", у месту Казани, изграђена у 17. веку и Крива кула у Невјанску, изграђена 1720. године. У Запковицама, Пољска, налази се Крива кула, подигнута у 15. веку; у Чехословачкој је то Крива кула у Домжалицама, близу Прага; у Швајцарској — Крива кула у Сен Морицу; у Шведској — Крива кула у Готланду; и у Шпанији, односно у Сарагоси, диже се у небо Крива кула. Прела-

зећи на азијски континент нема кривих кула. Међутим, ту су криви минарети какви постоје у Акасарију, Турска, и Џедаху, Саудијска Арабија.

МЕЊАМО, ПОКЛАЊАМО, ТРАЖИМО

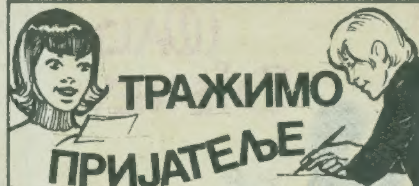
Желео бих да купим лонг-плеј плочу од „Бијелог дугмета" — „Шта би дао да си на мом мјесту". Ко може да ми помогне нека се јави на адресу: **Горан Дрењанин, Улица 8 број 81, Обреновац**

Сакупљам разгледнице и значке и радо бих се мијењала са читаоцима Забавника. Уједно бих поклонила и бројеве Забавника од 1196 до 1267. **Драгица Мишковић, Д. Горица-Бери, 81000 Титоград**

Хтео бих да мењам значке фудбалских клубова из земље и иностранства. Сви који желе да се мењају нека се јаве на адресу: **Владимир Мишић, Браће Тасковића 93/29, 18000 Ниш**

Нас три другарице много волимо поп-музику али нисмо у могућности да набавимо најновије лонг-плеј плоче и зато молим све младе из ваше земље да нам на неки начин омогуће да до њих дођемо. **Marieta Bobeva, k-s »Čayka« bl. 47, vx A al 6, gr. Varna Bugarska**

Волим стрипове и сакупљам их и то најчешће из Југославије. Волео бих да ми неко пошаље поједине стрипове а ја бих у замену дао значке, шибице, постере и марке. **Igor Mikuš, Parovce bl. 206,949 01 Nitra, Czehoslovakia**

Имам 20 година и студент сам филозофског факултета. Желио бих се дописивати са младима из наше домовине и цијелог свијета. Волим спорт и музику, као и добру књигу. Језик дописивања српскохрватски, њемачки, енглески и руски. **Адем Белан, Васе Мискина 6, 71000 Сарајево**

Желио бих да стекнем много пријатеља у земљи и иностранству. Ученик сам треће разреда гимназије и имам 18 година. Волим музику и сакупљам плоче и фотографије пјевача. Интересујем се и за спорт. **Сеад Потурковић, Каукчије Абдулаха 53, 71000 Сарајево**

Желела бих да се дописујем са друговима и другарицама из свих крајева наше земље. Хоби ми је сакупљање салвета. Имам 15 година. **Свјетлана Којчева, Лазар Поп Трајкова 39/12, 91000 Скопље**

Мада имам више од 30 година радо читам ваш лепи часопис са кћерком и сином. Хтео бих стећи пријатеља у вашој земљи ради дописивања и размене. Интересују ме укоричени комплети Политикиног Забавника за све године почев од 1967. и постери са извођачима поп-музике. У замену нудим: поштанске марке, значке, плоче ЛП стерео са класичном музиком. **Саша Барзенко, СССР, Москва 107258, Игральнаја Ул. 10, кв. 124**

WALT DISNEY
МИКИ

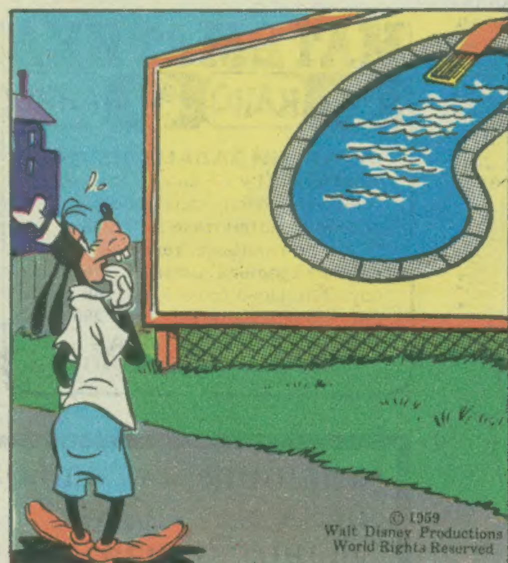
У НОВИНАМА ПИШЕ ДА ЋЕ ЖЕГА ПОТРАЈАТИ!
ЈУТАРЊИ
ТОПЛО

АУУУ!

ХУ!

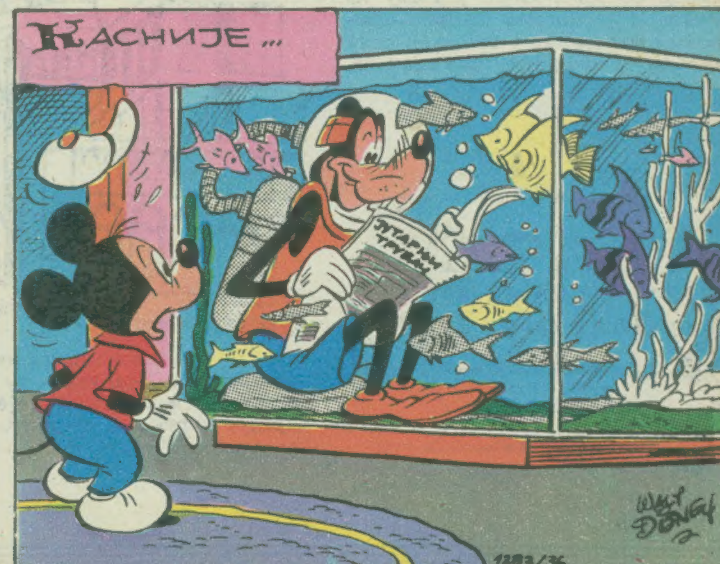
ШИЉО - ЗАР НЕ МОЖЕШ НЕКАКО ДА РАСХЛАДИШ ОВУ КУЋУ?
СТВАРНО ЈЕ ВРУЋИНА! ПОГЛЕДАЋУ!

КЛИМА УРЕЂАЈ
У ВАШЕМ ДОМУ
10.000

СПЕЦИЈАЛНИ ВЕНТИЛАТОРИ
7.000

© 1959
Walt Disney Productions
World Rights Reserved

У ИНДИЈИ ЈЕ СЕЗОНА КИША
ПУТУЈТЕ НА БАЛИ
ТУРИСТИЧКА АГЕНЦИЈА

ТРОПСКЕ РИБЕ
РАСПРОДАЈА
ЦЕНЕ БАГАТЕЛНЕ
Distributed by King Features Syndicate.

КАСНИЈЕ ...
ЈУТАРЊИ
WALT DISNEY
1283/36